

Színház

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET 2004. ÁPRILIS

Térey János

HARMADIK RÉSZ

HAGEN, AVAGY A GYŰLŐLETBESZÉD

(Katasztrófajáték)

JEGYZET

Munkám kiindulási pontjául Richard Wagner *Istenek alkonya* című zenedrámájának szöveggönyve szolgált, tágabb értelemben pedig a *Nibelung-ének* és az *Edda-dalok* – Wagner által is továbbgondolt és újraírt – „apokalipszisztörténete”. Az opera szereplőit jelenkori környezetbe helyezi az itt olvasható irodalmi *remake*. Siegfried, Brünnhilde, Hagen, Gunther és társaik a fogyasztói társadalom színpalái között bukkannak föl újra, a globalizáció korszakában – mint az üzleti szféra, az értéktözsde, a média, a szépség-ipar, a kortárs kultúra és (nem utolsósorban) a szervezett bűnözés potentátjai. A sors aranyfonalát szövő normákat egy hírtelevízió stúdiójában találjuk, a Rajna-part áldozati oltárkövei pedig rusztikus dísz tárgyak a mesterséges sziklakertben. Magát a színhelyet Wormsnak hívják, de ez a Worms nem azonos a Rajna-vidék nevezetes kisvárosával, ahol Gunther burgundi király vára is áll: ez a miliós metropolisz sokkal inkább emlékeztet a jelenlegi Frankfurtúra, Kölnre vagy Berlinre, de kicsit Budapestre, sőt New Yorkra is.

Az exozicció ideje advent első hete, valamikor a kétezres évek elején. Gránit-üveg-acél, vadonatúj, kissé steril, de nagyon életteli helyszínen vagyunk. Minden és mindenki a működés teljében, de mint egy tisztességes thrillerben, itt is házon belül keresendő az a halálra szánt, szurokfekete lelkű pszichopata, aki nemsokára megállítja a gépezetet. Már a történet kezdetén, a luxuslakópark fölavatását követő télen is akadnak üzemzavarra utaló jelek: a Brünnhilde vezette Ragnaröck Galéria sztárfestője, Ortewein öngyilkos lesz, Siegfried pedig „Gunther képében” – valójában csak alaposan bekábítószerezve – tör be Brünnhilde lakásába, és rabolja vissza tőle a korábban ajándékba adott gyűrűt (természetesen ugyanarról a varázserejű gyűrűről van szó, amelyiknek a mindenkori tulajdonosa a világalom letéteményese a mitológia szerint).

Az első rész a Siegfried ámokfutásáig terjedő időt dolgozza föl, és a Wagner által kiiktatott szereplőket is föltámasztva, lényegében az eredetmondára épít. A továbbiakban némileg másképp alakulnak az erőviszonyok, mint Wagner *Ringjében*: a trilógia igazi főhőse nem a Wotan által menedzsel, túlságosan is tökéletes üzleti zseni, a gyűrűhordozó Siegfried lesz, hanem egy intellektuális bűnöző: a befektetési tanácsadóból aligazgatóvá avanszáló, majd „terrortörpévé” züllő Hagen. Ez az

összeférhetetlen és hiperaktív szörnyeteg Wotan igazi helytartója a költeményben: látszólagos szembenállása ellenére ő teljesíti be leghívebben Wotan parancsait, hiszen az önmagát túlélte főisten a földi infrastruktúra elpusztításával saját magát szándékszik megsemmisíteni, és csak földi segítséggel boldogulhat. Az ő ellenpontja a pozitív oldalon a jövőbe pillantó Brünnhilde, aki átlátja a teljhatalomra törekvő Hagen cselszövésének hálózatát, és ha nem is sikerül kiküszöbölnie a végső csapást, de hosszú időre föltartóztatja azt: a második rész esküvői jelenetében Brünnhilde és Guttrune kelnek egybe. A harmadik rész Hagen boszszúját elbeszélve az összeomlás képeit sorakoztatja föl: a Parkba lépfeneküldemény érkezik, valaki láncfűrészsel rongálja meg a sziklakert közepén álló kőrist, amelyik természetesen azonos a skandináv regék világfájával; vírus támadja meg Siegfried nagyvállalatának adatállományát; pokolgép robban a zsúfolásig tömött sörkertben, és idegmérget tartalmazó csomagot találnak a metrón... A dráma egyik startköve 2001. szeptember 11-e, és éppen a trilógia harmadik részében következik be a New Yorkban történetekhez hasonló tragédia, amikor a piacvezető wormszi cég felhőkarcolója is összeomlik; a világégés zsarátokából kimentett gyűrű pedig visszakerül eredeti tulajdonosaihoz, a Rajnai nővérekhez.

Hagen, avagy a gyűlöletbeszéd című „katasztrófajátékom” a *Nibelunglakópark* című drámai költemény záródarabja. A mű előjátéka (*Wotan kockázik*) a Tiszatáj 2002. novemberi számában jelent meg, az első rész (*Rajnapark*) a Jelenkor 2003. júniusi SZÍNHÁZ-számának mellékleteként. A második részből (*Siegfried lakodalma*) részleteket közölt az Alföld, az Alibi, a Bárka, a Beszélő, az Élet és Irodalom, a Jelenkor, a litera.hu, a Tiszatáj és az Új Forrás. Az első két rész képregényváltozata a Punctum című vizuális művészeti-irodalmi folyóirat 2003. 02. számában volt olvasható. Mundruczó Kornél rendezett felolvasószínházat a második epizódból (Millenáris Teátrum, 2003. március 27.), illetve az alábbiakban olvasható darabból (Pécs, POSZT, 2003. június 9.).

Térey János

A szerző művének írása idején az Örkény István-ösztöndíj támogatását élvezhette.

SZEMÉLYEK

SIEGFRIED, a Walsungwerke elnök-vezérigazgatója
BRÜNNHILDE, Siegfried exmenyasszonya,
a Ragnaröck modellügynökség tulajdonosnője
GUNTHER, a Gibichung & Nibelung-csoport elnök-vezérigazgatója
GUTRUNE, Gunther húga és Brünnhilde barátja
HAGEN, Gunther és Guttrune mostohaöccse, a „terrortörpe”
WOGLINDE
WELGUNDE } a Rajnai nővérek, a Ragnaröck Modells manökenjei
FLOSSHILDE
URD
VERDANDI } bmondónők a Norna Networknél
SKULD
HEIMDALL, a Walsung-ház éjszakai portása, később Siegfried testőre
WOLFART, Worms főpolgármestere
GELFRAT, Worms rendőrfőnöke
DJ VOLKER, rezidens dj a Café Midgardban
GERENOT, díler } a Café Midgard törzsvendégei
MC GISELER

DJ DANKWART, rezidens dj a Hél pincében, Hagen famulusa és testtársra
WULF, a Walsungwerke rendszergazdája
TRUCHS, a G & N-csoport alelnöke
GERDA, Hagen barátnője és testtársra
RUMOLT, mesterszakács az Erda Látványkonyhában
HÖDER, pehelysúlyú ökölvívó világbajnok
FASOLT } építkezési vállalkozók
FAFNER }
TÜZOLTÓPARANCSNOK
A RIPORTER HANGJA
PINCÉRNŐ
HAJLÉKTALAN
PAPARAZZO

Tűzoltók, mentő- és vegyvédelmi osztagok, kommandósok, gerilla-nibelungok,
pincérek és pincérnők, fogyasztók, járőrök, tömeg a metrón és az utcán

Játszódik Wormsban, a kétezres évek elején, végezetül

ELSŐ FELVONÁS

Első jelenet

A Rajnai nővérek a Midgard Dance Hall öltözőjében ülnek a fésülködőasztalok előtt, és hátat fordítva a nézőternek, a torlázkodás tündéri mozdulataival a festéket mossák le az arcukról. Fellépés utáni festői felfordulás: szétdobált ruhák, táskák és szépitkezőszettek, frissítók stb. Rengeteg tükör – valóságos tükörlabirintus! – és szembántó, mondhatni, rideg neonfény az üvegfelületeken

WOGLINDE

Szint és színre színt! Vesztemig kitartson
Festékkészletem! Épül, omlik arcom;
Vörheny vakolat, melyet díszceset
Hordott szemzugunkba – hámlik, elpereg.
WELGUNDE
Krémek, tégelyek odázzák a véget,
Púder óv, akár csefögásaink:
Szépszépet csele, hogy topáz a smink.
FLOSSHILDE
Túlélni segít kencékből a készlet:
Színt és színre színt!

Főlállnak, és szembefordulnak a közönséggel

WELGUNDE (Woglindének)

Persze, tisztulunk. Mintha megutálná
Bőrünk ezt a mázat: mocsk-makulákká
Válnak diszeink, és lélegezni vágy
Pöre porus... Unlak, hájjal kent najád!
WOGLINDE (Flosshildéhez fordul)
Szeplő, szinte szenny mind a tetszetős dísz.
Most vízkúra jön. Tudjuk, mit tudunk:
Téged másolunk, szintiszta kishugunk!
FLOSSHILDE (a hidratálókészletért nyúl)
Képpünkön patakzik gyógyító gyümölcsvíz...
Persze, tisztulunk.

Sürgés-forgás a fésülködőasztalok körül

WELGUNDE

Arcunkról a pír – nyakról harapásnyom –
Eltűnik hamar, ismét alabástrom
Lesz a földi felhám; csinosodni kedv
Ébred, szomjat olt szőlő-s almanedv...
FLOSSHILDE
Sellők toalettje, Erda csodaszettje,
Gél, tonik s a tej hármassága: ír
Arcocskánkra, irgalmatlan bőrradír.
WOGLINDE
Szép rejtőszínünk vajon odalett-e:
Arcunkról a pír?

WELGUNDE

Hány óra, Flossie?
FLOSSHILDE Kilenc múlt.
WOGLINDE Come on,
Egy-kettő, kishugom, csipkedd magad.
Gyerünk a Parkba, Gunther partijára:
Nyílhat előttünk éjjel annyi pálya,
Ahány irányt a szélrózsa mutat.

Mindhárman el

Második jelenet

Gunther születésnap partija Gunther lakásán. Art deco nap-pali, mint a második rész második felvonásában. A hangfalakból zúzó, elektronikus alapokra igazított „totalitárius metál” bömböl. A kérdés sejtelmesnek szánt szintetizátorjáték, erre úszik rá a rámenős basszusalap, majd a torzított kvintekkel operáló klasszikus metálséma és a dinamikus dob. Gunther, Siegfried és Truchs pohárral a kézben a lakás hátsó részét eltakaró függöny előtt beszélgetnek

GUNTHER

Hogy mit tud a jó öreg négy akkord.

SIEGFRIED

Na ezt hallgasd meg. Ettől majd letérdelsz...

(A cédélejátszóhoz lép, és két számmal előreugratja a lemezt)

A hamutiszta dallam égig ível,
Figyeld csak: éppen úgy emelkedik
A csontig egyszerűsített alap
Fölé, mint hogyha szárnya nőne... És most!
A refrén mindig új csatakiáltás:
„Fölkelt a Nap! Trónszékre lép a Nap!”
Halod? – S ha padlót fogsz a kőkemény
Riffektől, füled szétrepesztí a
Földrengető döreje... Megint a refrén:
„Fönt jár a nap, és egyre csak dagad!”
Mint egy sújtólégrobbanás! fejedre
Omlik a tárna, légáram söpör
Végig a hét mérföldes alagúton,
És minden mesterséges fény kialszik,
Hogy helyükre tódulhasson a napfény;
Föltekintesz: az opálszínű égbolt
Köszönti a fiatal égitestet:
Trónol a Nap, és bosszuálló arccal
Tekint szét a mérsékelt égövön... –
Csodálkozol: egyetlen pillanatban
Ráz ki a hideg, önt el az öröm.
TRUCHS (lelkesen)
A te cédéd van bent?
SIEGFRIED Naná.
TRUCHS Ez állat,
Ez tényleg állat... Hogy hívják a bandát?

SIEGFRIED

Sonnenstein.

GUNTHER (félre) Már ez is. Megállom
Röhögés nélkül?

TRUCHS Készültek a fiúk,
Wotanra, van mögöttük teljesítmény...
GUNTHER (élenken)
De van ám. Tisztelem-becsülöm a munkát,
Amikor páratlan energiával
Dolgozik az emberi hülyeség,
S ha négy letisztult elméjű kretén
Fülem döngöli a gyhalott szőveggel;
Szemembe tűz a túlvilági fény –
Napjuk lenyugszik, és dagadva felkel...
S a legjobb: éppen ez a primitív
Pöröly ébreszti piromániánkat;
És minden taktus gyújtogatni hív;
És ezt hívják úgy, hogy hatásadászat.
SIEGFRIED

Nem, Guntherkém, ezt hívjuk őserőnek!

GUNTHER

Na ja, a felturbózott, pusztá semmit.

TRUCHS

Ettől a főfalak is összedőlnek –

GUNTHER

Ebből a cuccból nem nézek ki ennyit.

SIEGFRIED

Mennyiboltig lendít, poklokig alá –

GUNTHER

Gyöngé muzsika... Nem nagy durranás.

SIEGFRIED

Nyugtass meg, Truchs: neked azért bejön.

TRUCHS

Hát annyi biztos, be kell rúgni hozzá.

GUNTHER

A basszusból vegyél le! Megreped

Az ablak.

SIEGFRIED Szarul szólna szordinóban.

Fönt jár a nap, és egyre csak dagad,

Hogy csöppenként párologtassa el

Életvizünket; nap süt, hogy a rakpart

Legaljág apassza le a Rajnát,

És hogy megdöntsön minden hőrekordot.

Leülnek

TRUCHS

Füledt gőzfürdő!... Harmincnégy fok a

Kőrisfa árnyékában! Bosszuálló

Nap pörköl a Park fűvét, de mi

Bezárunk ajtót-ablakot, hogy itt bent

Élvezzük a klíma áldásait.

SIEGFRIED (lehalkítja a zenét. Truchsnak)

Tudod, ki volt nagy Sonnenstein-rajongó?

TRUCHS (*tanácstalanul széttárja a kezét*)
Fogalmam sincs.
SIEGFRIED Tényleg nincs?... Az elődöd
Ebben a székben.
TRUCHS Hagen?
SIEGFRIED Hogyha döngött
A Sonnenstein üllője, nyári láz
Mozgatta meg az összes porcikáját;
Hagen titokban piromániás,
Hagen szerint a telt hangzás: királyság;
Hagen szerette, ha szemébe az
Órjögő augusztusi nap világit.
Hagen tanulmányozta, mint ravasz
Ügynök, a földrendítés praktikáit...
Az ő színe a szurokfekete,
Mely a sugarakat magába szívja,
S illik hozzá a fals erőzene,
Mely még a béketűrő Gunthert is megvadítja.
(*Guntherhez fordul*)
Ez az üllő, ez a pöröly, ez a
Föl-tar-töz-tat-ha-tat-lan gépiesség
Ragadta meg a kicsőcséd figyelmét...
Nem hiányzik Hagen, Gunther cica?
TRUCHS
Tényleg, mi van Hagennel?
GUNTHER Nem tudom... Passz.
Isensteint, Niederlandot téve tűvé,
Három hónapja keresi a Yard,
De semmi hír.
TRUCHS Ennyit mi is tudunk.
Ütik a nyomát tompa végű bottal...
GUNTHER
Utoljára a titkárnője látta,
Amikor mentőt hívtak Alberichhez
(Emlkeztek, kicsoda jégeső volt?...)
Nem volt mit tenni. Szívroham, nem is
Az első... Hagen visszajött a házba,
Csomagolt, s még aznap hajnalban eltűnt
A Parkból. – Azt kérde, hiányzik-e?
Jobban hiányzott, mikor sírba tettük
Albie-t, a Mitte matuzsálemét,
S mindannyiunk keserű mostoháját.
Ott voltatok?
SIEGFRIED, TRUCHS (*gépiesen*) Aha.
GUNTHER És ki hiányzott?
Na ki, alelnök úr?
TRUCHS Mégis, ki? Hagen.
GUNTHER
Hagen! Rejtélyek legszebbike, hát nem?
Elblicceli az apja temetését,
S a várossal vetet díszsírhelyet...
Eszét vette a gyász, ugye?! De ez még
Semmi. Mit szólatok az esküvőhöz?
Ha két menyasszony és két vőlegény
Találkozásából a két menyasszony
Menyegzőjét jósolja valaki,
Azt mondom, üdvözlöm a képletet mint
A permutáció újabb csodáját...
Mit szóltál, Truchsie, lépre ment tanúm?
S te, Siegfried, kollégám a felsülésben?
TRUCHS
S Hagen mint mókamester –
GUNTHER Jól csinálta:
Még egy ilyen szerencsétlen napot!
Szeretném látni az értelmi szerző
Arcát: azóta is rajtunk röhög?
A két menyasszony egybekelt, mi meg
Pofára estünk –
TRUCHS Volt pia elég.
GUNTHER
Hát kinek jó ez?
SIEGFRIED Nekik nagyon is jó.
GUNTHER
Szerinted Hagen műve?
SIEGFRIED (*főlényes*) Biztosan
Tudom, hogy nem, fiam. Guttrune és
Brünn összefogtak, de nem ám azért, hogy
Mindannyiunkat megszivassanak,

Hanem hogy teljesíthessék Freia
Parancsát... Szeretik egymást. Hagennek
Ehhez semmi, de semmi köze. Ez van.
GUNTHER
Freia parancsa!... Látsz mögötte rendszert?
SIEGFRIED
Brünnhildét látom: ha se te, sem én,
Inkább a húgod, és a benzoé-
Szagú, napelemmel fűtött melegház,
Ahol két forró nővér kergetőzik,
Míg meg nem unják.
GUNTHER De hogy Guttrune–?
SIEGFRIED
Ha Brünn varázsba vonja... Ismered Brünn.
Bárkit megbabonáz seperc alatt.
GUNTHER
Na és Brünn–?
SIEGFRIED Benne volt a pakliban
Az egyik melegvérű dáma...
GUNTHER Szóval
Nem Hagen paklijában?
TRUCHS Annyi cinkelt
Lap szomszédságában...
SIEGFRIED Kizárt dolog.
Gondold csak el, kicsoda napja volt!
Ha negatív sikertörténetet
Sűrithetünk egyetlen éjszakába,
Ezt kapjuk. Egy: a lagzink meghiúsul,
És Hagen jobban meg van lepve, mint mi;
Kettő: kitör a jégeső, amely
Maradék lelkesedését lehűti,
És míg ő ronggyá ázik a viharban,
Otthon agonizál az apja.
TRUCHS (*halkan*) Púp volt
Hagen hátán.
SIEGFRIED (*lazán*) A Föld hátán is.
GUNTHER Ejnye!
TRUCHS
Wotan nyugosztalja szegényt.
SIEGFRIED Bocsánat. –
Mindennek tetejébe elveszíti
Az állását is: hát kicsoda hármás?
(*Ironikus tónusban folytatja*)
Miközben arra gondol: ő a mágnes,
Melyhez naponta színarany tapad,
Miközben bűvészként hipnotizálja
Saját bátyját s a tőkéstársakat –
Pótolhatatlan házi mindenre:
Lassan már húszezer fölött keres,
Megindul szigorúan hegymenetben,
Jön föl, akár az eleven higany:
S a saját bátyja lefokozta... Ember,
Hát hogy tehetted ezt a jobbkezdeddel?
GUNTHER (*mosolyog*)
Számításai szarvashiba
Csúszott: csak minket hagyott ki belőlük.
SIEGFRIED (*főlugrik, és az asztal körül kering. Crescendo*)
Szép csöndesen csordogál a piac,
Míg színre nem lép a fenegyerek,
S a tökmozgásnak lökést nem ad!
Merre hány centi Worms? Ki tudja jobban
Hagennél? Hármat számolok, helyedre
Lép, és átveszi az irányítást;
Minden erőviszony az ő javára
Billen, örökre pozitív a mérleg,
Amelynek nyelvét Hagen igazítja;
S a mutatók csak akkor lengenek ki,
Mikor a dicsőség fejébe száll,
Mikor szokott játékerét kevesli,
S új egységmitoszról fantáziál:
Érdeklődösség, melynek ő a lelke!
Ki csap rá a fürgén mozgó kezekre?
TRUCHS
Ha csírájában nem fojthatjuk el
A ragályt, minden kelevény kikel.
SIEGFRIED
A G & N már ott van a kezében,
Már énrám feni a fogát –

GUNTHER (*főáll, és zsebre vágja a kezét*)
S ha én nem
Állítom meg ezt a Hagen-machine-t:
Ledönt mindannyiunkat terv szerint. –
Truchsie, hogy fogadta a hírt?
TRUCHS Ne tud meg.
Állt az esőben, be nem állt a szája,
Hogy övelezt nem lehet csinálni,
És hogy majd megmutatja –
SIEGFRIED Mit mutat meg?
Talán a csákányt és a szivlapatot:
„Ezzel dolgoztam aknamunka közben?”
TRUCHS
Akkor lártatok volna: teljesen
Kivetkőzött magából, ordított:
Azt mondta, szétrepeszt a pofámat...
Alig tudtam kicsúszni a kezéből...
Dörgött az ég, lassan letelt piros
Pünkösöd éjjele. Hagen megkaparta
A sorsjegyét, az volt ráirva: „Nem nyert.”
SIEGFRIED
És közben bekrept a jó öreg,
S elkelt eső után a kőpönyeg;
Hagen várta a hullaszállítókat...
GUNTHER
És aztán?
SIEGFRIED Elbujdosott szégyenében.
TRUCHS
És merre bújócskázik?
SIEGFRIED Újrakezdett
Mindent az Államokban... Persze a
Wall Streeten terjeszt bikatippeket.
GUNTHER Vagy
Életerős mackóként profitál
A tözdeparketten – egy ilyen elme!
TRUCHS (*főlugrik*)
A jótét Hagen... Úgy kikészült: felkötötte
Magát az első lámpavasra.
SIEGFRIED (*a fejét csóválja*) Arról
Tudnánk. Hagenke nem az a kimondott
Szuicid típus.
GUNTHER Megerősitem.
Ilyen ember nem nyírja ki magát.
Az öcsém szívós fickó... Érzem én,
Hogy itt van: ópiuma mi vagyunk;
A sötétség hínárja körbefonja,
És bosszút forral valahol Wotan
Háta mögött: egy tágas és lakályos
Sündisznóállásból minket figyel...
Elképzelem, hogy visszaállt a drogra,
És hajnal négyig netcafékban ül,
Vadul koncentrált, úgy szemléli a
Kozmikus képernyő pihentető
Végtelen éjbe nyúló köreit...
TRUCHS
Kijelölő filc serceg a papíron:
Már átböngészett minden gyorsjelentést,
És talált valami érdekeset.
SIEGFRIED
Vagy ránk se ránt többé, barátaim.
Profilt váltott, és elment trafikosnak;
Álnéven mérlegképes könyvelő,
Vagy bolgárkertész lett Sachsenhausenben...
Esküszöm, egy ilyen vastag pofa
Akármilyen kánikulát kibekkel,
S a jég hátán is megél, ugye, Gunther? –
Szóval, nem hiányzik?
GUNTHER (*vicces*) Kicsit hiányzik...
A cégvizsgálatnál jobban hiányzott
A drágalatos kicsőcsém, mikor
Élére vasalt pénzügyőrök és
Hájfejú revizorok gyűrűje
Feszült a G & N-székház körül,
S mi Truchsszal szivdobogva várakoztunk;
S mert minden olyan gyanúsán nyugodt volt,
Főlkészültünk a legrosszabbra is.
TRUCHS
Nagy kotyvasztónk királyi kémiaiáját

Ismerve jogos volt az izgalom.
 Ki tudja, mi fortyogott a laborban?
 Annyit babrált törékeny kémcsövekkel,
 Míg egyik-másik össze nem törött – s ha
 Az utolsó nap téglje üres –
 GUNTHER *(heves)*
 Ha nem sáros: miért tűnt el az öcskös?
 Truchs legyen tanúm: ott pörgött előttem
 A hosszú bűnlajstrom: üzletszerűen,
 Folytatólagosan elkövetett –
 TRUCHS *(buzgó)*
 – És különösen nagy kárt okozó
 Csalás...
 GUNTHER Meg aztán egyéb csemegék,
 Néhány fiktív tranzakció: tudod,
 Nincs száz kezem, két életem, hogy ott
 Legyek mindig, mindenhol –
 SIEGFRIED Az elég baj.
 GUNTHER
 Brünnhilde minden percem lekötötte...
 SIEGFRIED
 Ezért fogadsz árnyékigazgatót.
 TRUCHS *(vontatottan)*
 Adótrükkök –
 SIEGFRIED Na azt azért kizárnám
 Ilyen felügyelők mellett.
 GUNTHER Na és
 A számviteli fegyelem? A kettős
 Könyvelés?
 SIEGFRIED Elmúlt Albie ideje...
 Albie ideje elmúlt, de te alszol.
 GUNTHER *(most először igazán diuhős)*
 Én alszom, alszom, egyfolytában alszom!!!
 TRUCHS
 S az átvilágítás felszínre hozta –
 SIEGFRIED

Na mit hozott felszínre, Truchsie-kám?
 A mókamester összes trükkjeit?
 TRUCHS
 Nem. Nem hozott felszínre semmit.
 SIEGFRIED *(megint ironizálva)* Azt tudom.
 Minden PC, minden patikatiszta,
 Akárcsak Hagen... Hol van itt a baj?
 Egy huncut pfneniget se nyúlt le, s hogyha
 A Nibelung-keretet megcspolta:
 A részét vette csak ki a büdzséből;
 Nincs becsületbírótság a világon,
 Amely élő jogát kétségbe vonja...
 Csak rendet akart tenni: a magáét;
 Csak jót akart, a közös birtokon
 A saját rendjét építeni: már
 Az is baj?
 GUNTHER Igen. Az a legnagyobb baj.
 TRUCHS
 Az ég dörög, s az egyik oszlop eldőlt,
 De áll a ház, és fölvirrad az új nap;
 És mi már csak hagyománytiszteltből
 Nevezük Gibichung és Nibelungnak
 A céget, mely egy lábon is megáll:
 A munka dandárja Guntherre vár.
 SIEGFRIED
 Ragyogjon hát a házigazda arca:
 Tekintsünk föl eső után a Napra!
 „Fölkelt a Nap! Trónszékre lép a Nap!
 Fölkelt a Nap, és egyre csak dagad!”
(Megint fölhangosítja a zenét)

Harmadik jelenet

Ugyanott. Jön Woglinde

WOGLINDE
 Megint ez megy? Hogy van, hogy nem unod meg?
 Halkítsd le, drágaságom. Légy szives.

*Woglinde kicseréli a cédét, barokk csembalószonáta csendül
 föl. Kettőt tapsol, kialszanak a csillár fényei, és félrehúzódik a*

*függöny. Láthatóvá válik a lakás tágas terasza az éjszakai
 Worms látképpel. Középen ovális asztal, az asztalon emeletes
 torta égő gyertyákkal és az ajándékok tetszetős piramisa... Az
 asztal körül a vendégek: a Gibichung & Nibelung-csoport
 vezérkara, a Rajnai lányok, Wulf, Rumolt, Höder stb.*

GUNTHER
 Elképesztő... Édes barátaim,
 Ha marcipánból testet ölt az eltelt
 Idő, s ha túlsordul habzó tej és vaj
 A tál peremén: zavarban vagyok.
 Hányszor mondtam, hogy nincsen több pazarlás?
 FLOSSHILDE *(törleszkedik)*
 Azt a hétszázát... Téged itt szeretnek.
 SIEGFRIED
 Utánaszámolhatsz, hogy megvan-e
 Mind a harminc.
 GUNTHER *(vigyorogva az asztalhoz lép)*
 Legyünk nagyvonalúak.
 SIEGFRIED
 Egy szuszral...

*Gunther megpóbálja egy szuszra elfújni a gyertyákat, de csak a
 harmadik nekifutásra sikerül neki*

GUNTHER Ügyes voltam?
 SIEGFRIED Semmi gond, majd
 Legközelebb. A mi kis ünnepeltünk
 Elfújta mind a harminc gyertyaszálát...
 Hölgyeim, uraim: ez volt a jel.
 Várunk, míg nulla óra nulla perc lesz;
 Várunk, és nemsokára dolgához lát
 A lobbanékony Loge lent a kertben.

*Tűzijáték ropogása hallatszik a parkból. Taps és elragadtatott
 kiáltások*

TRUCHS
 Eldördül Loge elmaradhatatlan
 Sortüze.
 GUNTHER A szakállas rituálé.
 TRUCHS
 Unod a banánt?
 GUNTHER Ha kicsit szorosabbra
 Húznánk a derékszíjat, Truchsie-kám –
 TRUCHS
 – Elveszne vacsoráink sava-borsa.
 A föld sóját hiányolnád, miközben
 Fanyar képpel kavargatod a mártást;
 És félretolnád kövér steakedet,
 Amelyikből kispórolták a fűszert,
 S üres gyomorral bújnál ágyba, főnök.
 SIEGFRIED
 Gunther cica, magasan élni a
 Termékeny találekonyosság segít:
 Mire mennénk a nap desszertjei
 Nélkül? Rumolt omlós rumos diója
 S a Wagner-féle marcipángolyócskák
 A nap végének komoly koronái;
 Ha ismeretlen szó a Rajnaparkban
 A *low budget*: az unalom is az.
(Gunther vállára teszi a kezét)
 Gunther, gyere csak közelebb.
 Ha idejössz, s a teraszról lenézel,
 Újabb meglepetés vár. Ráadás
 A desszertre, éjféli delikatesz...
 Észreveszel-e valami szokatlant
 A sétányon? Nem látsz-e valami
 Furcsát minden petárdavillanásakor?
 GUNTHER
 Aha... Áll itt egy ismeretlen autó.
 Ja-ja. Szép kasztni. Melyikötöké?
 SIEGFRIED
 Amint láthatod, vendégségbe jött egy
 Vadonatúj, vérvörös cabrio...
 Valaki elkerülte a garázst,
 És leparkolt az ablakod előtt.
 Légy boldog, Gunther, görögűz mutatja

A család ajándékát.
 TRUCHS Örület.
 Egy Notung-cabrio –
 SIEGFRIED Egy tűzpiros,
 Dögös, komfortos Notung-cabrio.

Mindannyian a korláthoz gyűlnek

FLOSSHILDE
 Fantasztikus: egyetlen szögletes vonal
 Sincs rajta...
 WELLGUNDE Nézd, hasra esik a fény
 A gömbölyű motorházon... Na és
 A felnik!
 HÖDER Hm, kicsit extravagánsnak
 Tűnik...
 WOGLINDE Nem baj, Höder, majd megszokod.
 HÖDER
 Merész, nagyon merész...
 RUMOLT De épp ezért
 A formatervezés diadala.
 TRUCHS
 Nemjóját, mint egy mentőkapszula
 Az Alfa holdbázisról.
 WELLGUNDE Alsó hangon
 Is minimum kétszázezer –
 GUNTHER *(végre szóhoz jut)* Barátom,
 A lélegzetem is eláll. Barátom!
 Ez sok.
 WOGLINDE *(hízelegve)*
 Siegfried, te tényleg grand-seigneur vagy.
 SIEGFRIED *(hátrateszi a kezét, és kakasként dülleszt)*
 Úgy nézd meg, hogy csak év végén kerül
 A forgalomba, érted, Gunther? ember
 Nem látta még a konstruktórt kivéve:
 A futószalagról egyenesen
 Idegördült hozzánk, a Rajnaparkba.
 WULF *(fontoskodva)*
 Büszkék is vagyunk rá... A belbecset
 Visszhangozza a formabontó külsőin;
 Khmm... Így ötvözzük a minimalista
 Megoldásokat az elbűvölően
 Elegáns formákkal.
 GUNTHER *(gúnyosan)* Wulf, szép a verda.
 WULF *(udvariasan biccent, közben félre)*
 Micsoda egy faszkalap vagy te, Gunther.
 SIEGFRIED
 Hányingert kelt, gyomrunkat fölkavarja
 A sokszorosítás idegbaja;
 A kis példányszám és a méregdrága
 Bevezető ár a garancia,
 Hogy nem piszkolja be a tömegjélés
 Legalább ezt az egyetlen modellt:
 Harminc példány, egyetlen széria.
 WULF
 „Lehet vadonat, lehet untig ódon,
 Lehet egyedi és lehet tucat,
 A kulcsa ez: birtokold ritka módon!”
 GUNTHER
 „Képedhez igazítsd az arcukat,
 S hűségeselek lesznek hozzád a tárgyak:
 A Wälsung gépek próbaútra várnak...”
 SIEGFRIED *(Gunthernek)*
 A csipkártyát majd holnap megkapod,
 Ha berúgtunk, és ki is józanodtunk;
 És most pár palack traminít kibontunk.
 Egészségedre!... Ez a te napod.

*A teraszon állók előtt összehúzódik a függöny. A Rajnai lányok
 átvonulnak az étkezőbe*

Negyedik jelenet

*Gunther étkezője. A három Rajnai lány a tejüveg ajtajú találó-
 szekrény előtt*

FLOSSHILDE *(izgatottan)*

Esküszöm, nem volt ilyen azelőtt.
 ...Elgáncsolt a hallban, és belesípített
 A fenekembe – erre kiakadtam;
 Villámgyorsan adott egy puszikát;
 Szemével biztat, ujjal bujtogat, de
 Torkomban ott a réges-régi gombóc...
 Minden százmárkás szépségnap után
 Fölpakolom a forró partisminket:
 A stylist csettint, hogyha körbejár;
 Fölsikkantok, és kiesik az olló
 A hajszobrások gyöngyének kezéből –
 És Fulla néni tövig hegyezi
 A ceruzáit: így se, úgy se jó –
 Ma sem jön össze?! Esküszöm, sosem fog,
 És itt fogok maradni szárazon...
 WELLGUNDE
 Ha te akarsz elázni, legelőször
 Gunther kell föllocsolnod, kiscicám:
 A tökrészeg kandúr szebben dorombol!
 WOGLINDE (a bárpulthoz lép)
 A megoldás: méregerős mojtito.
 Na, mit tud egybeöntve négy üveg
 Fehérrum?... Bújj csak ide, és kavard meg
 Guntherke fűszagú furdóvizét:
 Ebben fog lubickolni hajnalig,
 S könnyű lesz lépre csalnod... Sok sikert:
 Neked dolgozik idő és ital.

Ajándékokkal megrakva jön Gunther, a nyomában pedig a szivarozó Siegfried

FLOSSHILDE
 Segítsék, Gunther?...
 WOGLINDE (csúfolódik) Jaj, meg ne szakadjon.
 GUNTHER
 Jó nekem: három bronzbarnára sült
 Bombázó egyszerre áll az utamba.
 FLOSSHILDE (magában)
 Egyikük édes bosszúért liheg.
 WOGLINDE (magában)
 Egyikük becserkészi Siegfriedet.
 WELLGUNDE (az ajtó felé pillant. Magában)
 A harmadik sem árul petrezselymet.
 GUNTHER
 Hoppá! Összebeszéltek. Ezek a
 Cinóberszínű csíkok a hajukban,
 Mint egy-egy kis lángnyelv, vakítanak.
 SIEGFRIED (beleszagol az egyik koktéllba)
 Guntherkém, úszol a népszerűségben,
 Akár egy részeg citromkarika
 Az idegbeteg kóktél kákalette
 Felszínén.
 GUNTHER Addig jó, amíg kilátszom
 A cukros léből...
 WELLGUNDE Pancsolgass a puncsban!
 WOGLINDE
 Kapjon az arcod napnál lázasabb színt,
 Kékes lánggal lobogjon sűrű abszint
 Gyomrodban, szemed borszesz élesítse –

Gunther a kanapéra dobja a csomagokat, Woglinda tölt neki a koktéllból

MIND (koccintanak)
 Gunther! Gunther! A három ikszre.
 FLOSSHILDE
 Csirió. Wotan éltesen sokáig.
 GUNTHER
 Isten-Isten.
 Aranyoskáim, köszönöm. – Flosshilde,
 Eszem azt a helyes kis pofikádat.
 Üres kehely vagy, beléd bármilyen
 Kancavadító koktélt tölthetünk még.

Woglinda közben újratölti Gunther és Flosshilde poharát

Nem igaz, Flossie? Gyerek az idő...

Nem jössz táncolni, Flossie?
 FLOSSHILDE (kezében a koktéllal, tétovázik, és megnyalja az alsó ajkát)

Mehetek.

GUNTHER
 Fenéki! Nnnaa, azt a másodikat még
 Leküldöd –
 SIEGFRIED (szigorúan) Egyből agyba.
 WELLGUNDE Hogy beszélsz?!

Gunther és Flosshilde elindulnak a táncparkett felé

WOGLINDE (Wellgundénak)
 A drágaság... A kicsi-kicsi Flossie...
 Figyelted? Végig reszketett a térde.
 WELLGUNDE
 Láttad? Tarkóig elvörösödött.
 A kis... Bevetettünk minden fogást.
 Hát, édes húgocskám, most vagy soha.
 SIEGFRIED (Woglindehez lép)
 Szabad?
 WOGLINDE (hátrasimítja a haját)
 Mi az, hogy. Gyöngé szó: szabad,
 Ha te ejted ki, s engem jellemez...
 A kérdés, hogy Wellgundéval mi lesz.
 A végén még majd parlagon marad.
 SIEGFRIED

Wellgundéval mi lesz? Mégis, mi lenne?

Truchs ezerral nyomol rá... Idehívjam?

WELLGUNDE
 Nehogy már ez a jelentéktelen,
 Nyálás pöcs telepedjen rám...
 WOGLINDE Szivecském!

WELLGUNDE
 Ha-ha. Hogy Truchs meg én: baszd meg, olyan nincs.

Hogyha ez a gülüszemű, beképzelt
 Bájgúnár próbálkozik nálam: annyi
 Biztos, hogy lába sem éri a földet.
 Ennél még Hagen is szebb volt.
 SIEGFRIED Na-na!
 Neked tetszett a kis ördögfióka?
 WELLGUNDE
 Ne hidd, hogy össze is bújnék vele.
 WOGLINDE
 Truchs vagy Wulf, ugyanaz a régi nóta:
 Fogod, és megeszed reggelire.
 Beleilleszted a portfóliódba:
 Jóképű fickó, csillog a szeme.
 TRUCHS (közeledik, és félnézve, végigméri Wellgundét)
 Freiára, tényleg királyi falat.
 WOGLINDE (Wellgundénak)
 Beléd van zúgva. Már jön is.
 (Siegfried karján el)
 TRUCHS Szabad?

Wellgunde ellenségesen néz Truchs szemébe, aztán elindulnak a táncparkett felé

Ötödik jelenet

Az előszobában. Jön Rumolt, Höder és Wulf. Höder sápadtnak látszik. A fal mellett oldalazik, és a hasát tapogatja. Véletlenül lever egy tálcat az üvegasztalkáról. A kristály vidám csörömpölése

RUMOLT (Höder vállát veregeti)
 Höder már a visszavágóra készül,
 Nem igaz? Valami tohonya troll
 – Nevezük Thrymnek – idemerészkedik,
 Idejön Wormsba, képest! van pofája!
 Aztán Höder majd szépen lealázza,
 Péppé veri a szemtelent; először
 Nevetségessé teszi öt menetben,
 Aztán – megunva macska és egér
 Harcát – úgy csapja le, mint a legyet.
 WULF (átkarolja a dülöngelő Hödert)

Dehogy hagyatkozol te pontozókra,
 Félálomban, fél kézzel is lenyomnád!
 Pofozgatód, de csak az ötödik
 Menetben fog kikapni.
 HÖDER (szerényen) Kap, amit kap.
 WULF (nevet)
 Ja: a szeme alá. Padlóra küldi
 A pehelysúly friss és fitt bajnoka...
 Vagy tévednék? Nem vagy ma valami
 Jó színben, Höderkém... Mondd, mi a gond?
 HÖDER
 Mi volna? Múló rosszul... A koktél.
 Ideje lefeküdnöm... Merre van
 Gunther?
 RUMOLT (pikáns) Flosshildével a kisszobában.
 WULF
 Szerintem lépj csak le angolosan,
 Nem fogja észrevenni.
 HÖDER (elkínzott hang) Uraim, pá.
 RUMOLT
 De aztán folyógyógyulj a meccsre.
 HÖDER Még szép.
 (Összegörnyed, és mielőtt elérné a fürdőszobát, gurgulázva hány a padlóra)
 WULF
 Egy perzsa mínusz. Ennyire komoly?
 RUMOLT
 Elégszer láttalak már, Höderem,
 A ringben csintalan csépként porógni...
 Hogy lesz ebből vasárnap győzelem?
 Úgy döntöttél, hogy magadat ütöd ki?
 WULF (a hányásfoltot nézegeti)
 Ajajj.
 WELLGUNDE (jön)
 Hagyjad csak, majd feltörlöm én.

Wellgunde feltörlől. Höder kioldalog, Rumolt és Wulf a táncparkett felé indulnak. Jön Truchs telefonnal a kezében

TRUCHS
 Halló, Truchs... Mér' nem szólsz bele?... Ma már
 A harmadik... Nagyon bele fogok
 Ütni a szádba, meglátod, te csíra.
 (Kikapcsolja a mobilt)
 Wellgunde, kedves. Vissza a terembe,
 Szivtípróként is bizonyítani:
 Úgy néz ki, összejöhet valami,
 Puhul-puhul... Gyerekjáték a többi.

Mindenki el

Hatodik jelenet

Jön Siegfried, és ledobja magát egy kanapéra. Jön Woglinda, és az ölébe ül

SIEGFRIED
 Nem férsz a bőrödben, Woglinda.
 WOGLINDE Nem
 Tetszem neked?
 SIEGFRIED (a lány arcába bámul)
 Ez ám a karriersmink!
 Arany szemhéj, márványarc és aranyzáj.
 WOGLINDE
 Nyár végén mindig diszkrét smink a trend.
 SIEGFRIED
 Ha ez neked diszkrét... Pretoria
 Kincsesbányáját fested föl magadra,
 És színarany maszkot viselsz, amely
 A szubtrópusi hőségben sem olvad;
 S a hamvas Vogue-linda már ki se látszik
 A szupermatt alapozó alól...
 WOGLINDE (édesen affektál)
 „Az aranymaszk együtt mozog az arccal,
 És fénytörése éppen, mint a bőr.
 Így óvod aranylapod arannyal:

Magas fény változtat éteri nővé!"
 SIEGFRIED
 A pihent agyú Freia-szlogenek.
 WOGLINDE (*hirtelen*)
 Mit adsz nekem, ha lefekszem veled?
 SIEGFRIED
 Fogas kérdés, kicsim. Föltehetőleg
 Magamat adom, ha veled lefekszem.
 WOGLINDE (*Siegfried nyaka köré kulcsolja a karját*)
 Siegfried...
 SIEGFRIED Mi kéne, ha volna, aranyszáj?
 WOGLINDE
 Az ujjadról a gyűrű.
 SIEGFRIED Csakugyan?
 WOGLINDE Nna... Lécci, lécci...
 SIEGFRIED Visszakéred?
 Az esküvőn, mikor Brünn félredobta,
 Utánaszaladtál, és nekem adtad.
 Most bezegg kéne.
 WOGLINDE (*tapogatózik*) Megjött az eszem.
 SIEGFRIED (*a kezére csap*)
 Megjött vagy elment? Nem mész egy kicsit
 Messzire? Dá-dá.
 WOGLINDE Az a nagy szived!
 Gunthernek autó, nekem még kacat se...
 Irigy vagy, darling... Hé, nem gondolod,
 Hogy illene a sminkemhez a gyűrű?
 SIEGFRIED
 De-de. Tökéletes telitalálat.
 Kár, hogy későn szólsz.
 WOGLINDE Régen sose hordtad.
 SIEGFRIED
 Babácska, mostanában hordom, és
 Nincsen az a pénz –
 WOGLINDE (*nyafog*) Emlék a papától.
 SIEGFRIED
 Édes babácska, jókor jut eszedbe.
 Miért adtátok nekem?
 WOGLINDE Tévedésből:
 Úgy tudtuk, csillogó szerencsezálog,
 De úgy látszik, neked nem hoz szerencsét.
 SIEGFRIED (*mániákusan*)
 Méghogy nem hoz szerencsét!... Csacsiság.
 Minden, amit ígértél, teljesült:
 Varázsgyűrű, és mindenütt rokon
 Fémet keres, milliárd honlapon!
 Számzárat old ki, banknegyedbe térve
 Besurran föld alatti csodaszéfbe;
 Ha keresett, talált is, s viselőjét
 Megvastagította... Nem hoz szerencsét?!
 WOGLINDE
 Ha hoz is, nem a szerelemben.
 SIEGFRIED (*utánozza a nyafogós hangot*) Emlék
 Brünnhildétől –
 WOGLINDE Akit tavaly kirúgtál.
 SIEGFRIED Gutrunétól –
 WOGLINDE Aki meg otthagytott, nem?
 Eseménydús a gyűrű vándorútja;
 Három kézen fordult meg röpke fél év
 Alatt: látott zimankót, jégesőt,
 Aztán egy aszfaltolvasztó nyarat –
 Csoda, hogy kézen-közön nem veszett el...
 SIEGFRIED (*főlemeli a gyűrűsujját*)
 Ilyen kézre való.
 WOGLINDE Adakozó kéz:
 A borralvót kötegszámra szórja,
 S nagy kár, hogy csodálójával fukar.

Csönd

Siegfried, nem mondtam végig a mesémet.
 Aki csak privát profitra ügyel,
 És vérágas szemekkel figyel
 A forgolódozó tőke tartományát,
 S a tőzszeindex cikcakkját kutatva
 Bizniszbe mélyed, s szomszédnőin átnéz,
 Akár a sikamlós síkúvegen:

Azon idővel bosszút áll a gyűrű;
 Hütlenségért cserébe bajt hoz, és a
 Csúcsról lerángat majd az alja szintre:
 Biztos csőd záloga a Rajna kincse!
 SIEGFRIED (*mosolyog*)
 Fenyegetsz? Micsoda mesebeszéd.
 Most félnem kéne, mi?
 WOGLINDE (*szigorú*) Ja. Most először.

Siegfried az asztal alatt megrúgja Woglindé bokáját

Direkt csináltad?
 SIEGFRIED Csupa szeretetből.
 Kicsim, ha tényleg nem szerencsezálog,
 Mért volna jobb, ha most te hordanád?
 Terajtd ülne ugyanez az átok,
 És emlegetnéd a kedves papát.
 WOGLINDE (*csipőre teszi a kezét*)
 Emlékezve a gyűrűhordozóakra,
 Rögtön bezárnám az asztalfiókba.
 SIEGFRIED (*szórakozottságot színlel*)
 Véletlen, hogy se Brünn, se Guttrune
 Nem jött el?
 WOGLINDE Nincsenek véletlenek.
 SIEGFRIED
 Hát itt tartunk... Lenéz minket a főnök-
 Asszony, az örök szépség ügynöke?
 Csak hosszú lábú Ragnaröck-modellek
 Köszöntik föl Gunther barátomat...
 WOGLINDE
 Bocsáss meg, Siegfried, mi volt ez a „csak”?
 SIEGFRIED (*nem figyel oda*)
 Ennyire becsüli a volt barátját?!
 Hol van Brünnhilde?
 WOGLINDE Odewaldba mentek
 Gutrunéval. Vasárnap este –
 SIEGFRIED Megvan
 Még az Odensee?
 WOGLINDE Megvan, a helyén.
 SIEGFRIED
 Se telefon, se távirat, se semmi?
 WOGLINDE
 A díszdobozok biztos elkerülték
 A figyelmed... Ne várd, hogy idejőjjön.
 SIEGFRIED
 Nem várom.
 WOGLINDE Nem verted ki a fejedből?
 SIEGFRIED (*kötekedő hang*)
 Melyiküket?
 WOGLINDE Ezzel torkig vagyok.

*Kiugrik Siegfried öléből, aki hosszan néz utána, és ínyencként
 legelteti rajta a szemét*

SIEGFRIED
 Babácska, ne csináld. Tiéd a gyűrű.
 (*Lehúzza az ujjáról a gyűrűt, és a magasba tartja*)
 De komolyan,
 Tiéd. A földön járó prêt-à-porter
 S a felvilági fényű haute couture
 Összes szépségfortélya, valahány trükk,
 Amit csak tud a keskeny kifutó,
 Ott tükröződik egyetlen kegyetlen
 Kívágáson s két hosszú, szőke combon...
 Igen, Worms összes top stylistjai
 Azért vannak, hogy jelmez adjanak rád,
 S minden festéküket testedre kenjék,
 És kiszínezzé láttassák a húst;
 Hogy félig rejtss a melled, mégis úgy
 Tedd ki elem, ruganyos gyönyörűség,
 Mint hogyha tálcán kínálnál gyümölcsöt...
 Egy csupasznak nyakszirt is elég kihívó,
 S egy harapásnyom a hattünyakon;
 De egy ringó csipő aranylamé
 Kelmébe öltöztetve: ez a gyöngém...
 Nem izzadhatsz annyit a testtekersek
 Páncéljában, hogy egyszer s mindenkorra

Kidesztilláshad magadból a nőt...
 Győztél, kicsim. Nézd, lehúztam a gyűrűt.
 Mit akarsz jobban: ágyba vinni vagy
 Kifosztani? Mert én már fosztogatnék...
 WOGLINDE (*eltolja magától Siegfriedet, és kísétál a
 szobából. Amikor visszatér, nagyon komoly és ünnepélyes*)
 Most már nem kell, Siegfried. Tartsd meg magadnak.
 Ha rájössz a titkára, bögve kérsz majd,
 Hogy váltsalak meg tőle – ne röhögj.
 Mekkora segg vagy, adod itt a maflát...
 Na, hogy szól a gyűrű felirata?
 SIEGFRIED (*visszahúzza az ujjára a gyűrűt*)
 Rajnai Ipar, Nyereség Garantált.
 WOGLINDE
 Rajnai Ipar: Nincs Garancia!
 SIEGFRIED (*kapkod Woglindé keze után*)
 Csak ezért izgattál föl annyira?
 WOGLINDE
 Ha nekem nem, hát higgy a feliratnak.
 SIEGFRIED
 Besározódni látom kincsemet,
 S a baljós intés szinte hízeleg...
 WOGLINDE
 Legenda átka hogyha rád ragad –
 SIEGFRIED (*hevesen átöleli Woglindét*)
 Elmeteszem mind a végzettszállakat.
 Woglindé...
 WOGLINDE (*durván előli*) Mit csinálsz? Maradj magadnak.
 (*Eltűnik a háttérben*)
 SIEGFRIED (*üveges tekintettel néz utána*)
 Megjátsszós babácska.

Hetedik jelenet

*Ugyanott. Jön Gunther, és ledől a szemközti fotelbe. Nyomá-
 ban a tántorgó Wulf*

GUNTHER (*magában*)
 Imádlak, pénteki paradicsom!
 Seggemre ragad a bőrgarnitúra
 (A kicsorgott puncsoktól ragacos),
 Cipőm alatt üvegszilánk csikordul
 (Poharaznak, amúgy görögösen),
 S a steaksütő körül a szürke szénné
 Égett falatkák (eszem a zuzatók).
 – Elnézést, Wulf, te hová hamuzol?
 Egy full extrás lakást amortizálni
 Egyetlen felvonásban képtelenség,
 De hátravan a csattanós finálé...
 Hogy ringanak és tapadnak a testek,
 Csapódnak falnak, ütköznek üvegnek
 A házbüli örvényeiben...
 Hóder volt a legfakóbb a színen,
 Rókázott egy nagyot, aztán lelécelt.
 (*A tévéhez lép, és szőrfőzni kezd*)
 Rideg rotáció! mikor a klipek
 Vetésforgója éjfélkor beindul,
 S földolgozatlan előéletét
 Kérődzi föl a meggötört gyomor: csak
 öröl s darál... Megkönnyebbülne nyomban,
 Ha fertőző terhét inkább kiháyná.
 (*Főláll, és bepillant a szomszéd szobába*)
 Ócskös, most hiányzol, kifinomult
 Sztartármesterem, Hagen! te tudtad,
 A vendéglátás örök csapdahelyzet,
 S a korbács és kalács politikáját
 Alkalmaztad: arcodon a tapintat
 Pírja, de páros lábad dolgozott;
 VIP-listának minden tételét
 Ellenőrizted, s létszámunk leépült,
 Mire kint megvilágosult a lejtő...
 Én meg mint galamblelkű házigazda
 Elnézem tétlenül, mi mindenből lesz
 Hajnaltájban hamutartó... De Siegfried!
 SIEGFRIED (*elnyomja a csikket egy borospohárban*)

Ezer bocsánat. Fasz vagyok.
GUNTHER (*gépiesen*) Nyugi,
A legjobb családban is előfordul.
GUNTHER
Na mi volt Woglindevel?
SIEGFRIED Alkudoztunk.
Flosshilde megvolt?
GUNTHER De csúnyán beszélsz.
(*Kiüríti a poharat. Magában*)
Ez Rumolt mai ajándéka, egy
Ezüsttálpu, metszett kristálypohár.
A készlet többi része már romokban,
S Rumolt lelépett, mert nem bírta nézni,
Hogy kenik falra a szendvicseit...
A takarítónóm biztos elájul,
Ha kezdődik a generálózás.

El. Wulf és Siegfried bealvós hangulatban a fotelek mélyén

Nyolcadik jelenet

A hallban. Jön Woglinde és Flosshilde

WOGLINDE
Hogy álltok? Füzöd Gunthert, Flossie-kám?
FLOSSHILDE (*elragadtattan*)
Gunther? Úgy olvad, mint a parmezán
A forró penne színén.
WOGLINDE Ugye, mondtam?
Csak így tovább.
FLOSSHILDE Sinen vagyunk. Na és ti?
WOGLINDE (*talányos*)
Rólunk jobb nem beszélni.
FLOSSHILDE (*kezébe veszi Woglinde jobb kezét*)
Csak nem adta
Vissza a gyűrűt?
WOGLINDE Hagyjuk. Jaj, te.
FLOSSHILDE Halljam!
WOGLINDE
Képzeld el: nem.
FLOSSHILDE (*épes*) Hozzánőtt a kezéhez.

Mindketten el

Kilencedik jelenet

A terasz. Gunther hátul jön be, belerúg a barbecue-sütőbe, és a nézőtér felé fordul

GUNTHER
Na tessék, csöngetnek. Mi az, megint a
Csomagküldő szolgálat küldi rám
A pénzéhes futárját?... Nyisd ki, Truchs!
Woglinde vagy akárci, ki van ott?
Már jött egy harmincágú gyertyatartó
A húgomtól, s név nélkül érkezett
Egy óriás macsó... Brünnhilde, tudjuk.
Ami ahhoz képest, hogy nem beszélünk,
Szép teljesítmény... Szóval tüllíhégtek.
Mindig mondtam, ugye? Költségkímélés!
(*Lekapcsolja a terasz fényeit*)
Loge, te meg takaréklángon égi.

Jön Truchs egy borítékkal a kezében

Ki volt az?
TRUCHS (*sokatmondóan*) Csak a táviratkihordó.
Mélynyomású, aranybetűs boríték...
Nekem jött.
GUNTHER Hogyhogy, Truchs, te is ma tartod
A születésnapod?
TRUCHS Nem, áprilisban.
(*Föltépi a borítékot*)
Nincs rajta feladó. Ki a fene?...
Egy üres kártyát rejt a boríték,

És ahogy szétnyitom, szital belőle
A fehér por.
GUNTHER Megküldtek porcukorral?
TRUCHS
Kac-kac... Romlott lisztet gyanítok.
GUNTHER (*óvatosan odanéz, de tartja a távolságot*) Á, nem.

Jön Wellgunde, majd egymás után beszivárognak a társaság tagjai, de Gunther intésére megtorpannak az ajtóban

WELLGUNDE
Jé, termékminta... Itt van a legújabb
Intelligens mosópor.
WOGLINDE Gondolod?
FLOSSHILDE
Keményítő... Az is jól jön a háznál.
TRUCHS
Még, még, még! Csak jópofáskodjatok.
WOGLINDE (*Truchsnak*)
Ne nyúlj hozzá!
FLOSSHILDE Honnan tudták, hogy itt vagy?
TRUCHS (*megvakarja a füle tövét*)
Ha? Utánam hozták a másodikról.
FLOSSHILDE
Aha.
WOGLINDE Flossie, az ajtóban megállsz.
Hátrébb, hallod, Siegfried? Gunther, gyerünk már.
Te meg, Truchs, mondom, hogy hozzá se érj.
TRUCHS (*csorog róla a veríték. Siegfriednek*)
Csak nem gondoltjátok, hogy méreg? Ember,
Szerinted mi a fene lehet ez?
SIEGFRIED Szagold meg.
WOGLINDE
Dehogy szagolja!
WULF (*félre*) Most már olyan mindegy.

TRUCHS
Inkább heroin a szaga alapján.
SIEGFRIED (*nyugodt*)
Micsoda vásott kölykök... Heroinnal
Kibélelt borítékot hoz a postás.
GUNTHER (*hátrál*)
Rosszabbat sejték.
TRUCHS (*elindul a társaság felé*) Gunther –
GUNTHER Ott megállsz!
Hallod, Truchs? Ott megállsz, és meg se moccansz.
Tíz lépés távolság. Ne közelíts, hé.
Tapodtat se közelebb, hogyha kedves
Az életed.
WELLGUNDE És főleg a miénk.
TRUCHS (*teljes pánik*)
Kérlek, ne őrjits meg, Wellgunde!... Ez csak
Intelligens mosópor, nem te mondtad? –
Félórája még összevissza csókolt.
SIEGFRIED (*megsemmisítő iróniával*)
Lehet, de most undorral fordul el
Tőled.
TRUCHS (*megint közeledni próbál a társasághoz. Kiabál*)
Miért, Siegfried?
SIEGFRIED Senki se tudja.
GUNTHER
Ott megállsz, mint akit odaszögeztek.
A saját érdekében. Van füled?

A Rajnai lányok vísitanak

WELLGUNDE
Tisztulj, Truchs.
WULF Takarodj a szemetteddel.
GUNTHER
Ott lecövekelsz, nem hallottad, ember?!
SIEGFRIED (*résnyire zárja az ajtót Truchs orra előtt*)
Ne haragudj, meg kell tennem.
TRUCHS (*fészegeti az ajtót*) Mi van?
SIEGFRIED
Kérlek szépen.
Legyen eszed. Tudod, mi van ilyenkor.
TRUCHS

Milyenkor???
SIEGFRIED Hát, azt még én sem tudom.
GUNTHER
Zárd rá az ajtót, baszd meg!!!
WOGLINDE Rajta.
SIEGFRIED (*kizárja Truchst az erkélyre*) Zárom.

Mindenki el, kivéve a tanácstalan és kétségbeesett Truchst, aki ököllel dörömböl az üvegajtón. A némajátékban háromfős védelemi osztag vonul át a színen, zárt, szakfanderre emlékeztető védőruhában. Kivezetik Truchst az erkélyről, aztán méregtelenítik a lakást

Tizedik jelenet

A Rajnapark sziklakertje, mint a második rész első felvonásában. Középen áll a kőrísfa. Törzsén motoros fűrészt ejtete sebek étkelnek, tövén pedig fajforgácsok hevernek szétszóródva a földön. A murvára egy kicsorbult élő láncfűrésztest hajított valaki

HEIMDALL (*jön*)
Szegény kis Frei, jó, hogy nem látod ezt.
Példátn, égbekiáltó merénylet.
A Föld gerincét, lombos Yggdraszilt
Nem jó betegnek látni... Mondd, ki vette
A bátorságot, hogy megsértse a
Világ tengelyét, melyik főgeci
Jött ide láncfűrészrel, följíesztve
A lámpát, éber izgalomba hozva
Minden fűrkész mozgásérzéklenket?...
Éjjel történt, mikor a tűzijáték
Ropogása minden zajt elnyomott;
Rohantam, mint az örült, de kikislott
A kezem közül – cégéres gazember!
Látom, ha bicskája beletörtött is
A világfa törzsébe, de azért
Érzékeny sebet ejtett rajta: Nidhögg
Rossz példáját követte egy fanyűvő.

Mi a fene van?! Ennyit ér a huszonnégy órás szolgálat?
És ha nem én vagyok ott a portán, akkor Yggdraszilt is
derékba török? Hiába állítom élesre a receptorainkat, itt
már akármí megtörténhet; egymás sarkába hágnak a
gondok, egyik baj a másiknak adja a kilincset, és ez a
semmiség már föl se tűnik: teljes az anarchia?

Éjszaka érkezik egy lépfenével
Kibélelt boríték: Truchstot viszik
Az intenzívre, lepecsételik
Gunther lakását, és a társaságot
Karanténba rángatják... Most meg ez.
(*A kőrísfa oldalát tapogatja*)
Ez sem fordulhatott volna elő
A te idődben, golyófejú kis Frei.
Mióta eltűntél, buján tenyészik
A Rajnapark; a helyed sincs betöltve –
Árnyéknak is halvány az utódod;
S a Hél pincében azt rebesgetik,
Május óta alulról szagolod Worms
Íbolyait; és csak nekem hiányzik
Huncut szemed: a nőd mással kavar...
Azt mondják, tőosztással szaporítod
Az égi kertek évelőit, s itt lent
A kőrísfat körbenövi a dudva.
(*Főlemeli a kövesútról a láncfűrésztest*)
Naná, hogy Wälsung-gyártmány. Szép... Saját
Fegyvert fordított ellenünk az altáj.
De Yggdraszil szívós, erős: a törzse
Gyorsan forr össze, mint a zsenge zöld gally.
(*Főlnéz a kőrísfa koronájára*)
Kérgén Rataosk cikázik, a mokus,
Hogy Lent és Fönt, a sárkány és a sas
Szópárbaját vidáman közvetitse...
Nyomozni fogok: titok nem maradhat,
Mit üzent éjjel a sárkány a sasnak.
(*Kezében a láncfűrészrel visszamegy a házba*)

MÁSODIK FELVONÁS

Első jelenet

A Notung felhőkarcolóban vagyunk. Magát a toronyt úgy képzeljük el, mint egy gránit-üveg-acél kardkeresztet, amelynek markolatában a publikus funkciókat ellátó egységek – bevásárlóközpont, multiplex, fitnesscentrum, szépségszalon, bár, bisztrók stb. – helyezkednek el, a pengeélben a Walsung holding irodái, a penge csúcán pedig a panorámaétterem.

Fafner és Fasolt érkeznek a Notung-torony panorámaétteremébe: „Ablakok Midgardra”. Friss festékszaggal lengi be a termet. A tükörbár berendezése egyelőre dobozokban, a bútorokat csak félig-meddig csomagolták ki, de egyetlen megterített asztal már ott áll az ablak mellett. Fasolt a bárszekrény polcain kutat, Fafner az egyik gólyalábú székre telepedik le

FAFNER (ropogtatja a csontjait)

Amíg égett kezünk alatt a munka,
S nőtt szintről szintre a karcsú torony,
Addig voltunk teremtők... Szabadulva
A feladattól, ől az unalom.

FASOLT (kikandikál a függöny mögül. Pöföteg gög)

Hány mesterműben ismerünk magunkra
A fényárban mártózó partokon!
A java kész... Fél cent rummal kezünkben
A legjobb hátradőlőni istenülten.

Italt hoz, koccintanak. Fasolt elhúzza a panorámaablak függönyét

Csodáljuk most a madártávlatot!
Világítson nekünk a milliós Worms,
Táruljanak Midgardra ablakok!...
S ha főépítészé emelt a jó sors,
Gondoljunk arra: Worms minden kövén
Ott ragyog névjegyünk; fűtsön remény:
Jó hírünk általuk fog fönnmaradni.
A föld feletti s a tudat alatti
Rétegek rendje jól átlátható –
Égszintet tükröz földszint; villogó
Gépparkunk sűrű, így nő szintre szint
A mennyei direktívák szerint.

Egy üveg bacardival helyet foglalnak az asztalnál

FAFNER (emeli a poharát)

Mindenek atyját kérleljük: bocsássa
Áldását a pozitív tartományra!
Tekintszen pontos pallérraira

A Függőleges Városok ura;
Mi ácsolunk kéreg alatti pályát,
Mi húzzuk föl a toronysorokat,
És Worms érzékeny infrastruktúráját
Mi dolgozzuk ki, ő meg bólogat;
S mi – nem törődve teljesíthetetlen
Határidőkkel – a főisteni
Parancs szerint építünk, és a telken
Felnőnek a piac pillérei.

FASOLT

...És minden pillér átadása ünnep,
S munka után édes a pihenés.
Most sem adjuk restségre a fejünket?
Százszintes karcólunk is kulcsrakész...
Ma délben járt itt üdvöskénk s a stábjá,
Hogy Notung összes zegzugát bejárja,
S a toronyok toronyát, a gránit csodát
Az IT jökedvűven vette át.

Suttogóra fogják

FASOLT Azért ez mégis gyönyörű, nem?

FAFNER Micsoda?

FASOLT Hogy Siegfried még ezt a lépfeneügyet is ép
bőrrel úszta meg... Ez nemcsak mázli, ez sors. Két perc
el azután, hogy kilépett a karanténból, máris össze-

szedett, gördülékeny mondatokban nyilatkozott,
mintha aznap éjszaka tényleg porcukor érkezett volna
díszborítékban, és egy kőrissel se rezdült volna meg
a Parkban.

FAFNER Ne túlozz, testvér. Nidhöggre és a négy rén-
szarvasra mondom, hogy a világfa esete súlyosabban
érintette a fiút, mint az a Truchsnak címzett boríték.
Aznap közölték vele a rosszabbik hírt... Figyelted?
Csorgott a halántékáról a verejték, mikor megjelent a
bokrétáunnepeünkön.

FASOLT Szó, mi szó, ez a lámpaláz tényleg újdonság
nála. De ne féltsd őt. Ha a közszereplés kábítószereivel
él, néhány újabb dózis majd helyrebillenti a lelki egyen-
súlyát... Siegfried nagy formátum, akinek a sajtótájé-
koztatók futószőnyege a rivalda, kedvenc napszaka
pedig a főműsoridő.

FAFNER Akkor mi a fenének óvatoskodik?... Miért gon-
doskodott róla, hogy a kőrissfa megrongálásának híre
megmaradjon az alsóbb forgalomban, a Rajnavölgyi
Kurir és egyéb szennylapok szintjén? Nem történt
semmi: térjünk napirendre fölötte, felejtjük el? Csoda-
Siegfried! Nem tanult meg félni, és van mit bepótólnia
a leckéből, ilyen egyszerű az egész.

FASOLT Fakul a nimbusz, de Worms szemét bekötöt-
ték. Csitt.

FAFNER (mintha hivatalos sajtóközleményt olvasna föl)

Gondtűző felhajtást rendelt az úzus:

Pezsgőből, fanfárból sosem elég.

Övezzé csak szolid személyi kultusz

A magas élet féltett gyermekét!...

Siegfried Walsung egyenlők közt is első,

A fémipar porondján kulcsszereplő,

S tőzsdeparketten büszkén tapos:

Mulattatják bősésszel és hosszú hosszú

Játékai; akkor sem óvatos,

Ha a törzstökét kell kockára tenni.

FASOLT

Az emlékezés változtatja a

Tapasztalatot tőkévé: bika

És medve harcát élvezet követni!...

(Lehalkítja a hangját)

Siegmond Wotan kódéből lép elő,

És három év alatt autókirály lesz,

S a Walsung holding piacvezető

Csoport a Rajna völgyében –

FAFNER (suttogva) Mi más ez,

Mint égi lobb? Annak persze szép.

Öcsém, dicsérrjük Siegmund vaskezét!

Ő csinált versenyistállót a cégből:

Stopperrel mértek minden részidőt.

Befutva immár valamennyi szép kör:

Nagykutya győzött, Kishal meg kidölt!...

Siegmond úr tértérése szembeötlő;

Ő rakta le a fundamentumot.

Egy biztos, nem szül minden emberöltő

Ilyen erélyes, új talentumot.

FASOLT (mosolyog)

Multik harcában, hogyha forr a helyzet,

Nem könnyű megmaradni semlegesnek;

Ki simlis, és ki tiszta, sejt-e?

Ki gáncstalan? Ki bitorolja posztját?

Ki mocskos? S kit tarakja a bizonyosság

Padlóig erő atlaszköztöze?

FAFNER (meggyőződéssel)

A nagynál nagyobb generációban

Siegfriednek áll jól ez a ruha: az

Apja hitte tekint rá távozóban,

S hellyel kínálja a szükös piac.

Imázt növelni? Tudja, mi a módja.

A kormányzati limuzinokon

Notung kard csillog, ő s Walsung ikon!...

Brillírozik az udvar szállítója.

FASOLT

De ennél is jobban tetszik nekem

Siegfried üzleti filozófiája:

„Szokott kártyákkal vívott ritka játszma!”

„Exkluzív út a megszokott helyen!”

FAFNER

Vagy gondoljunk a krémszín Rajnaparkra,

Hol pompás megbízónk álomra hajtja

Fejét az üzleti órák után...

Ezt a különleges dísz Worms legszebb partfokán

Főművünknek mondják: gyűrűt utánoz,

Ritka szép ékszerként simul a tájhoz –

FASOLT

E gránit O betű nagy összegek

Nulláit idézi, amelyeket

Egy görbe számjegy bővül milliökká,

Sok semmiséget milliárdnyi göccá –

FAFNER

E kögyűrű a vérbő tartomány

Díszé. Akit tenyerén hord Wotan,

Ki új meg új sikert sikerre halmoz,

Külön sztrádát épít a hatalomhoz,

És minden görbe utcát elkerül:

Az lakhat benne egyes-egyedül.

FASOLT (újratölti a poharakat)

Siegfried! ki Worms tervét valóra váltja,

Míg minden szektort egékig növel,

És boldog Siegmund jubileumára

Niederland sikján karcolót emel!

Siegmond a múlt, de Siegmundé az érdem;

Siegfried példát lelt emlékezetében,

És megrendelte a Notung-torony

Eget ostromló, komoly kardkeresztjét...
Fafner s Fasolt e hűgútás napon

A záróköveket helyükre tették.

FAFNER

Tapasztalatból tőke, és torony

A tőkéből, ugye, kedves rokon?

A nagy mű kész. Bizzunk az istenekben:

Örökbecsű lesz, és érinthetetlen.

S ha már tapasztalatból tőke lett,

Reményé válhat az emlékezet.

Asztalt botanák

Második jelenet

A Charité kórház kertjében. Jön Guttrune, és Gunther támogatja

GUTTRUNE

Végeztél?

GUNTHER (hunyorog a fényben) Minden lelet negatív.

Leülnek egy padra

GUTTRUNE

Na hála Isten.

GUNTHER (a szomszéd padon hancúrozó macskákat nézi)

Tudod-e, mitől

Ilyen kövérek a kórházi macskák?

GUTTRUNE

Na mesélj.

GUNTHER (laposakat pislog) Kidobják a hullaházból

Az összes rothadt belsőégeket

– Cafatokra cincálva, ahogy a

Sebészkek helybenhagyta őket –, és

Odadobják a kóbor kiscicáknak:

„Neszték, papi.”

GUTTRUNE Te jó szagú Úristen!

Mi lelt, Gunther?

GUNTHER (eszélesen) Háromszoros hurrá!

Kibújtam a csapdából. Persze félig

Bevarrt a zsákba a kicsi fiú;

De szerencsém volt... Kitárlt előttem

A karantén ajtaja: oltalmazón

Borul rám a derült, olvadtezüst ég.

De szép nap.

GUTTRUNE Túláságosan ráparázol

Erre a kurva lépfenére.

GUNTHER Engem
Tartottak legtovább megfigyelésen...
Miért, édes Guttrune? Csak azért, mert
Én voltam legközelebb a pokolhoz.
GUTRUNE
Úgy látszik, immunis vagy a pokolra,
Vagy be vagy oltva viszketőpor ellen...
Nézd, kint vagy.
GUNTHER Kint; Truchs tüdejét pedig
Hagen zabálja, a pokoli kandúr.
GUTRUNE
Gunther, Truchs él.
GUNTHER De fúrge metronóm
Számolja hátralévő perceit:
Idejét kimérte a kisöcsénk.
GUTRUNE
Nézd, Gunther: egyelőre megmaradnék
Az ártatlanság vélelménél –
GUNTHER Szép
Szavak, de nem verik agyon gyanúmat.
GUTRUNE *(bosszúsan)*
Mit tudsz Truchsról? Régi haragosa
Állt bosszút rajta.
GUNTHER Persze: nagyítóval
Se találsz Hagennél hirigesebb
Haragost Niederlandtól Isensteinig...
Ismerve színjátkozó természetét,
Elképzelem: féreggé változott,
S hogy eljuttassa nekünk a bosszúállót,
A terror símaszkját ölti magára!...
Guttrune, szülhetett-e minket és őt
Egyetlen anya?
GUTRUNE Sajnos, ez a helyzet.
GUNTHER
Hogy piszkolhatta be az anyakönyvet
Egy szarjankó, utolsó senkiházi,
Alacsony Alberich?!
GUTRUNE *(támogatja Gunther, aki föláll)* Itt a kezem.
Támaszkodj rám, Guntherkém.
GUNTHER Köszönöm. –
(A nyakához kap)
Nem kapok levegőt.
GUTRUNE Csak szimulálsz. Hé,
Rég letelt a lappangási idő,
De te fitogtatod nem létező
Sebeidet.
GUNTHER Jó, hugi. Szállj le rólam.

Elindulnak a kapu felé

GUTRUNE
A cabrióval jöttem.
GUNTHER Kedves emlék
A szép napokból!... Halljak híreket:
A níbelungok vegykonyhája még
Miféle meglepetést tartogathat?
A partik sorjában lecsengenek,
S az afterpartik rendre elmaradnak.

Beszállnak a Notung-cabrióba. El

Harmadik jelenet

Hagen padlásszobája a Kaiserstrassén, a drogéria fölött. Olyan, mint egy ágygal-asztallal berendezett, egyébként pedig a végsőig lecsupaszított cella, amelyet csak a billenőablak felől áradó fény világít meg. Enciános vibrálás a bútorokon és a májfoltos tapétán. A burkolatlan betonpadlón cigarettásdobozok szerteszórva, néhány behorpadt pillepalack. Sűrű, áporodott odór. Az igénytelen környezet egyetlen disze egy kivilágított akvárium, amelynek iszapos, fajsúlyos vizében harcedzett guppik fogócskázna. Hagen lefogott, és körszakállat növesztett, mióta utoljára láttuk. Félmeztelenül hever az ágyon, és a szobát felülről bevilágító fénykört fixírozza

HAGEN
Haldoklik Truchs, Gunther szörnyen kikészült,
És azt suttogják: Siegfried sem a régi...
Elég is ennyi jóhír mára, nem?
Én, aki régen nagykanállal ettem
A bőségtáliból, morzsákkal beérem.
Én, aki tavaly tartományt szereztem,
Elvagyok egyetlen sovány gerezden,
S már ott tartok, hogy boldogít a baj:
Engem, a tegnapi testépítőt
Saját leépülésem szórakoztat;
Sötétkamrába zárkózom napokra,
Birodalmamban villanyt oltok, és
Hagyom, hogy őszi fereg foga rágjon;
Testem tünetei meglepetések,
S bolond öröme, ha minden napra több jut.
Hogy zsugorodik össze máj, tüdő,
Hogy szűkül ökolnyivé a gyomor,
És hogy gyullad meg minden lázas ujjperc
A várakozás napján, míg körülvesz
A siralomházi sötét! Ma minden
Tevékeny porcikám fáj, mint a vesztés,
De érzem, győzelmet ígér a test...
Hogy meddig tiszta hipochondria,
És honnan húsba vágó fájdalom,
Édes mindegy. Míg ébren tart a sok seb,
Éberem figyelem a fény négyzetrács
Osztotta forrását: keskeny szelet
Szeptember szemtelenül szép egéből,
De az enyém.
(Bizonytalan mozdulattal megint gyógyszerék után kutat a padlón) Úgy van: meggyógyulok,
Ha hírek jönnek; s maradok nyugodt,
Ameddig mennyezetemen dereng fény. –
Két hete elkezdtem szent háborúmat
Wotan ellen, és bármikor befuthat
A harctérről valami részeredmény.

Nyílik az ajtó, és belép Gerda – dupla zsebfedős, hosszított fazonú nadrágkosztüm és kontyba fogott haj –, egy Wormsi Általános Újsággal a kezében

Itt az én egyetlenem.
GERDA *(megcsókolja Hagent, aztán eltolja magától)*
Szia, Hagen.
(Fintorogva néz körül a szobában, és az újsággal veri le a port az egyik székről)
Én nem bírnék így élni.

HAGEN Én bírok.
GERDA
Ebbe a koszba betegszel bele.
HAGEN *(Gerda keze után nyúl)*
Nézted a híradót?
GERDA Szellőztetek.
Ez sem az a kimondott wellness centrum...
HAGEN
Térjünk a tárgyra, Gerda.
GERDA Truchs halott.
HAGEN *(föltápaszkodik az ágyról. Diadalmas)*
Fölfordult végre, és gúliszeme
Örökre fönnakadt? A kis faszú Truchs!
Már megszenvedte mindazt, amit én
Csak izlelgettem eddig, hogyha testem
Vendége volt a vándor fájdalom...
Az ő baja gyógyítja az enyémet.
Aduunk neki, ugye?
GERDA A nyomorultja
Két hétig vergődött a Charitéban;
Bőrét pokolvar tarkította, és
Spórák rothasztották szét tüdejét;
Elfolyt az arca, mint valami rissz-rossz,
B kategóriás horrorban a
Szörnyecskeké; s az emberoncs nevét
Csak a lengő lázlap árulta el...
S míg fuldokolva fetrengett az ágyon,

Pökhendi képe fölpuffadt a kintól,
S végül kipukkad, mint valami hólyag.
HAGEN *(démoni)*
Látom magam előtt: vígan cikázik
A Parkban, alszent arccal magyarázza
Az ésszerűsítés új elveit...
Azt gondolom: „A ragya verje ki
A pofádat, te Truchs.” – Hát nem kiverte?
Na halljam, hogy ki sirt utána.
GERDA Senki.
Föllélegeztek, hogy mindannyian
Ilyen olcsón úszták meg. Azt hiszem,
Ezt hívják parasztáldozatnak... Az
Ilyen Truchsokkal tele van a padlás.
HAGEN *(hangtalanul röhög)*
Rajnáat lehet velük rekeszteni.
GERDA
Mondd, és az meg se fordult a fejedben,
Hogy nem szarozol: egyenesen a
Bátyádnak adresszálod a fehér port?
HAGEN
Annál még Gunther is óvatosabb, hogy
Átlátszó trükkel lépfenére csaljam...
Csak türelem.
(Az akváriumhoz lép, és hátratett kézzel figyeli a guppik mozgását) Egyenként hámozom le
A pikkelyeket a nagy potrohú
Pontyról, s az élesre fent hentesbárdal
Csak legvégül csapom le a fejét,
Amelytől búzlik a halacska: közben
Persze be kell tapasztanom az orrom,
De így lesz százszor magasabb a munkám
Élvezeti értéke.
GERDA Addig-addig
Piszkálok, addig baszakodsz vele,
Amíg Guntherben föl nem forr a halvér...
Ami azt illeti, eléggé beszart
A portól is... Mindent elkövettem,
Hogy eltussoljak az ügyet: ne sértse
A G & N imázsát; de riktó
Szalagcímek szellőztették a szennyest
Már másnap reggel, és kitört a pánik.
Azóta nincs fél percnyi nyugalom
Egyetlen postabontóban se. Teljes
A káosz.
HAGEN Az jó... S mert te megszoktad
A gyűrődést – ez a stressz neked is sok,
Hiába vagy királyi prémiummal
Kényeztetett munkaerő –, kiléptél
A cégtől.
GERDA Természetesen.
HAGEN Piros pont.
GERDA *(Hagen ölébe ül)*
A hajam minden szála égnek állt,
Ha borítékok láttam...
HAGEN Nem csodálom.
Mi van a lakással?
GERDA Üresen áll.
Fertőtlenítették, mosták, ahogy kell:
Most steril minden, mint a kórteremben...
Gunther egy szinttel lejjebb költözött,
Jobb a beosztás –
HAGEN *(kárörvendően)* Oda soha többé?
GERDA
Oda soha többé. Elátkozott hely.
A rossz emlékü születésnap óta
Levelet se vesz a kezébe... Testört
Bérelt, és ingerlékenyebb,
Mint egy klimaxos kurva...
HAGEN *(gütyögve)* Nyúlszív!
Fél zacskó anthrax, és inába száll
A bátorság, pedig még hátravan
A java... Kapja be a faszomat,
Ha nem voltam jó édes öcsikének.
Mit fog még látni –

GERDA (*dörgölőzik*) Hogyha azt hiszi,
 Hogy egy nyári konyhalálynak szegődtél,
 Akit a standolás után kivághat,
 Mint macskát szarni, ha azt képzeli,
 Hogy könnyű kézzel lecserélhet egy
 Fakóbb izzóra, akár a kégett
 Villanykörtét: ne csodálkozzon a
 Következményeken.
 HAGEN (*szenvedélyes csókot vált Gerdával*) Ez még csak a
 Főpróba volt, de Gunther feje szédül...
 Hogy fog forogni vele a világ, ha
 Megtudja, micsoda vendetta készül...
 A jéghegy csúcsát csillantotta meg
 Az első nap: huncut pfennigeiket
 Törlesztettem, de az lesz nagy királyság,
 Ha holnap kiegyenlíttem a számlát. –
 Mondd, hogy van Siegfried?
 GERDA Ruganyos kötélből
 Vannak az idegei; élvezi
 A villanófényt, amely most megint
 Órá irányul.
 HAGEN Várjuk ki a végét.
 Nekem mindennél többet mond a tőzsdé
 Mozgékony cikcakkja: figyeld a váltást!
 Postáztuk a finomságot, s megadtuk
 A kezdőrúgást: általános uptrend
 Köszöntött rájuk, mint az én időmben;
 Mintha Wotan függesztené szemét
 A szívének kedves bikapiacra...
 Az Index szereti az eseményt:
 Ha gond, ha csőd, csak váratlan legyen!
 És egyedül a G & N-papírok
 Zuhantak meg – ha nincs otthon a macska,
 Cincognak az egerek, ugyebár?
 S a Walsung feltűnően ellenállt
 A pillanatnyi pániknak: van-e
 Esemény az égbolt alatt, amely nem
 Siegfried malmára hajtja a vizet?
 GERDA
 Az a baja, hogy túlnyerte magát.
 HAGEN
 Csoda, ha ugyanolyan önelégült
 A fényes seggfej, mint régen?
 GERDA Örülj, mert
 Vannak jelek... Volt egy kis cidrizés,
 Mikor Heimdall a kőrist megmutatta
 A láncfűrészszel együtt...
 HAGEN Szép. Egyébként?
 GERDA Ugyanolyan vakon hagyatkozik
 A bevált formulákra, mint Truchs
 Esete előtt: ilyen semmisséggel
 Minek törődne? Születési tréfa,
 Másnak címezték: hogy jön ehhez ő?
 De a kőrisfa... az azért komoly volt.
 HAGEN
 Majd ha a saját ajtaján kopogtat
 A végrehajtó, akkor fog beszarni;
 A nagy számok törvénye megvillantja
 A véletlent: egyszer megszívja ő is.

Dankwart lép be a szobába

Hahó, haspók. Mi az, nem tudsz kopogni?
 DANKWART (*illedelmesen*)
 Bocs, hogyha rosszkor...
 (*Mézemaszosan pukedlizik Gerdának*)
 Kezét csókolom.
 Jobban vagy, Hagen?
 HAGEN Rosszabbul, ha látlak,
 Te formátlan fagygyütömög.
 DANKWART Tudjátok,
 Mit sütöttem ki?
 GERDA Téged sütné ki
 Forró olajban Erda főszakácsa,
 Te hájas hízó... Mondtuk, hogy nyugi.

HAGEN
 Mióta nincs étvágyam, akkorára
 Dagadtál, mint egy négyszintes sarokház.
 Bosszant a hájad.
 DANKWART Tudjátok, a munka
 Étvágyat csinál.
 HAGEN (*őszinte sajnálattal*) Fejben dolgozom.
 DANKWART (*talányosan*)
 Ismerek egy hackert.
 HAGEN Wotan nem ismer
 Nálad nagyobb barmot. Állj már le, ronda
 Stréber. Komolyan mondom, kiborítasz.
 GERDA
 Jókor jössz, mert beszédünk van veled. –
 Hamar munka ritkán jó.
 DANKWART Mit akarsz
 Ezzel, főnéni?
 GERDA Csak azt, husikám, hogy
 Unjuk a magánakcióidat.
 DANKWART (*büszkén dülleszt ki a mellkasát*)
 A kőrisfára gondolsz?
 GERDA Arra, Dankwart.
 DANKWART (*megvonja a vállát*)
 Le kell valahol engednem a gőzt...
 GERDA
 Engedd le máshol, Wotan bassza meg
 Azt a zsirtól fénylő pófád! Csapoltasd
 Le magadat egy sarki reteráttal:
 Az ukrán lányok ellátnak, tudod.
 HAGEN
 A mi kontónkra nem leszel magánzó,
 Világos? Mondd, hát ezért etetünk?
 Fogod a láncfűrész, és nekimesz
 Az Yggdrasilnak: nem nézek oda,
 És máris partizánkods, ráadásul
 Ügyetlen is vagy: elbaszod a munkát.
 DANKWART
 Elbasztam?
 GERDA Nem képzeld, hogy kidől
 Öt perc barátságos cirógatástól
 A nagy világfa?
 DANKWART (*akkurátusan pontosít*) Világfautánzat.
 GERDA
 Annak túlságosan jól sikerült.
 HAGEN
 Vaktában nem vagdalkozunk, fiam.
 Szép volt a terv, gyarló a kivitel:
 Nincs munka ilyen hibaszázalékkal...

Dankwart sértődötten bámulja a guppikat. Hagen odalép hozzá, és békitőleg vállon veregeti

HAGEN
 Elég is ennyi.
 GERDA Vicceltünk, husi.
 Imádunk, tudod.
 HAGEN Fontos gondolat
 Fogant meg abban a puffadt fejedben:
 Nem kéne hűlni hagyni... Te elérted,
 Amit fél zacskó anthrax sem tudott
 Elérni: Siegfried végre észre tért!
 Bántják a fákat? Kezdi érteni,
 Hogy üzenetértéke van az apró
 Jeleknek: kettős őrséget parancsolt
 Yggdrasil köré. Ez bizony olyan
 Provokáció, ami nem akármilyen...
 Ijedten kérdezi: mindez miért van,
 S megpillantja saját ujján a gyűrűt...
 Wotanra, átrendezted az agyát.
 Járkál a Parkban, kilépni se mer
 A körletéből, minden álhírt elhísz...
 Kíváncsi vagyok, mikor fogja fel,
 Hogy nincsen olyan security service,
 Amely tőlünk megóvjá?
 GERDA Két hetet

Adok neki: addig miszlikbe megy;
 Már azt hiszi, hogy ezt a kört megsztá,
 De felültetjük a hullámvasútra. –
 Lemegyünk enni?
 HAGEN (*kéjesen simogatja a hasát*) Éppen ideje.
 Van még ötlet a kövér tarsolyodban,
 Szívem közepe, Dankwart?
 DANKWART Vanni van...
 HAGEN (*a fürdőszoba felé indul*)
 Majd átgondoljuk együtt, kislefiam.
 (*Barátságos tockost ad neki*)
 Jó kutya vagy: nesze, itt egy cukorka.
 (*Fekete alapon vörös Rote Armee Fraktion pólóban tér vissza*)
 Búcsú az egységmitosztól: ha én
 Nem állok élre, bukjon el az egység!
 Sátrat verek a központ peremén,
 És eltervezem Siegfried kurta vesztét;
 Mostantól minden és mindenki ellen
 Küzdünk, kutyák, s léket ütünk a rendben...
 És jókedvem addig határtalan,
 Míg Siegfried háza karnyújtásra van...
 Fosnak, mi?
 DANKWART Nem kifejezés.
 HAGEN A sok segg.
 Öröm figyelni szinte testközlelőből,
 Hogy piszkolódik be a hamvas udvar,
 És hogyan áll a feje tetejére
 Az egész istenverte kóceráj:
 Fokként lesz a Protokollpokolból
 Vibráló fényű Paranoia Park!
 Hogy körbenője kertjeit a dudva,
 Sivár salakmező legyen belőle:
 A létbiztonság páncélját betörve
 Belopózom tegnapi otthonomba,
 És fölkeresem szomszédaimat:
 Leszedem róluk a keresztvizet,
 És birodalmukba tüzet viszek.
 Jeee... Az egész pályás letámadás
 Után Worms képe perceről percre más;
 Fogyatkozik a legendás csatársor:
 Készülünk a perdöntő meccsre mától!
 Gyulladt szemem
 Még utoljára végighordozom
 Az ép világon – aztán csókolom!
 Hogy szaporodjék szemünk elesége,
 Lépjünk termékeny tettek mezejére.

Hagen lekapcsolja az akvárium fényeit. Mindhárman el

Negyedik jelenet

Wulf irodája a Notung-torony pengeéleiben. Fejlesztői környezet. Siegfried és Wulf kocsiányon lógó szemekkel merednek a számítógép képernyőjére, amely a Walsung-honlap nyitó oldalát mutatja. A kivetítőn ugyanez a kép látható. Bal szélén egy tisztavíz-automata áll. Siegfried időnként zöcskéként pattan föl a székről, és teletölti a poharát

SIEGFRIED
 Miért csak most szólsz?
 WULF Ki voltál kapcsolva.
 SIEGFRIED
 Ma vetted észre?
 WULF Ma reggel, nyitáskor.
 SIEGFRIED (*tombol*)
 Megint egy hacker... Bassza meg az anyját
 A ravatalon.
 WULF Főnök, csillapodj.
 SIEGFRIED (*rövid tipródás után*)
 A duplaklikk-szindróma... Kinyitottál
 Egy csatolt fájlt.
 WULF Bossz, nem ettem meszet.
 SIEGFRIED (*szemrehányóan*)
 Wulf cica, azt hittem, körültekintő

Installálás után egy árva vírus –
 WULF
 Nem vírus, Siegfried. A Code Redre gondolt.
 SIEGFRIED
 Úgy emlékszem, a Code Red nem figyelt be...
 WULF *(önérzetesen)*
 Mert résen voltam, bossz.
 SIEGFRIED Bírom a burád. –
 Szóval nem vírus?
 WULF *(szakértelem)* Féreg, hogyha mondom.
 Hallgass rám, főnök. Mondok valamit.
 A féreg
 Aktivizálódhat anélkül is,
 Hogy te magad egy levelet kinyitnál.
 SIEGFRIED *(csüggedten)*
 Világosíts föl.
 WULF A következő
 A helyzet: minden tetves tűzfalon
 Vannak bizonyos biztonsági rések...
 SIEGFRIED
 A te dolgod, hogy mindet betapaszd.
 Mikor volt utoljára ellenőrzés?!
 WULF
 Folyó hó elsején.
 SIEGFRIED *(maró gúnyval)* Foltozgatunk, mi?
 WULF
 Perfektnak tűnt a rendszer.
 SIEGFRIED Veszem észre.

A kivetítőn a Walsung-embléma látható eredeti és módosított formájában, mint az „ilyen volt, ilyen lett” fotókon

Az ördög rám ereszt egy kurva hackert,
 S bepiszkítja hősizin honlapomat;
 A nyitóoldalt szépen lecseréli,
 És fölülírja lángoló logónkat:
 A sárkánylő kard éle kicsorbult,
 S a hárs levele megrozsdásodott...
 Kifestőkönyvnek képzele a portált?!
 Ki ez?! – Volt Walsung, nincs Walsung, szevasztok?
 WULF *(a képernyő változását figyelve)*
 Ez csak a kezdet. Sajnos, főnök, ez DOS.
 SIEGFRIED *(a haját tépi)*
 Ne fáraszd már!
 WULF Túlterheléses támadás
 A Walsung-honlapot működtető
 Központi szerver ellen: három óra
 Alatt százezer vállalati szervert
 Fertőzött meg.
 SIEGFRIED Nem hiszek a fülemnek.
 S te közben –
 WULF Tehetetlenek vagyunk.
 SIEGFRIED
 Ha ez igaz, becsukhatjuk a boltot.
 Kicsoda...
 WULF Egyelőre anonim.
 SIEGFRIED *(a gutaütés kerületi)*
 Azonnal letiltasz minden letöltést!
 Wulf, minden egyes elcseszett csatolt fájlt,
 Helyi levelezést –
 WULF *(az önuralom jelei)* Tűzfalra hányt
 Borsó, bossz. Olyan, mintha nem kívánt
 Terhesség ellen egy fiú meg egy lány
 Úgy védekezne, hogy egyáltalán
 Nem is találkoznak soha.
 SIEGFRIED Anyátok!...
 Megőrülök... Akkor mi a teendő?
 WULF
 A teljes állományt törölni, és
 Backupról –
 SIEGFRIED Tedd azt.
 WULF Eltart pár napig.
(Fölugrik a székről)
 Figyeled, főnök? Mozgásban a portál!
 A görbe kard s a hárslevél helyén
 Egy üllő és egy kalapács jelent meg...

SIEGFRIED
 Sarló és...
 WULF Üllő és...
 SIEGFRIED Ne, begolyózom.
 Ki a picása? –
 WULF Következő a helyzet...
 SIEGFRIED *(a padlóhoz vágja a poharát)*
 Ne kertelj, ember!!!
 WULF *(döbbenet figyelve a fejleményeket)* Megáll az eszem.
 SIEGFRIED
 Ismerlek, rút maszk. Nibelheim üzen.
(Kirohan a tereméből)

Ötödik jelenet

Murával fölszört sörkert az Oranienburgerstrasse egyik romos bérházának udvarán. Bajnokok Ligája-rangadót közvetítenek, a tömeg székei a háttérben elhelyezett projektor felé fordulnak. Az egyik a szurkolónak öltözött Hagen ül

A RIPORTER HANGJA Inkább az eszeveszett hajtás,
 mint a szép játék jellemzi a meccset, és ebben a Worms
 kétségtelenül jobb...
 HAGEN *(a foga között morzsolja a szavakat)*
 Szedd szét alacsony atomjaira
 A vak Wormsot! Hajrá, Borussia.
 A RIPORTER HANGJA Winfried... Remek indítást kap
 Attarintól... Winfried. Jócskán a tizenhatoson belül.
 Ez be fogja varrni, kérem szépen, ugye, hogy bevarrja?
 Hatalmas helyzet. Eeejnye, Winfried! Mi van veled,
 fiam? Lövés helyett a hosszú oldalra íveli a labdát.
 Thuiskomar... Kőkeményen belép. Na rajta! Thuisko-
 mar irányít! A száztizenegyedik perc. Miért nem lövi
 rá?! Rálövi. Tizennyolc méterről mellé... Rinold, be-
 ton-Rinold. Nagyot fújtat, hogy ezt megúsza... Marad
 a 0:0. Egbert. Egbert Selgarnak, parádés összjáték
 odaát.
 HAGEN
 Egy villámgyors dortmundi kontra
 Villámot szór az aranylábú Wormsra...
 A RIPORTER HANGJA *(mondatról mondatra gyorsab-
 ban)* Egy pillanat alatt taktikát változtatott a Dort-
 mund. A Dortmund, ne feledjük, létszámfölényben.
 Naaa, kijöttek egy picit a wormsi szorításból... De ez is
 kevés. Selgar. Csúnyán eltöri a labdát. Adelhart... Ed-
 dig tartott a szufu. Odaát kibontakozik a hazai akció.
 Winfried. Attarin... Megint Thuiskomar: hosszan ve-
 szí át. Magabiztos, jó közbelépései voltak eddig, kupa-
 meccseken szaporán szórja a gólokat... Kis forgolódás,
 Adelhart próbál tisztázni... És kapura. Kapufáról ki-
 pattant!
 HAGEN
 Míg pörgetem az aranyperceket:
 Találjon vak tyúk véletlen szemet!
 A RIPORTER HANGJA *(elragadtattan)* Winfried szedi
 föl, de micsoda bravúrral... Thuiskomar passza teheti
 naggyá Winfriedet... Életveszélyes. Bent van! Góóó!...
 Gól. Jobbal helyezte be a bal felső sarokba, gyönyörű-
 rűű! Rinold, Rinoldot látjuk a romjaiban, kis kapus,
 el ne törjön a mécses... Ez pedig Winfried, nyakában
 Attarinnal. Jaj, de szép. Hát csak kinyitotta azt a
 gólzsákot, de mennyit kellett erre várni. Nem baj. És
 Luitgar lefújja... Öröm az örömben, hogy csak arany-
 gól... Borussia Dortmund–Rheinland Worms 0:1.

Ováció

HAGEN *(az asztal alá helyezi a táskáját)*
 Mondtam, hogy aranylábú gyerekek.
 PINCÉRNŐ *(jön)*
 Két márka negyven... Köszönöm, uram.
 HAGEN *(megvetően méri végig a Pincérnő combjait)*
 Karcsubb cölöpökön nyugszik Velence. –
 Maga mindig ilyen komoly?
 PINCÉRNŐ *(hosszan végigméri Hagen)* Ezért

Fizetnek.
 HAGEN *(magában)* Úgy látom, nem túl busásan. –
 Nem tetszem? Mit néz rajtam annyira,
 Hogy kiesik a szeme? Sztar vagyok?
 Nagyon rút, vagy nagyon szép?
 PINCÉRNŐ *(a fölsimerés örömevel fixirozza)* Máskor is
 Legyen vendégünk.
 HAGEN Persze, sohanapján.
 Vidd már innét a mázsás seggedet.

A Pincérnő a háttérben a kidobóemberekkel tárgyal, és Hagen-re mutogat

HAGEN
 Na most már aztán húzzuk el a csíkot.
 A vérdíj kéne, utálatos ultrák?
 Ellenfelet talált a B-közép...
 Nyakamba veszem a koszfészek utcát,
 És megmutatom hátam közepét.

Fölpattan egy asztalra, és kitör a kertből. A kerthelyiség másodpercek múlva levegőbe röpl

Hatodik jelenet

Hagen az esti Kaiserstrassén, az egymásba érő teraszok székei közt botladozva menekül egy átjáróház felé

JÁRÓKELŐ
 Nem tud vigyázni?
 HAGEN Százezer bocsánat.
 Hopp.
(Sietősen vág át a keresztveződesen, és összeütözik egy újabb járókelővel)
 Csipcsirip! Kispályás készüléked,
 Az a vacak c kategóriás,
 Rákkeltő gyufaskatulya
 Fogadja a rózsaszínű levélkét,
 Vagy százmárkás kapást jelez: herótom
 Van már a cincogásodtól, köpök.
(Futás közben kilöki a férfi kezéből a telefont)
 Hoppá! Ezer bocsánat, édes úr.
(Besurran az átjáróház kapuján)
 Micsoda seggek! – Kifújom magam,
 S a bedeszakozott égre föltekintek.
 A Holland passzázs... Negyvenöt előtt
 Látta a bő vénájú életet;
 És ólomvázás üvegkupolája
 Alatt adott találkozózt
 A sok baszatlan bankárfeleség
 A pelyhes ügyvédjótároknak... Épp itt
 Volt Mime bátyám ékszerészszalonja,
 Ha nem csalódom, éppen itt, ahol most
 Koldus gubbaszt a lépcsőn – rozsda marja
 őt is, akár a lakatot az ajtón...
 Elvan: hamburgert rágszál, nekidől
 A régimódi görredőnynek (ó, ha
 Engem is így kényeztetne az étvágy!...)
 Na tessék, szalvétát is kér a fickó,
 És céklaszínű sebét kitakarva
 Mutatja: siralmas sorsot sodortak
 Neki a normáink.
 HAJLÉKTALAN Egypár pfenniggel
 Ki tudnál segíteni, főnököm?
 HAGEN
 A nénikédet, azt tegezd. – Mi van,
 Fricikém, jóllaktál? Nem kár beléd
 A lángon sült csemege? Jól tudom,
 Hogy hős voltál a bűzös Boszniában,
 Akkora ász, hogy még az akna is
 Tiszteletedre robbant? Hazajöttél,
 De sajnos, nem a saját lábodon.
(Cipője orrával félreírja a koldus mankóját)
 HAJLÉKTALAN
 Ne szórakozd már, főnököm!

HAGEN Őreg
Tragacs, a futóműved hol maradt?
(Homlokára csap)

...A gyárban, hogyha nem Bosanski Brodnál.
HAJLÉKTALAN
Perkálj, vagy hagyj békén.

HAGEN Meséj, mi történt,
Hm? Gépszij kapta el, vagy rázuhant
Az állvány, s így lettél te terhe a
Türelmes földnek? – Minden pillanatra
Jut gond és gyászsetet a nagyüzemben,
De szerencsénkre, busásan fizet
A biztosító; csak Frici mohó!
Szimata utcára viszi, belép
A kukázó szakszervezetbe, bérelt
Helye a hűgyszagú hullámpapír –
Görény gubbaszt a parcellája szélén.
HAJLÉKTALAN

Nagyon nem tetszik a pofád, uram.
HAGEN
Mondtam, hogy ne tegezz. – Látom, letelt
A fogadóórád. Nincs rám időd.
Sajnálom, nagyfőnök, hogy eltartam
Előd a napot.

(Zsebből flakont vesz elő, amelyet benzines öngyújtók feltöltésére szoktak használni, és tartalmát a koldus szakállára locsolja)
HAJLÉKTALAN Hé!! Mit csinálsz!

Meg vagy húzatva, te gecí?
HAGEN Na most majd
Leolvasztom rólad a lusta évek
Lemoshatatlan fagyúréteget...
Ezért a zuzmóért se kár, Frici.
Örülök a Dortmund-meccsnek?

Öngyújtójával belobbantja a koldus szakállát, aki jajgatva kap kezével a szeme elé

HAJLÉKTALAN (ordít) Mi a fasz van?!
Segítség!!!

HAGEN Ejnye, Fritz: ez tisztítóútl!
Fritz, hogyha majd a katyvaszból kilátszol,
Hálát adsz egy igaz emberbarátnak:
Megszabadított a macacs mocsoktól.
HAJLÉKTALAN (bőmből)

Segítség, anyácskám, ez megvakít!
HAGEN
Lófasz zsej jár ilyenkor erre, lúzer.
HAJLÉKTALAN
Dögölj meg, te állat!... Jaj, jaj... Dögölj meg!!

HAGEN
Mert nem tudsz könyörögni térdén állva,
Te döglesz meg, hogy tisztuljon a pálya...
Hiányod nem vesszük majd észre, de
Én tapsolok, ha hull a fergese.

(Zsebkést vesz elő, és egyetlen mozdulattal átvágja a Hajléktalan torkát)

A zsírfejű Dankwart példája hat rám:
Úgy látszik, én is elkanászodtam.
(Kényelmes léptekkel el)

Hetedik jelenet

A Midgard Klán rádióstúdiója egy erősen lelakott josefstadi bérházban. Gerenot, MC Giseler és DJ Volker – kapucnis pólo, piros baseballsapka stb. – a mixerpult fölött sodorják a jointokat

GISELER Ez még mindig a Radio Ratatosk, FM 9,11.
Végeredményt jelenthettek a Dortmund-meccsről:
Winfried góljával 0:1-re győzött a Worms... Mai témánk pedig a nigidi nibelungveszély, a nibsikékről fogunk beszélgetni, és mindenekelőtt a tigidi terrortörpe Hagen bácsiról, aki ilyen látványosan bekvart mindannyunknak... Volker tesó, leszel szíves álám tenni az alapot. Ez az... Egy kurrens korong, kedves hallgatóim. A Liftrasir Sound System 1999-es *Heimskringla* című albumáról csendül föl a címadó nóta, azokkal a lúdbőröztető szubbasszusokkal.

GERENOT Gyerünk, ne irgalmazz, nyomjad, Gizi.
GISELER (free style) Radio Ratatosk, egy-két-há és...

A Nibelung gyűrűje
Nem a jegygyűrűje.
Nincs párja, nincs kedvese,
Nincs jó kedve se...

GISELER Nagyon üde az anyag. Angyali és letisztult...
VOLKER Vajazod, mi?

GERENOT Atom a köbön. A tárgyra, arcok... Nem félték, hogy velünk is kibabál ez a hangyányi kis gnóm? Eleget szívattuk a régi szép időkben, amíg itt lézengett a klubban, nemdebár... Elég, ha szegény Frei faterre emlékeztettek. Hahajj! Nem kérdés, hogy ez az első gyilkosság, ami Hagen lelken szárad. Ti nyugodtan aludtok mostanában? Mire gondoltok, hogyha kinyitjátok a postaládát: vajon miféle finomságot rejt a ládáfia?

GISELER A gennyláda üdvözlét... Köszike, seggdugasz. Na szevasz, faszfej, Hagen papa, hallasz minket, ugye? Beszopod tövíig...

GERENOT FM 9,11. A válságstábot halljátok Wormsból. És ahhoz mit szoltok, hogy negyvennyolc óra egyetlen említésre méltó esemény se történt?

GISELER Arról rapplelek, hogy éppen ez a csónad a gyanús. A kis köcsög megpróbálkozik a klasszikus furcsa háborúval is. Áll a front, de ki bírja tovább a feszültséget? A Siegfried-vonal megmerevedett, és törpéeknél sincs semmiféle mozgolódás... Hol van már a lépfene-posta meg a féreg, amelyik az örületbe kergette Worms összes webmunkását és e-lancerét?

VOLKER A fanyűvés se volt piskóta.

GISELER Fárad a barátunk?

GERENOT Hagenke berosált egy picit, hogy átrendezze a sorait, és fölturbózhassa a fegyverzenéit... Kíváncsi vagyok, mi lesz a következő dobás.

VOLKER Erőt gyűjt, aztán megint basszus bele Siegfried arcába. Mire képes ez a nyomorult kis gnóm, ha összeszedi magát?

GERENOT Igazi show-man. Azt mondom, unalmasabb volna nélküle az élet. Ez a csávó ugyanis munkamániás. Ugyanolyan hiperaktív a szervezett bűnözésben, mint volt a tőzsdén: vaktió hype övezte az irodában, és a hírnév a föld alatt is beragogja.

GISELER Szerintetek merre pörgeti a dominót?

VOLKER Itt van, de illegitimasban él.

GERENOT (megcsörren a mobilja)

Nem mondod komolyan, Siöna. Hooogy?

Ezt süssétek meg... Robbantott.

GISELER Na tessék.

VOLKER

Mi van, Gernotkám?

GERENOT Most kaptuk a hírt:

Az Áz-kertben fölrobbant egy pokolgép.

A Dortmund-meccset nézték... Húsz halott van.

GISELER

Az Áz-kertben? Hol van az helyileg?

GERENOT

Asszem, az Oranienburgeren.

VOLKER

Három sarokra... Nincs itt ekrazitszag?

GISELER

Mindig tudtam, hogy elsőrangú környék.

GERENOT

De ez még hagyján... Fölismerni vélték...

Na kit? Hát őt.

VOLKER Hátha csak egy hasonmás.

GERENOT

Nem éppen úgy tűnt. Futva menekült

A helyszínről.

VOLKER Akkor beállt az 1:1.

GISELER Hasonmás, könyörgöm! Egy Hagen-epigon?

Akkora divatot mégse csinált a kis geciláda, hogy nibelung-kockás zakók virítsanak a Mitte kirakataiban.

GISELER Hö-hö... A következő trekk?

VOLKER Forszétí bemutakozó maxija van a kezemben, amely nemcsak hétincses méretével idézi Jamaicait, a

Nidhögg Remixes című bakelit ugyanis négy hamisítatlan reggaétól a hangszedők alá. Forszétí Dorfmeister segítségével építette kökeményre az anyagot... Provokatív ökörködés, ahogy dukál.

GISELER Nidhögg, miért vagy tintarészeg?
Keresd kibőjtölt hintaszéked.

VOLKER Hányan lehetnek szerinted, Gizike?

GISELER Maroknyi kártékony nímánd vidékről, egy mindenre elszánt kis szekta, amelyet ez a degenerált ördögfióka fanatizál... Ha egyszer elkapják a tőkét, a többi igazhitűnek is annyi lesz.

VOLKER A fejet levágják, és elsovad a test.

GERENOT Vagy kikelnek Alberich apó lárvái, és – züm-züm! – beindul az őszi rovarinvázió.

GISELER Sokat mondok, ha tíz tagot számlál az egész Alacsony Rend... Ennél többen nem is beszélnek a Rajna-völgy legocsmányabb tájszólását.

GERENOT Micsoda hülyeség! Egész hálózat dolgozik neki. Szent háború ez, vagy mi a bánat.

VOLKER Szent magánháború...

GISELER A karvalyotke ellen, mi? Csak ezt egy kiugrott karvaly vezeti.

VOLKER Van egy olyan sanda gyanúm, hogy Dankwart fater benne van a csapatban.

GISELER Ja-ja-ja, és a Hél pince csak kirakat a pokol szája előtt... És nekik dolgozik a bevállalós Gerda, az a csiribiri kicscsaj a G & N-től: fülig szerelmes volt Hagenbe, és pont akkor húzta el a csikot, amikor a lépfeneküldemények záporozni kezdtek.

VOLKER Az a kis mézesnyuszi? Az is nibelung?

GISELER Csak ostoba kislány. De az sem előny.

GERENOT (szakértő) A lényeg a lényeg: van emilyen nibelung, és van amolyan nibelung... A huszadik században olyan mértékben differenciálódott a nibelung kisebbség, és olyan mértékben veszítette el egységes identitástudatát, hogy a nibelung közösségről mint olyanról beszélni nem egyéb, mint végletes és végzetes leegyszerűsítés...

VOLKER Megmondaná nekem valaki, hogy igazából ki áll az útjukban? Mi lesz a következő célpont? Lenyomják von Gibichet, és akkor kész? Elteszik láb alól Wälsungot, és akkor tényleg vége a dalnak? Fészkes fenét! Napnál világosabb, hogy Hagen vérszomjat kapott. Csak azért, mert körmére koppintott a bátyja, potenciális hullajelöltnek tekinti az egész cégállományt, Worms pedig – nézzetek szét – maga a bűnös város.

GERENOT Csodálok? Még szép, hogy dühös. Mondjuk, ha a pályád csúcán csellózna ki veled a saját bátyád, te is begorombulnál, barátom.

GISELER Mondjuk, csúnya dolog az önbíráskodás.

VOLKER És azt figyelitek, hányan mondanak föl mostanában a G & N-nél meg a Wälsungwerkénél?

GISELER Patkányok a sülyledő hajón.

VOLKER Hát, hogyha huzatos a hely...

GERENOT (gurigává hajtogatott újsággal bökdösi Volkert)

Egy mellbevágó hír a Tőzsedekuríról: a Wälsung-papírok cégalapítás óta most vannak először a béka segge alatt.

VOLKER Juhé, ötszázalékos zuhanás augusztus óta! Abszolút mélypont.

GERENOT És elemzők szerint most következik a legnyaktörőbbik szakasz a hullámvasúton... Ez a prolonged botrányosorozat pedig már Siegfriednek se tesz jót, pedig a stressztűrő képessége legendás.

VOLKER Állítólág a feregirtás óta cefatokban lógnak az idegei.

GISELER Neki küldjük ezt az ideglazító nótát, Swannhild előadásában. A kacsahangú funk-soul diva a Rüb-bezah-lsongot dolgozta föl, és mondhatni, mélyebbre megy elödeinél: szexisebb és lucskosabb, mint bárki Wormsban.

Ólmos kód dereng az őszi láthatáron:
Nincs messze a törpe, ha a fülét látom.

GERENOT Maradjatok ezen a hullámhosszon! Ezen a

lóporszagú éjszakán is Radio Ratatosk, FM 9,11. Egy kis családi chill out: lazuljunk, barátaim, gyékényeinken elheverve... Újabb album a nyári termésből, és mert saját gyerek, kedves a szívünknek. Midgard Klán... Ez a pszichedelikus-downtempós hangzás a wormsi iskola névjegye.

GISELER Higidi-Hagen papa, a most figyelj.

...Jeee! kedd estére
Ne szervezz programot,
Ereszkedj térdre:
Ezerrel szophatod.

Teljes ellazulás

Nyolcadik jelenet

Az odenheimi erdő tisztása. Brünnhilde és Guttrune érkeznek, kényelmes kirándulótémpóban. Brünnhilde állógalléros, cipzáras bőrdzsekit visel sima piros pamutpólóval és vasalt élű farmerrel, kezében pedig egy négyszögletű, műbőr oldschoollal. Guttrunén batikolt, rózsaszín-féhér gézruha van, kezében pedig egy bambusz piknikkosarat lóbal. Brünnhilde most teszi le a telefonját

BRÜNNHILDE

Itt a mi helyünk: embermentes erdő!
A féregráta Wormstól vaknyugatra,
A nyártól távol táru egy tanösvény,
Hol nyirkos kikerics és kankalin
Bókol előttünk: boldog a sovány
Növény, amelyet vidéki esők
Növesztenek.
GUTRUNE (türelmetlenül) Ki hívott az előbb?
BRÜNNHILDE (transzban)
Szűz erdő, tisztább a tisztaszobánál!
Mindenhol máshol himlő és ragály vár.
GUTRUNE
Nem hallod, mit kérdeztem?
BRÜNNHILDE (szórakozottan) Waltraute. –
Azt mondja, délben bombariadó volt
A Walhallában. Gelfrátek kiszálltak
A helyszínre, és centiméterenként
Fésülték át a terepet. De csak
Vaklárma volt. – Az aberrált öcséd
Cicázik velünk, nem?

GUTRUNE Mindent ne kenj rá.

BRÜNNHILDE

Hődert hallottad?

GUTRUNE Hallottam. Lemondta

A visszavágót.

BRÜNNHILDE Leukémiás.

GUTRUNE

A találékony tücskök cipipelnek...

BRÜNNHILDE

Attól félek, igaz. Hödernek annyi...

Legalább nem kell gyűjtögetnie

A csontvelő-átültetésre: van lé

A kasszában.

GUTRUNE Figyelj csak, iszonyúan

Cinikus vagy.

BRÜNNHILDE Szerinted ebben is

Benne van az öcséd keze?

GUTRUNE Kizárt.

BRÜNNHILDE (mániakusan)

Már hajlok rá, hogy egyetlen gyökérré

Vezessék le minden világi mocskot!

A gondokon Hagen hízik kőverre:

Ő mérgezi és szeplesíti Wormsot!...

Hagen nyírta ki Truchstot, semmi kétség;

Főlismerték a terrortörpe képét

Worms képernyőin: illetéktelen

Betörő ütött rést a rendszeren;

Nevéhez fűződik a vakriaszítás

A Walhallában – Hagentól miazmás

Worms levegője! bűnszövetkezet

Szór szét spórát, és terjeszt férgeket...

Ő szüli a bajt, növeli a gondot.

GUTRUNE

És ő vitte be Hödernek a horgot?...

Édesem, ne röhögtesd ki magad.

BRÜNNHILDE

Hagentól duzzad minden daganat!

Vérünket szívja – hát hiszen hiéna! –,

És hitványsága már olyan hatalmas,

Hogy közvetítők nélkül is eléri

Az áldozatát: néma átka is fog

Az emberen.

GUTRUNE Kicsit túlbecsülsz, nem?

Ha Höder tényleg leukémiás:

Bajok sorában csak kakukktójás...

BRÜNNHILDE (megint teljes transz)

...Álmomban megjelent a régi város:

A metron ütem, mint kislánykoromban.

Éjfél is elmúlt. Egyetlen utas

Voltam a kocsiiban, sehol egy lélek.

Vibrált a fény, mint a szellemvasúton.

Mikor elhagytuk a Főpályaudvart,

Egyszer csak látom: csuromvíz a padló...

Az ajtóresen nedvesség szivárog

A kocsiiba, lassan bokáig ér

Az árvíz... Hirtelen átváltozik

Zuhanyrózsává minden lámpabúra,

Szoknyám alatt a műbőr cseppfolyós lesz,

S bárhova bújnék, mindenütt megázom.

Kicsit félek... A szerelvény megállás

Nélkül fut át az egyik állomáson:

Jobbról-balról oszlopcsarnok, peron,

De nincs kivilágítva: ez a Rómer.

Úgy számolom, hogy a Konstablerwache

Következik... Fölállok. Megtalálom

A vészféket. Gyerünk. Megrántom egyszer:

Semmi. Megrántom kétszer, de hiába;

Megrántom harmadszor: elolvad a

Kezem között a fém... Lassan megállunk.

Most mondják be az állomás nevét.

Nem Konstablerwache, hanem – Nibelheim.

GUTRUNE (megsemmisítő iróniával)

Ez biztos egy feltételes megálló.

BRÜNNHILDE

Aha, feltételes. – A víznyomás

Egyik ablakot a másik után

Horpasztja be hársányi csörömpöléssel,

Az ajtók meggyűrődnek, és beárad

Az alagút ezer hektoliternyi

Szennyvize, savanyú csatornamocská...

Eltakarom az arcom –

GUTRUNE És fölébredsz.

Hogy csordultig töltekezz minden éjjel

A veszély édességével, Wotan

Megszúr az álom titkos tövisével

Minden goncterhelt arcú nap után. –

Milyen szemem van? Egyből észrevettem

A polcodon a nyugatókat.

BRÜNNHILDE (elismerően) Profi vagy,

Guttrune.

GUTRUNE Tipikus xanaxos álom.

Most érkeznek Brünnhilde nyaralójához

BRÜNNHILDE (föllép a teraszra. Eszelős)

„Nincs messze a törpe, ha a fülét látom.”

GUTRUNE

Brünn, mit akarsz ebből kihozni?

BRÜNNHILDE Csóstül

Jönnek a bajok.

GUTRUNE Jól szórakozol?

BRÜNNHILDE

Szórakozik a halál. – Bemegyek

A városba.

GUTRUNE Veled megyek.

BRÜNNHILDE Ma nem jössz,

Bogárkám.

GUTRUNE (ideges) Van valakid?

BRÜNNHILDE

Ne butáskodj.

GUTRUNE

Elfordulsz tőlem?

BRÜNNHILDE (gyorsan) Itt hagyom a kulcsot.

A vacsorád a hűtőben. Legyél jó,

Kicsike. Holnap délben itt leszek.

Hosszú, szenvedélyes csók

GUTRUNE

Nagyon szeretlek.

BRÜNNHILDE Én is, bogaram. (El)

GUTRUNE

Lehet, hogy megcsal? Mi a fene van? (Bemegy a nyaralóba)

Kilencedik jelenet

A wormsi metró Tiergarten állomása. Dankwart tömött hasú táskával várja a reptéri gyorsvasutat. Amikor befut a szerelvény, elhúzza a táska cipzárját, és mélyre süllyeszti a kezét. Még mielőtt tehetne valamit, megcsörren a mobilja

DANKWART

A fasz van, főnök.

HAGEN (hangja a telefonból) Azonnal leállsz.

Leállsz, G. Rajtad vannak a zsaruk.

Tudnak a buliról.

DANKWART Csak ezt a...

HAGEN Sztornó.

Dankwart kezében a táskával, futólépésben hagyja el az állomást, és a Tiergarten egyik tisztásán Hagen karjaiba fut

DANKWART (fűt, és a földre dobja a táskát)

A kis faszom fog teketóriázni.

Most vágom a járókelők közé.

HAGEN

Lassulj már le, kolosszális barom.

Nidhöggre mondom: van elég időnk.

Itt nem szól rád a bíró, mint a vízben:

„Fiam, letelt a támadóidó.”

DANKWART (lihegve)

Lassan körmünkre ég a kurva gyertya...

HAGEN (angyali nyugalom)

Nem kenyerem a kapkodás.

DANKWART Mesélj,

Főnök, hát mi a te kenyered akkor?

HAGEN

Kenyeremet úgy hívják: türelem.

DANKWART

Türelem!!! – Kenyér, melyből tartalékok

Se halmazhatsz, mert harmadnapra ügyis

Kiszárad: így lesz illatos cipőből

Félelmetes marokkó: vágd a nap

Arcába, hogyha kicsúfolta terved,

S étvágyadból bohóctréfát csinált!...

HAGEN

Dankwart, te részeg vagy.

DANKWART Órizd türelmed,

Meglátod, hatodik nap zöldpenész

Mázol rá bitor hullafoltokat.

HAGEN

S türelmetlenség ültet borvirágot

A nagy Dankwart arcára...

DANKWART Türelem!!!

Mi minden örli, fogyasztja türelmed!

Megtépázhatja röpke nyári zápor:

Ha az esőverte piknikkosárból

Előhalászod sonkás szendvicset

Hangyákkal tele, szivacsosra ázva,

És még mindig van hozzá gusztusod,

Hörpintsd mellé a szupermarketek

Remittendáját, a tegnap lejárt

Szavatosságát, kelletlen kefir!

Gyerünk, Hagen: jó étvágyat kívánok.

HAGEN

Megvan, kolléga, köszönöm.

DANKWART Ha-ha,
Fene a gusztusodat, úgyis elfogy
A betevőd.
HAGEN Legyen az én bajom.
DANKWART *(a táskát kínálja)*
Egészségedre. Edd magad degeszre.
HAGEN *(eltolja Dankwartot)*
A francba, hé, engedd el a karom!
DANKWART
Addig üsd a vasat, amíg meleg.
HAGEN
Én téged ütlek, nagydarab barom.
DANKWART
Hogy mindig ez az óvatoskodás!...
Basszaj, ennek semmi teteje nincsen!
HAGEN *(félísten)*
Nagyon is van teteje: én vagyok.
Elég baj az, ha időnk állni látszik,
De édes tudat, hogy a mi időnk,
És méhében hordozza jobb jövőnket...
Az óraművet mozgató kerék
Becsúvágya győz az óramutató
Buzgalma fölött: perc percet követ;
A kirakós játék kockái lassan
Rendszerbe lépnek, szépen összeállnak,
S ujjonghatok a legvégső revánsnak.
Az első partit szívdobogva játszom,
De ász leszek az utolsó szeánszon.
DANKWART
Amit ma megtehetsz...
HAGEN Édes babám,
A holnap tartománya tágasabb!
Örülj, hogy minden egyes kurva nappal
Közelebb kerül a kicsi fiúkhöz
A tilibe vert pokol.
DANKWART Adj a Nidhögg.
HAGEN
Dankwart fiam, köpjünk a felvilágra,
Készüljünk súlyos nibelung-dzsihádra!
Mert kedd a bosszúállás napja lesz.
Welcome to Ragnarök.
EGYÜTT *(egymás tenyerébe csapnak)* Hagen rulez.

Tizedik jelenet

A Notung-torony pengéje. Siegfried, Gelfrat és Wolfart Siegfried iródjában. Heimdall mint Siegfried testőre összefont karrakkal a háttérben áll

GELFRAT
Nyolckor kaptuk a figyelmeztetést, hogy
Egy úgynevezett piszkos bomba van
A gyorsvasút Állatkert állomásán.
SIEGFRIED
Ki telefonált, halljam!
GELFRAT Negyvenes nő.
Agyoncigarettázott hangja volt, és
Olyan nyugodtan beszélt, mintha semmi
Különös újságot nem mondana.
SIEGFRIED
A nevét, Gelfrat.
GELFRAT Nem mutatkozott be.
Annyit mondott, hogy Hagen csapata
Több összehangolt akcióra készül,
S az elsőt Dankwart hajítja végre pontban
Kilenckor.
SIEGFRIED Semmi sem történt kilenckor.
GELFRAT
Fülest kaptak, s időben visszavonták
Az utasítást.
SIEGFRIED Persze, Törpapa
Figyelmeztette őket a pokolból...
WOLFART
A terrortörpe megfutamodott?
GELFRAT Úgy
Hívjuk szaknyelven: önkéntes elállás;
Amikor az elkövető menet
Közben állítja le a bűncselekményt.
WOLFART

Úgy gondolom, csak szituációs
Gyakorlatot rendeztek Nibelungék:
Tesztelték, bírjuk-e a terhelést.
GELFRAT *(idegesen közbevág)*
...Úgy látszik, lefújták az akciót, de
Éjfélkor, három állomással arrébb
Az embereim egy sporttáska mélyén
Idegmérget rejtő patront találtak.
SIEGFRIED
Mit gondol, Gelfrat?
GELFRAT Hagen óvatos.
A legjobb emberének életét
Csak nem fogja kockára tenni.
SIEGFRIED Jó, hogy.
Dankwartról mit tudunk?
GELFRAT Ősz elején
Szívódott föl, és semmi nyoma.
SIEGFRIED *(egy újságot emel föl az asztalról)* Dankwart?
A Hél diszko dj-je... Úgy hasonlít
Hagenre, mint tojás a záptojásra.
Hagen kölyök, fehéren-feketén...
A raszteresre szétmorzsoltsz tekintet
– Bár krónikus önbizalomhiányról
Árulkodik, de – nyílegyenesen
Fürödik a szemembe: mennyi vérág
Szabdálja szét sötét szeme fehérrjét!
Tekintetében a mélységi mámor:
Mocsári gyűlöletforrás buzog föl
Nibelheim kénszagú alagsorából.
GELFRAT
Nem hályogkóvács: vérében a terror
Minden fortély, és mint tegnap a
Hatalomvágy: most gyűlölet vezérli,
Méregport kavár: alvilági spóra
Árad a levegőben szertesztét.
SIEGFRIED
...És vérgőzös fantazmagóriák
Keringenek agyában: szinte látom,
Áthajol a bárpult fölött, és
Sírásra görbült szájál kérdezi:
„Már majdnem egyik voltunk, édesem:
Mért nem jutottunk közös nevezőre?”
WOLFART
És csak mert önök kitoltak vele,
Riogat, közveszéllyel fenyeget,
Beszennyez minden tiszta kegyhelyet,
S a pánikkeltést szakmányban csinálja:
Ilyen bajoknak egy a vakcinája.
(Olyan mozdulatot tesz, mintha elnyisszantaná valakinek a nyakát)
SIEGFRIED
Sejtjük, hol van a konspirációk
Központ?
GELFRAT Százat tesztek egy ellen: itt
A szomszédban.
SIEGFRIED Borzongok az örömtől.
Maguk meg, Gelfrat tábornok, hagyják, hogy
Szabadlában mászkáljon?
GELFRAT Nincs nyoma
A sörkerti merénylet óta.
SIEGFRIED Jó, jó.
Szóval – kívárnak kis barátaink,
Hagynak nekünk tízpercnyi szünetet, hogy
Holnapra hatványozzák gondjainkat,
S bajok lenyűgöző láncolatát
Zúdítsák Wormsra: sűrű füstgomoly
Indázik égve, ha kiszabadul
A szellem a palackból. – Szűk palack,
Dugulj el!
GELFRAT Eldugítja majd Wotan.
WOLFART
Gelfrat úr, maga itt az ördögűző.
GELFRAT
Tudom a dolgomat.
SIEGFRIED *(elborzadva)* Ők is a magukét:
Maroknyi hétpróbás ámokfutó
Miatt nem alszom éjjel, fél tucat
Furmányos faszkalap forgatja föl
Örök rendünket! Megmérgezve a
Gondolatot, és metelyezve munkánk:

Hagen szab szűk határt a terveinknek,
S gúzsba köti a friss fantáziát!
Egyetlen célja: lesöpörni Wormsot
A föld színéről.
GELFRAT Ön túloz, uram.
Gondoljon Truchsra. Egyszerű eszt:
Nem volt kérdés, hogy célzott likvidálás,
Ugye?... A kiszemelt áldozatok
Sorában von Gibich úr a legelső;
És ön a második.
SIEGFRIED Elsáncolom
Magam, el én, tábornok, begubózom:
Itt nem főr hozzám Hagen... Nevetek majd
A bombaötleim.
GELFRAT Csak ne vessen,
Míg készenléti rendőrség vigyáz
A város összes csomópontjain.
SIEGFRIED *(eltöpreng)*
Normáink tudják egyedül, mi lesz itt.
GELFRAT *(halkan)*
Normák... A szűk szökéket nem birom.
Mosolyuk ragyogó, személytelen, mint
A neonfény, és hús sincs rajtuk egy
Dekányi sem.
SIEGFRIED *(elfordul)* Tábornok, maga finnyás.
Menjen, Gelfrat.
GELFRAT Jó éjszakát, uram.
SIEGFRIED
Aludjon jól.
WOLFART Könnyű azt mondani.

Gelfrat és Wolfart el

SIEGFRIED
Egy pillanat, Heimdall. Véletlenül
Nincs nálad cucc?
HEIMDALL *(a zsebébe nyúl)* Akad.
SIEGFRIED Váó.
HEIMDALL *(rezignáltan tiszteleg)* 'Cakát.

Heimdall el. Siegfried megtömi a pipáját, szippant néhány mély slukkot, aztán telefonál

SIEGFRIED *(szaporán)*
Guntherkém, tegnap este azt ígérted,
Hogy átlövőd a sajtóközleményed.
GUNTHER *(a vonal másik oldalán)*
Átlőttem.
SIEGFRIED Nem jött át.
GUNTHER Ne órjits
Meg, jó?
SIEGFRIED Hagen öli az áramot.
(Leccsapja a telefont)
Mi történhet még? Akármí, akárhol?
Wotan, a Grimnir eltaszít magától.
Vacogok, akár a veszthelyen.
Itt győzni, bárhogy? Nem ér a nevem.

Megcsörren a telefonja

Brünn? Ezer éve! Gyere csak. Merészen-
Bátran. Mi újság?... A tetőn leszek. *(El)*

Tizenegyedik jelenet

Siegfried, kezében fél üveg whiskyvel, a Notung-torony obszervatóriumából szemléli a várost

SIEGFRIED *(transzban)*
Hány magasságos fénykéve hasít ki
A koromtengerből keskenyke sávot!
Worms!... Rácsodálkozom, hogy mennyi menny,
Hány mesterséges Walhalla világít!
Kiolthatná-e bárki is az izzó
Gyönyörpontocskák valamelyikét?
Mindegyik egy-egy sokkaratos ékkő
Freia nyakékéből, Brisingamenből;
És mindegyik walkürok ékszere!

A fényreklámok kódjait betűzöm –
A szikrázó szeptember annyi, mint
Világos útvesztő; éjféli; ezeryi
Koromtengerben úszó fénysziget.
Loge világít – fejében forognak
A föld egyszerű igazságai;
S a tisztánlátás réges-rég remélt
Csillagóráján csodát láthatok:
A torony körül lánggyűrű ragyog!
(Fölugrik a székről, és kilép a tetőteraszra)
Ördögfióka,
Ide nem jössz utánam, ide nem.
(A korlátra dől)
Huss! – Lennék öreg és halálra szánt!
Ha már ópiumom, a tériszony
Fejembe szállt, s halálugrásra csábít...
Huss! bázisomtól elrugaszodom,
Hess! vakrepülve hullok vak világba!
Ha estemben csak egyetlen zsinór tart,
S a tiszta lég szinte horzsolja bőröm:
Akkor vagyok szemtelenül szabad,
Kötött kezek szabad marionettje!
Huss! – Himbálózva könnyű drótkötélen,
Keresztezem a légi folyókat,
S a gyorsvasút kigyóit számolom
A hálózat világos vérkörében.
Huss! Zuhanok. A végveszély sem izgat,
Hogy testemen a kötél átsapódhat,
És kibogozni se időm, se módom –
Érzem, itt fönt más szelek fújdogálnak,
Mint lent, a Rajna hűvös csikja mentén;
Törvényeit ragogtatja a felszín,
S én vészesen közeledek felé;
Élvezem az ugrás eufóriáját,
S a földet érés perce jözanit ki –
Sosem látott sarokra érkezem,
S körülvesz tárt karokkal a sötétség...
Aztán meghallom az autóriasztók
Vad vércsevijjogását – újra otthon!
Hoppá! landolok egy aszfaltba olvadt
Szemetesláda mellett... Hol a jobb:
A fényforrások felhőmagas szintjén
Vagy odalent, ahol otthon vagyok?

Elindul kijel. Brünnhilde jelenik meg a lépcsőház ajtajában

Brünnhilde.
BRÜNNHILDE Ó, ó, ó. Csak tátsd a szádát.
SIEGFRIED
Biztos, hogy ide készültél?
BRÜNNHILDE Ide.
SIEGFRIED (nagyon részeg)
Rendezni végre közös dolgainkat –
BRÜNNHILDE
Nem éppen.

Siegfried megpróbálja átölelni, de Brünnhilde a korláthoz társítja

SIEGFRIED Akkor...
BRÜNNHILDE Seggfej.
SIEGFRIED Végre itt vagy.
BRÜNNHILDE
Hm.

HARMADIK FELVONÁS

Első jelenet

Hagen padlásszobája a Kaiserstrassén. Hagen az ágyán forog, és álamban először Gerda, majd Dankwart képe jelenik meg

GERDA (átszellemülten)
A Pusztitót ünneplem: ósgonoszt űz,
És lángszórója nyelve – tisztítótűz!
Szeretem: ő a legkisebb fiú
A Wotan verte, jéghideg családban,
S míg visszaszerzi alanyi jogú

Részét, vakon szolgáljuk mindahányan.
Amilyen erős, éppolyan kicsi,
De nem látom se törpének, se gnómnak;
Csak önmagától kell megvédeni,
És óriásokat dönt földre holnap.
DANKWART (derűs elragadtatás)
Imádom az angyalfekete angyalt,
Ha káromkodni oltárnál tanít,
S pofon űti a mennyekig magasztalt
Nómenkláturát; vallást alapít,
S folszárítja a friedrichstadti aszfalt
Feketéllő vizesnyolcasait...
A nap remittendáját visszaküldi
A feladónak! Egyenes beszéd:
„Ha Siegfried sem tud ellenünk szegülni,
Fölgyjűtjük mint a Föld fölöslegét!”
GERDA
Imádom, hogyha összegyűr az ágyban,
És méhémig nyilall eleven áram...
Szavain csüggök, mert delejesen
Izgalmas férfi; kapkodom fejem,
Milyen súlyt fektet mindegyik szavára,
Mikor a gyűrű titkát magyarázza.
„Hány évig forgott kormos ujjakon!
S ha összes hordozóját tönkretette,
Áldásként illik majd az én kezemre,
Ha legvégül megkaparinthatom!”
DANKWART
Hamu alatt parázs! A föld alatti
Napot láttam kihunyni, s most lobogni!
Szemében perzselő sugárözön,
Árnyék-eszmékben csillámló karizma;
Nem nyugszik, míg Wotant le nem taszítja
Komoly trónjáról, amíg kő kövön
Pihen; és hogyha Fafnerek, Fasoltok
Bábelé tornyozták a törpe Wormsot –
A talmi művön épesen mulat,
S aláaknázza legszebb tornyukat...

Hagen fölébred, és kidörgöli az álmot a szeméből. Könyvet emel föl az éjjeliszekrényről, és a bejelölt helyen fölüti

HAGEN
Utasításra vártam, mint jőnevű elődóm,
S épp mint ő, Nostradamus kulcsművét rágtam át.
Akkor teljes a bosszúm, ha hóhéreként betöltöm
Köszvény gyötörte jósnak homályos jóslatát...
1. centuria és 87.
Vers – hátborzongató kép elevenedik:
„A Föld grombrában egy roppant étvágyu máglya
Gyullad, s megrengeti Új Város tornyait;
Arethusa ecsetjét a vérfolyóba mártja,
S két szikkadt szirt csatája eltart pár hónapig.”
Mérget termel a beteg képelet, de
Legyen vezérem most a mérges eszme!
Lássuk csak!... Csinos végkifejlet ez, nem?
Valóvá bűvölöm, tanúm az ég;
S a harc emberföltött örömét
Érzem pezsdülni minden idegemben,
Míg fontolom a bosszú dátumát...
Parancs e prófécia, mint a törvény;
Hunyt szemmel követem a csillagösvény
Valamennyi baráti vándorát.
(Tekintetét a billenőablakra függeszti)
...S már készülődöm, fölként végrehajtó,
És büntetést oszt begyógyult kezem;
Az őszi ég visszáján, a kavargó
Worms közepén a tornyot meglelem,
A törpe tornyát egy füstös köröndön...
S mint Nidhögg helytartója földre döntöm!

A kivetítőn megjelenik a Notung-torny képe esti diszkvilágításban

A tornyok tornya, melyik volna más?
Ketyegni kezd az ördög ekrazítja,
S a törvény pilléreit meglazítja
Egyetlen fülrepesztő robbanás.
Munkás nyarunk volt! Pinceműhelyünkben
Kevertünk kártékony koktélokot;

Salétrom, kénsav, nitrát forrt az üstben,
S raklapszám gyűlte dinamitrudak...
Mi hatna sokkoló áramütésként
Siegfriedre? – Bombánktól bedobja végképp
A törölközőt! Sokkterápia
Ébreszti rá hibbant hibáira!
Eldőlni látja majd a kardkeresztet,
S Worms romjain ő is kardjába dől,
S majd Nibelheimban nívánára lelhet,
Ha porfelleg száll Niederland felől.
Az F & F hiába tatarozta
A bűnös várost – most hull szertesztét!
Így jár, ki a pokrola alapoza
A mennybemenetel épületét.
A képprombolás is dicséretes bűn,
Ha a kontár vásznát hasogatja föl
Késünk; a talmi szebben tündököl,
De színaranyhoz köt csupán az esküm.
(Nyújtózkodik, és égnek löki a karjait)
Lássunk munkához, két bölcs harcosom!
Terepre kísér délben a kipróbált
Dankwart, s a gyűlölet gyűjtőzsinórját
Mindig hű Gerdám kezébe adom:
Mély pincénkől az áradat ha föltör,
Gátszagatásban ő segít nekem;
Nehéz szülés lesz, nem kételkedem,
De csodát várok egy fogékony öltől...
A rendbontásra legjobb alkalom,
Ha kedden szállunk harcba, Mars-napon;
S mikor a Mars belép a Skorpió jegyébe,
Halottra válik Siegfried napbarmitotta képe,
S rovást vés homlokára az éber rettenet – –
Búrjanzik kertem, a haláltenyésztet;
Hadd feledtesse a Fekete Péntek
Bohóctréfáit a Katasztrófa Kedd.
(Elindul a fürdőszoba felé)

Második jelenet

Heimdall és Siegfried közelednek a Düsseldorf Strassén. Szemben velük, a ceruzahegy formájú Vásártorony tövében a Kalapácsos Ember mobilszobra látható működés közben

HEIMDALL
Ő még a régi. Pontos, akkuratás
Mozdulatokkal szeliteli a
Levegőt, s percenként ütéseket mér
A gondok mázsás üllőjére.
SIEGFRIED Egyszer
Kicsapják majd az ő kezéből is
A kalapácsot. – Jesszusom, de fáj
A fejem.
HEIMDALL Tintáztál, főnök?
SIEGFRIED (hanyag mozdulattal nyit ki egy sörösdobozt)
Kicsit.

HEIMDALL
Ki volt fönt?
SIEGFRIED Brünn.
HEIMDALL Nem hiszek a fülemnek.
SIEGFRIED
Csak annyit kérdezett: „Holnap bemész
Dolgozni?” Mondtam: szentem, hogyne mennék.
„Ne menj be.” Kérdeztem, miért ne menjek.
„Magadtól is rá fogsz te jönni.” Árva
Kukkot sem értettem. Hát most sem értek.
Kijózanodtam, és nem volt sehol.

Mindketten el

Harmadik jelenet

Gerda kiszáll a kocsijából a Höl pince hátsó bejárata előtt. Magasra fésült haját visel és fekete koktéluhát. Előveszi retikülféből a lakat kulcsait

GERDA
Kimentek Neustadtba az áruhákért.
Mire megjönnek, én is kész leszek,

S kezemben sestetű gyújtószinórral
Szolgálom Wotan ellenségeit.
(Föltekint az égboltra)
Reggelre olyan tiszta lett az ég,
Mélységes és üres, hogy szinte kongott
A kék, mint az egyöntetű üveg.
Akkor csak arra gondoltam: szeretnék
Lesétálni az apadó folyóig
A frissen föllocsolt keramiton;
Meg arra is gondoltam: úgy szeretnék
Még megfürödni ebben az ajándék
Verőfényben; meg arra: hátravan
Egy utolsó palack haláltalan
Sörünkből is a végjáték előtt...
Soha ennél szebb ítéletidőt. (Lesétál a pince lépcsőin)

Negyedik jelenet

Körforgalom a Keleti Keresztnél, Worms-Mitte bejárata előtt.
Áll a sor a belvárosba vezető főúton. Hagen és Dankwart kocsi-
ban ülnek, mindketten a G & N biztonsági szolgálatának egyen-
ruháját viselik. A volánnál Hagen foglal helyet

HAGEN (a kesztyűtartóba dobja a napszemüvegét)
Hát, Dankwartkám, a Kereszt bedugult.
Phüüü... Innentől se hátra, se előre.
A Treffpunkt nál szalagkorlát feszül,
És elterelnek Isenstein felé.
DANKWART (eszélősen)
Terelnének, de a sor meg se moccan.
A vakond Wolfart alagutat ását,
S mert nedves orra kincset szimatol:
Vájkál, kapargat, percnyi nyugta nincs.
Kutatóárkai, mint mérgezett
Artériák, estére eldugulnak;
A föld hasára töltést álmodik,
S a föld méhébe metróállomást...
Fölbontották az Odenwalder utcát
Ezek az aszfaltfúró vasokpáncsok,
S a légkalapács vadabban kopog,
Mint ezer harkály csőre fönna fán.
HAGEN (kacarászik)
Ha-ha... Éppcsak karistolják a felszínt...
Ymir testén neveléses sebet
Ejtettek: nyolc napon belül begyógyul...
Mi jobban tudjuk, hogy kell gödröt ásni,
Jól ismerjük Worms mélyrétegeit.
DANKWART (indulatos)
Basszaj, ha negyed négyre sem jutunk be,
Ullerre mondom: frászt kapok.
HAGEN Rileksz.
DANKWART (a gutatűs kerületi)
Rileksz, basszaj, még te mondd: rileksz!...
A te terved, a te pazar projekted...
Nem érted, hogy bármelyik pillanatban
Jóhet a csoda –
HAGEN Négy előtt nem.
DANKWART És ha
Mégis? A legszebbik percet lekéssük:
Fölrobban majd a pokoli petárda,
S mi nem leszünk ott édes testközében?
HAGEN
A nagyszínház bármelyik palyából
Élvezhetjük a látványos eredményt.
Ameddig áll a gránit kardkereszt
– E vasbeton bagolyfészkek, ez a
Tréfára ingerlő felhőkakukkvár –,
Addig nyugodt lehetsz.
(Kidugja a fejét a kocsiból, és föltekint a toronyra)
Nézz oda: még áll.
Üvegfüggönye bronzosan ragyog
A délutáni napban: ugye, szép?
Ha lángol már az első tisztítóüz,
Ha mozdul Worms, mert lánggocskánk lobot vet –
Maradj te közben halálos hideg,
Mint én, pont úgy, mint én, édes barátom!

Mert bennem Nibelheim nyugodt, akár
A mesebeli, sugárzó erőmű,
Amelyet biztos betonszarkofágba
Burkoltak már a kármentő kezek.
Nyugalom csöndben érik: minden izzó
Idegejst jeges párnákon pihen...
Nyugodt, egész nyugodt légy,
És arcod legyen olyan rezzenetlen,
Mint a feszített víztükör:
Centinként araszolunk a komoly csúcs
Felé, kötött pályára állítottuk
A gépeinket – nyugodtak vagyunk
És szépségesek. Megfeszítjük ijunk,
S újabb nyílveszőnk biztos célba ér.
DANKWART (tombol)
Na baszd meg, a légkondi is bedöglött. (Letekeri az ablakot)
HAGEN
Nyugalom.
Zenét, Dankwartkám... Tegyel be zenét,
Kergesd az időt, te ideges ördög.

Dankwart bekapcsolja a rádiót. Hagen nevet

Ficánkoló funky: szódával emlegy.
DANKWART
Fekete hang... Ismerem a macát:
Ez a bögyös Swannhild... Hö-hö, a vastag
Szájú Swannhild... Hú, ez a luvnya a
Hangjával is leszopna.
HAGEN Esküszöm,
Ötszáz kardon füstszűrőtlen Gitanes-től
Ilyen rekedt a hangja –
DANKWART Hö-hö-hö,
Vajon hány hektoliter elfogyasztott
Spermától érett ilyen feketére?...
Hogy szeretném szénén szopatni ezt
A szilikoncocsú, ordas ribancot,
Szeretném torkon köpni telt herém
Terhével, kígyóméregizű tejjel –
A fejfájásom is elmúlna rögtön.
HAGEN (nevet)
Mohó vákuum nyelne be mérgeket,
S a nibelheimi tartály kiürülne;
S ha mégsem, még egy patront szétlocsolnál
Swannhild bronzbarna arcán is.
DANKWART Remek.
HAGEN (szivarra gyújt)
...Hallgasd ezt a trópusi tamtamot:
Úgy püföli a bőroket a fickó,
Mint aki megveszett.
DANKWART Inkább apád
Fölpuffadt vízihulláját püfölnéd,
Lóképű nigger.
HAGEN (élenken) Megmozdult a sor.
DANKWART
Most már aztán húzzunk bele.
HAGEN Megyünk, de
Elénk vág boldog és boldogtalan,
Mint hogyha sejtene, miféle móka
Készül a központban ma délután:
Elindulnak szépen toronyiránt;
Elindulnak, de hát én is repeszték.

A dugó kitisztul, és föllazul a kocsi, de egy Hagenék mellett
haladó autó erőszakosan helyezkedni kezd, és a záróvonalat
átlépve hirtelen eléjük vág. A két lökhárító összekoccan

HAGEN
Ez Worms: éppen csak csordogál a sor,
És máris egy forró forgalmi helyzet.
DANKWART (a homlokát törölgeti)
Ki ez a pöcs?
HAGEN Majd megtudod, babám.
DANKWART
A tetves élet! basszaj, van pofád?...
Gyerünk, lapítsd szét ezt a mazsolát.
HAGEN

Spanglit pőfékel abban a helyes
Kis Citroënben, és kegyetlenül tép.
DANKWART (kiszól a kocsiból)
Ne autót: egyenáramot vezess,
Járja át tagjaid a nagyfeszültség!

Megint beáll a sor. Dankwart rátapad a dudára, Hagen legyint

GERENOT (visszaszól az elől haladó autó ablakából)
Nem látod: nincs hely! Mi a faszt dudálsz?!...
DANKWART (maga elé mormol)
Táguj, mielőtt Hagen gallyra vágna.
HAGEN (föltesz a napszemüvegét, és kiszól)
Félsz, testvér, hogy ennyire kiabálsz?
DANKWART (Gerentotnak)
Húzd be a féket, takarodj be hátra.
GERENOT
Takarodj hátra te, béltöltelék,
Iszaparcú, puffadt fejű jakúza!
HAGEN (magában)
Úgy látom, nincs ki mind a négy kerék...
Ha így ugat, a gyufát is kihúzza.

Hagen gázt ad, és behajjt a Citroënbe. Fékcsikorgás. Hagen és
Dankwart kiszállnak a kocsiból, és előresétálnak Gerentothoz

HAGEN (csipőre tett kézzel)
Nem értem kristálytisztán, öcsi.
GERENOT (fészkelődik az ülésen)
Azt mondtam, húzzatok a vérbe – ti.
HAGEN
Most ismerem a rókaképű Gerentot,
Aki cuccot terít, crackkel teleszórja
A Midgardot: ő áraszt fűszagot,
Ha kezd egy zsúfolt esti műszakot.
DANKWART
Most veszem észre ezt a mákvirágot...
(Visszamegy a kocsizhoz, és egy baseballütőt vesz elő a hátsó
ülésről)
GERENOT
Hé, nektek is ismerős a pofátok.
A sűrű-sötét Dankwart... Földugod
A pofád a pincéből, elbaszott
Ceremóniamester? Csak most ismerem rád.
DANKWART
Te faszszopó, rajzoljon körbe Gelfrat.

Gerentot megpróbálja fölhúzni az ablakát, de Dankwart a ke-
zére csap a baseballütővel, majd behorpasztja a motorházatetőt,
és egymásután veri be az ablakokat

HAGEN
Herót-Gerentot, hogyhogya nem mersz kiszállni?
Adásba mentél volna, mi? Lekésed
A délutáni sajtótájékoztatót,
S a kicsi kocsit szilánkokra megy szét...
Ha nem kussolsz, kiharapom a szíved,
És szembeköplek veled; de előtte
Ez a jókötésű jakúza
Saját heréddel köp arcon, aztán
Kicsorgatjuk a beleidet, érted?
(Leköpi Gerentot szélvédőjét)
Kicsorgatnánk, ha volna gusztsunk
Hozzád, te gennytartály. Te geciláda...
GERENOT
Hát te ki vagy, te guszttustalan állat?

Hagen a kocsijához lép, és egy hangtompító shotgunt emel föl
a hátsó ülésről. Visszamenet fölolja a homlokára a napszemü-
vegét

HAGEN
Hagen vagyok, a jó kurva anyádat.
Megismeresz?
GERENOT Meg én, de még mennyire.
DANKWART
Na ez lesz a komolyabbik karambol...

HAGEN (Gerenotnak)
Eltakarodnál végre az utamból?
GERENOT
Te még élsz?
HAGEN Sosem éltem ennyire. (Homlokon lövi Gerenotot)

Hagen és Dankwart visszazállnak a kocsiba

Még élek, csak kezd már agyamra menni
A meleg... Egy rossz arccal kevesebb;
S a szemtanúk – ahogy kell – félrenéznek.
... Az alvázon hagyott pár karcólást,
Mikor rossz helyre rosszkor érkezett meg.
S aki nem tudja, hogy a dolga hol van...
Mi hasitunk tovább a forgalomban.

Hagen gázt ad. Elindulnak a Mitte felé

Ötödik jelenet

A Hohenzollern hid isensteini oldala. Tűzforró szeptemberi kora délután. Brünnhilde balról jön be, és lassú, de biztos léptekkel jobb felé tart. Meggyipiros miniszoknyát és ugyanolyan színű, virágrátétes topot visel. Szorosan a nyomában Guttrune halad, követi, de Brünnhilde le akarja rázni. Guttrune falatnyi, kek, előlfűzős, rojtos miniszoknyát és nyakkabkötős felsőrészt visel. A túsarok hangos, már-már idegesítő kopogása

GUTRUNE
Állj már meg, Brünnhilde.
BRÜNNHILDE (ellöki magától)
Hagyjál.
GUTRUNE Lassíts egy kicsit, könyörgöm.
Nincs félórád?
BRÜNNHILDE Momentán nincs.
GUTRUNE Akkor csak tíz percet adj,
Légy szíves.
BRÜNNHILDE (ellöki)
Szakadj le.
GUTRUNE Édes, jó Brünn...
BRÜNNHILDE Édes, jó Wotanom,
Sok lesz már a tejből-mézből.
GUTRUNE Megvárnál?
BRÜNNHILDE Frászkarikát.
GUTRUNE
Elárulnád, mi bajod van? Úgy mész, mint az alvájáró –
BRÜNNHILDE
Elárulnád, mért mászol rám? Úgy tapadsz, mint a pióca.

Most érnek II. Vilmos szobra elé. Brünnhilde megbotlik, és egyik cipőjének sarka beszorul a macskakő rései közé

Azt a mindenit, hogy pont most. Bassza meg a magasságos!...
GUTRUNE
Jól megszívtad... Wotan nem ver bottal, mi? Úgy kell neked.
BRÜNNHILDE
De jó fej vagy.
GUTRUNE (kuncog)
Ha magadtól nem állsz meg, megálljt parancsol Worms úttestje: királynői ékszerünk lesz akadályunk, S karcsú túsarkunk a járda hézagában fönnakad. (Leguggol Brünnhildehez, és kinyújtott nyelve végigsiklik Brünnhilde combján)
Meghallgatsz?
BRÜNNHILDE Csupa fül vagyok.

Brünnhilde kibújik a cipőjéből, és elindul a jobb part felé. Guttrune föláll, és átöleli

Engedj!
GUTRUNE Majd bolond leszek.
Bármi jobb, mint a halálnál is rosszabb bizonytalanság –
BRÜNNHILDE
Bármi jobb a szócséplésnél, enni való Guttruném.

Dobhártyámon üres mondat dörömböl, szó szót követ.
– Hagyj!

A Vilmos-szobor mögül előbújik egy paparazzo, és készíti néhány képet Brünnhildéérel

Isensteinből Niederlandba hógutában átfutunk,
S közben lencsevégre kapnak fúrge kezű paparazzók,
És az utca hirmondói kürtölik szét titkaink...
Halljuk, melyik edesebb: a testi vagy a lelki sztriptíz?
Itt van ez a lesipuskás. Na majd én kifagatom.
(Visszabújik a cipőjébe, és odarohan a fotóshoz)
Ide a filmet, de rögtön. – Menjen a picsába! Hányszor Mondjam? (Kitépi a filmet a gépből, behajítja a Rajnába, aztán a géppel a kezében tétovázik)
PAPARAZZO Kérem szépen, azt ne.
BRÜNNHILDE Szánalmas kis kukkoló.
(Földhöz csapja a gépet, amely rípiytára törik a kövezeten)
PAPARAZZO
Sokba lesz ez még magának.
BRÜNNHILDE Futja. – Itt vagy még, te seggfej?
PAPARAZZO
Kattogtatnak kollégáim, s a vészjósló végeredmény Majd a Rajnavölgyi Hírnök címlapján lesz látható.
BRÜNNHILDE
Türjátok a szemétdombot, kackiás kiskakások.

A paparazzo vigyorogva elmegy

GUTRUNE (odabújik Brünnhildéhez)
Hallgass végig.
BRÜNNHILDE (holdkórosan megint elindul a túlpart felé)
...Hogyha szentek népesítenék be Wormsot,
Háztartásukról a Hírnök írna szappanoperát;
Száz élelmes revolverlap szentélyből csinálna bordélyt...
GUTRUNE (türelmetlenül közbévág, és megállítja Brünnhildét)
Nincs rosszabb, mint a játékot a csúcsponton abbahagyni,
És a félig égett gyertyát egyetlenegy mozdulattal Lekoppantani –
BRÜNNHILDE Ne érints. Menj, szétpattan a fejem. –
Nincs rosszabb, mint visszatérni Wormsba és a vastag nyárba:
Szélnyárnyékban átvészelnél rekkenő ebédidőt
Itt, ebben a lávakövel kirakott trattoriában,
Ahol nincs jobb menedékhely, mint az égerfás terasz;
Krátermelybe, azután a káprázatos napba nézünk –
Sértett szemhártyánkon máris vakfoltok tolonganak;
Közben levegő se moccan, és a semmiszínű város
Elterpeszkedik bután a sivaréké égélt alatt –
Ez az az égbolt, amelyet még fátyolfelhő se tarkít;
Dögmelegben mérget izzad Észak, a Föld homloka.
(Levegőt vesz, és megtörlí a homlokát)
GUTRUNE
Napszúrást kaptál, Brünnhilde.
BRÜNNHILDE (vidáman) Mit szólsz? Kimetszünk a trópus
– Gigantikus görögdinnye! – húsából egy darabot,
S megkapjuk a nyári Wormsot, a halászagú szieszát!...
(Lebátul a hídról)
Wormsot látjuk délibábként; nézd, tótágast áll a város,
Melyet minden épeszű már réges-régen elhagyott;
S ha a kánikula szíve felé lassan közelítünk,
Szétfoszlik a röpke légvár... Minden nyár légből kapott!
GUTRUNE (elrágcsálja Brünnhildét a korlától, aztán föl-húzza Brünnhilde szemhéját)
Biztos, hogy jól vagy?
BRÜNNHILDE Krátermelyi várost
Mutat az éber álom. – Jól vagyok.
Most hagyjuk abba.
GUTRUNE (a táskájából egy üveg ásványvizet vesz elő)
Kérsz ásványvizet? –
Mit hagyjunk abba?
BRÜNNHILDE (elveszi az üveget) Worms jobbik felét,
A túlsó partot szeretném elérni;
Olvad cipőm alatt a járda, de
Csak azért is igyekszem, édesem,
Sietek: Niederland szélesre tart

Karokkal fogad.
GUTRUNE Beszélj összevissza.
Mi van Niederlanddal?!
BRÜNNHILDE Titok. Eressz el.
Sietek... Niederlandban áll a Notung-Torony, ha még áll. – Fölforrt a vized.
(Az üveg tartalmát a ruhája kivágásába önti)
Ebben az irtózatos dögmelegben
Hogy túrsz magadon bármilyen ruhát?
(Végigtapogatja Guttrunét, és megfogja a mellét)
Nem fojtanak a pántjaid, kicsim,
Az izgalomtól nem ver ki a víz?...
De jó, nincs rajtad melltartó. Helyes vagy.
(A szája elé teszi a mutatóujját)
Psszt! Én is jól nézek ki, köszönöm.
(Kézen fogja Guttrunét. Komolyan)
Te nem jössz Niederlandba? Nem segítesz nekünk?
GUTRUNE Mi az, hogy: nekünk?
BRÜNNHILDE Nekem és Siegfriednek.
GUTRUNE Siegfried? – Találkoztatok?
Mi közöm nekem hozzá? És neked?
Mi van Siegfrieddel, kincsem, magyarul meg.
BRÜNNHILDE (belenyal Guttrune fülebe)
Imádom azt a marcipánszagú
Fülcimpádat, Guttrune... Belesúgom
A kis füledbe...
GUTRUNE Meg ne süketíts!
BRÜNNHILDE
Juji, kicsim. Képzeld, Siegfried visszajött
Hozzám.
GUTRUNE Visszajött hozzád? Képelem.
BRÜNNHILDE
De hogyha mondom! Siegfried az enyém.
GUTRUNE (ellöki. Gúnyosan)
Biztos. – Na jó, innentől egy szavad se Hiszem.
BRÜNNHILDE Azt mondtam, megnézem a tornyot.
GUTRUNE
Innen is láthatod, Brünn.
BRÜNNHILDE Látom, és
Nem látok semmit.
GUTRUNE Nézd meg jobban.
BRÜNNHILDE (kijózanodva a kábulatból) Én csak
Téged látlak, de szembetűz a nap;
S alattunk ezt a lángra gyúlt hidat
S a Rajnát látom: holtbiztos mederben,
Szilárd partok közt hömpölyög... Szerelmem,
Itt fönt a hidon szó csak szót követ,
S megfullaszt már a parttalan szöveg –
(Elindul, de pár lépés után megtorpan)
Akkor maradsz?
GUTRUNE Maradok.
BRÜNNHILDE Isten áldjon.
(Tenyerével árnyékolja a homlokát, és Niederlandot nézi)
Igazad van. Áll a torony. Átmegyek a jobbik partra.
Nézd, az aszfalt bugyborékol; nézd, a Rajna szinte forr;
És a Mitte színezüstje, és az utca sok kacatja
Éppen olyan tehetetlen, mint a szélsőpörte por.
(Sietős léptekkel elindul a jobb part felé)
GUTRUNE (sírva fakad)
Hogyha kárt tesz magában, én nem tudom, hogy mit csinálnok...
Valósággal menekül már előlem, de hova fut?
Vészes normák vonulnak el közöttünk: a boszorkányok
Csomót kötnek észak felé. Arra többé nincsen út.
(Elindul a szobor felé)
Eszét vette a hóguta. Freia, mi ez az egész...
Itthagytok, és a helyére tódul most a napsütés. (Balra el)

Hatodik jelenet

Gerda a gyújtószinort és a tölteteket ellenőrzi a Hél pince egyik leágazásában, amelyik a Notung-torony mélygarázsába fut, aztán telefonon tárcsáz

GERDA

Kicsi szívem, Ragnaröck-téma játszék?

Hagen és Dankwart a Bismarckplatz közelében parkolnak le, amikor Hagen mobilja megszöri

DANKWART

Fónéni hív? Ketyeg a csodafegyver.

HAGEN (komoly)

Hadd menjen. Fűts be nekik, angyalom.

Hagen és Dankwart elindulnak a tér felé

Hetedik jelenet

A Bismarckplatz a Notung-torony tövében. Délutáni csúcsforgalom. Egy főállványozott épület falán élénk színű Wälsung-reklámfátyol virít: „Szokott kártyákkal vívott ritka játszma, / Exkluzív út a megszokott helyen.” Hirtelen fülrepesztő robaj razzza meg a torony testét és a teret. A járókelők kigúvadt szemekkel néznek a magasba

ELSŐ JÁRÓKELO

Uramtyám! A torony! A torony...

KETTŐ

Te jó ég. Ajjajj, nagyon nagy a baj.

HÁROM

A Notung-torony. Jézus!... Lehetetlen.

NÉGY

Ezek nem viccelnek.

ÖT De kik?

NÉGY (üvölt) Vajon!

Hát nibelungék.

Tűzoltók jönnek

TŰZOLTÓ (elindul az épület felé) Már megint a nibsik?!

HÁROM

Minek megy oda?! Meneküljenek!

TŰZOLTÓ 2

Nyomás! Az Isten szerelmére, nem

Vagyunk biztonságos helyen. Tűnés!!!

TŰZOLTÓ 3

Nem érted! húzzunk innen a picsába.

Mindenki hátrál a torony árnyékából. Jön a Tűzoltóparancsnok és Gelfrat

TŰZOLTÓPARANCSNOK

A markolat megreccsen, törmelék

Záporzik az utcára, fűrge lángnyelv

Nyaldossa – nézd! – a nádszállkarcsu pengét,

S az ablakokból gomolyog a füst –

Kiugrott egy, öten-hatan utána:

A testek néhány percig úgy zuhognak,

AKár a körte, ha kövérre érett...

GELFRAT

Csak ömlik, dől a füst... Egyszerre több száz

Tűzoltó próbál rádión beszélni,

S én könnybe lábadt szemmel nézem: egyre

Keservebben boldogulnak. Ó, nem.

A torony összeomlik

TŰZOLTÓ 1

Látótávolság zéró.

TŰZOLTÓ 2 Mi a fene ez

Az egész?

TŰZOLTÓ 3 Psszt! Varázsütésre eldőlt.

TŰZOLTÓ 1

Mintha elfújták volna... Csonkjai

A virágágyás földjén elterülnek,

ÉS porzik félszáz elgörcbült traverz –

GELFRAT

Borzolt bordái úgy merednek égbe,

Mint sárkánygyík vázának csonka kérge.

TŰZOLTÓPARANCSNOK

Eldőlt a Notung. Semmit sem tudunk.

Hagen és Dankwart jönnek. Megállnak az óriásplakát előtt

HAGEN (kajánul)

Mi van itt, utcabál?

DANKWART (guggolva cigarettázik, úgy bámulja a füstfeléget)
Szép munka volt.

HAGEN

Csont nélkül megcsinálta.

DANKWART Gratuláljunk

Gerdának.

HAGEN (a mobilját nyomogatja) Nincsen térerő.

DANKWART Csoda?

HAGEN (pillantást vet a kíváncsiskodókra, akik újra föltűnnek a téren)

Vérszagra gyűlnek! Úgy tolonganak

A téren százan, kétszázan vagy ezren,

Mint azalakállatok nagy esők

Után; dörzsölik a tenyerüket,

Hogy ezt a kört is, még ezt is megúzták!

Úgy rajzanak a kékfény közelébe,

Mint muslincák a lampion köré.

Nagy a szájuk katasztrófaközében,

Az ingó lápon túlélő turisták:

Megjönnek az első szíreászóra,

ÉS iszkol mindegyik puhány poloska,

Amerre lát, amerre ép világ van,

Ha saját bőrén érzi már a poklot.

WOLFART (a tenyerébe temeti az arcát)

Wotan, Wotan! Gránitá kövesült

A dobhártyája, ha nem hallja meg

Még ezt az égrepszető végrobajt sem.

HAGEN

Szegény Wolfart, még mindig te vagy az

Egyik legtisztességesebb madám

Wotan bordélyházában. Legalább

Siratod a kedvenc játszótered...

Ó, hánszor nem hagytál aludni! Arra

Gondoltam, azt a sápadt fejedet

Egyszer majd ütvefűróval verem szét;

De lásd, kivel van dolgod: megkiméllek.

(A romokon sétál)

Ha háború, hát háború! A véres

Szükségyszerűségek farsangja: ünnep,

Méghezozó sátoros... A lacikonyhát

Keresem a fölhelcett forgatagban;

A visszapillantó tükörbe nézek,

S az ünneplők közt fölismerem az

Utálatosság undok démonát:

Saját magam. És nem tetszem magamnak.

Na mindegy.

DANKWART (magára mutat. Őrült hahota)

Kurvák faszát! Miért nem a csalánba

Csapott a mennykő?! – Donner agyalágyult!

Ha kedden megremegnek Yggdraszil

Levelei – nem Donner úr köszön be?

Az égszakasztást, a földrengetést

A földi konkurenciára bizta

Vörös szakállú nagyurunk? Nem ő küld

Szárzavillámot a való világra?

HAGEN

Nem Donner. Kérlek szépen, úgy tudom, hogy

Donnernek itt nem osztottunk lapot...

Wolfart hívta, hogy máglyánkat eloltsa,

ÉS fogszikorgató kecskéivel

Tiptortassa a tintakék egen

A gomolyfelhők páradús redőit,

S rettentő orkán támadjon nyomában...

De itt már Donner is csütörtököt mond.

DANKWART (a mellkasát döngeti)

Hát megcsináltuk.

HAGEN Megcsináltuk, ember.

Most kezdünk ismerkedni Ragnarökkel:

Így, szemtől szembe ijesztő a kép,

De ünnepélyes, mint egy Ortwewin-giccis...

Ha egyikünk a kormányrúdhöz állna,

ÉS holtakkal hátán befutna Hélból

Zászlóshajónk, a Nagelfar, ha szólna

A Gjallar kürt a harc nyitányaként:

A másikunk fújná teli torokból!

S Fenrisz falná föl a kövér Napot!

Melléseződnék, s mint az óriás Szmutr,

Fölgyújtanám a Földet bosszuvágyból...

S ha egy füst alatt feketedne minden

Irigyünk, hóhérunk, haragosunk:

A folytatást serkenténem imámmal,

Hogy eszkalalódjék a borzalom

Munkája, és milliárd lánglovag se

Olthassa el habágyúival a

Világégés első bozóttűzét...

Na ballagjunk tovább.

Hagen és Dankwart el

GELFRAT

... Bár két szemem kiugrik a helyéből,

Nem hiszem, amit látok. Iszonyat.

TŰZOLTÓPARANCSNOK (félreáll, és nyilatkozik egy tévéstábnak)

A tompa moraj már az összeomlás

Előjele volt... Aztán jött a szelvéssz:

A végrobajlás légörvénnyel kavart;

Rengett a föld, acél, üveg csörömpölt,

A por mindent, de mindent elborított,

ÉS aztán siri csönd lett.

Valahányan,

Akik csak ott álltak a közelemben,

Azt kérdezték: „Mi van itt? mi van itt?”

Mondtam nekik, hogy a pokol van itt.

Bevonul a mentőosztag. A civilek el

Nyolcadik jelenet

A Radio Ratatosk stúdiója. Giseler és Volker döbbsenten mered a tévé képernyőjére, amely a katasztrófa képeit mutatja, akár csak a nagy kivetítő. Giseler idegesen dobol az ujjával az asztallapon

VERDANDI (a Norma Network képernyőjén) Adásunkat megszakítva számolunk be az eseményekről. Drámai bejelentéssel kell kezdenem. Ma délután, tizenhat óra negyvenöt perckor hatalmas robbanás rengette meg a Worms belvárosában álló Notung-tornyot. A Wälsungwerke finanszírozásában épült százemeletes felhőkarcoló negyedórával a detonáció után összedőlt, és törmelékkel maguk alá temették Niederland kerület legforgalmasabb csomópontját, a Bismarckplatzot és közvetlen mellékutcait...

VOLKER Te jó ég, cseszd meg.

GISELER A kurva anyjukat.

HAGEN (az ajtó mögött suttog) Maradj csöndben, éppen engem dicsérnek.

VERDANDI Gyakorlatilag semmi sem maradt a Worms legújabb jelképének számító toronyból, amelyet nem egészen egy hónapja adtak át... A mentőosztagok haladéktalanul megkezdték munkájukat, de nem látnak rá esélyt, hogy túlélőket találjanak a romok alatt... Az áldozatok számáról egyelőre csak találgatásokba bocsátkozhatunk. Az épületben a robbanás pillanatában mintegy hatezer ember dolgozott. Biztonsági szakértők szerint egyértelműen terrortámadásról van szó, amelyért azonban mindeddig egyetlen terrorszervezet sem vállalta a felelősséget. Nincsenek megbízható információink arról sem, hogy Siegfried Wälsung, a Wälsungwerke vezérigazgatója az épületben tartózkodott-e.

VOLKER Radio Ratatosk, FM 9,11. Nem találunk szavakat.

GISELER Mondd csak szépen, hogy föltették a pontot az i-re.

HAGEN Komolyan mondom, pirulok.
GISELER (a mikrofonba dűnnyög)
Retteg már tüzerődtől
A törpe társulat:
Gyútsd rájuk házuakat...

HAGEN
Megint ez lesz a műsorod, pocok? –
Hallgasd, Dankwartkám, hogy visítanak
A rozzant rimbéklyóba zárt szavak...

GISELER
Csak lángszóró segít itt:
A nibelheimi fákyla!
Fényes nappal felizzik...

HAGEN (berúgja az ajtót)
Giliszta Giseler
Kopár kaporszakálla.

DANKWART
Szevasztok, gecik.
VOLKER (Hagenre borítja a dohányzóasztalt) Szia, head.
Mizujs?

DANKWART
Mi elvagyunk.
HAGEN Vagyunk, vagyogatunk.
GISELER (a székével védi a testét)

Hát téged honnan evett ide a
Fene?... Hóóó, itt van a köcsögöd is.
HAGEN

Detektorral mértünk be, kisfiam.
Mondjad szépen: díszvendég érkezett
A stúdióba.

GISELER (beint) Két kicsike díszfasz.
HAGEN

Ne mutogass, mert rászoksz a lopásra.
VOLKER

Hogy jutottál be?
HAGEN Falon át, ahogy
A svindler svábbogár.
GISELER (elbarikádozza magát) A férgeket
Ólom súlyú szögös bakancs tiporja
A tocsogós masszába, faszkalap.

DANKWART (fenyegetően közeledik)
Ahhoz korábban kelj föl, ordenaré
Barom.

VOLKER Mi van, hájpacni, te ugatsz?
Híg fókaszir fed tokától bokáig,
Mozdulni sem tudsz, de azért ugatsz.

DANKWART
Hájpacni?
VOLKER Hájpacni.
DANKWART Igen?

VOLKER Igen.
DANKWART (tör-zúz a stúdióban)
Kurvák faszát, hát tényleg nincs fogalmaid,
Kivel húztál te ujjat, senkiházi

Szarjancsi? Kezed-lábad összetörjük.
VOLKER

Biztos!...
GISELER Nagyon megnőtt az arcotok.
HAGEN

Giseler, te szidtad a csajomat?
Tele pofával nibelungozol?
Kiscsillag, letolom a torkodon

Az aranymikrofont... Gizi, ugatsz még?
Hallom, nincs jó kedvem. Hát hogy legyen,
Ha ilyen redvász anyaszomorítók

Harákolják tele az esti étert,
S fülem döngeti rasztaritmusával
A Kataton klán? Tele a tököm.

DANKWART (Volkernek)
Tucc-tucc-tucc, umca-umca, tucc-tucc:
Ennyit tucc, meg a nevedet.

Ha tudnád, mióta vagy a bögyömben,
Te bűdös barázdabillegető.
VOLKER (egy hangfalat vág Dankwarthoz)

És hogy te mióta baszod a csőröm,
Kénes Nibelheim házörző kutyája –
DANKWART (a romokon tör előre)

Pusztulj a halál vérvörös faszára.
Dankwart korongján nincs olyan barázdá,
Melybe a tüdet beakaszthatod.

HAGEN (egymás után emeli ki a lemezeket Volker album-
készletéből, és a térdén töri össze őket)
Ezt játszod? És ezt? És ezt? Iszonyú gáz.

Volkerkém, ennyit tudtál produkálni
Huszonyolc verejtékes év alatt?
Gratulálok. Hát akkor baszd meg a

Pörgő korongod, baszd meg a kicsorbult
Hegyű tüdet, és főleg baszd meg az
Éterben zizgő hobbirádiódat,
Csóró bűdös tojás.

VOLKER Hé! Na-na-na!
Nem nyúlsz a szetthez! Takarodj, te pondró!
HAGEN

Lejátszott tű, szarrá nyúzott korongok:
A sajtuszagú stúdió rakománya,
Moslék, mit a szemétkultúra termel,
Hogy este felbőfögje MC Seggféj.

Hagen egy festékszóró flakont vesz le a polcról, és Giselerék szemébe fúj vele

Falfirkász, mutasd csak, melyik palackból
Fröcskölted epéd gennyes váladékát,
Midgard jelét a város oldalára?

GISELER (bőmbőlve kap a szeméhez)
Áááá!...

DANKWART Ez kezelte a habágyút a parádén...
Igaz, atomizált pocok? Igaz?!
A festék persze csípi a szemét.

HAGEN
Csípi, mint a macskapöcse.
VOLKER

Neee! Irgalmatlanul fáj.
DANKWART Meg ne essen
Rajtad a szívem, Volker.

HAGEN Van ez így.
Vakegerek pattognak összevissza.
VOLKER (tapogatózik)

Rohadjon rád az ég.
HAGEN Villámkezdeddel
Hiába salapálsz, úgysem találsz
Rajtam fogást.

DANKWART Nincs mákod, szarfaszú.
(Viperakorbáccsal hadonászik, amelynek végéből ólomgolyó
ugrik elő, és ostorozni kezdi vele Giseleréket)

VOLKER (vinyog)
Mit művelsz, ember, baszd meg, mit csinálsz?
GISELER (bőmből)

Neee... szétrepedt a sípcsontom.
DANKWART Szar ügy.
HAGEN

Mint látod, segglyuk, kedd estére mégis
Szerveztem programot, de úgy tűnik,
A szurtos végű botkormányt bekapni

Mégiscsak nektek kell... Mondd, kisfiam,
Miért áll minden rendőrségi hírben
E két varázsszó: „Szórazokzni indult?”

A konfliktusok kimeríthetetlen
Tárháza súlyos titkot tartogat:
A fúrge bicska egyetlen rugóra

Jár mindenütt és mindig... Hát mi is
Elementünk, ahogy kell, kikapcsolódni,
Mint érdemes bérrabszolgák, de hát

Mit ad Wotan, alig hogy kikocsiztunk,
Belénk futott az a túskehajú
Haverotok, Herót-Gernot... Adásba

Ment volna, higgyétek el, sietett,
De annyira, hogy fél perce se volt
A kárt rendezni – hát szétapritottuk

A világbajnok autóját meg őt is.
GISELER (nyöszörgő a földön)
Na ne mesélj.

HAGEN Nem szégyeniteném meg
A Grimm fivéreket... Sajnos, igaz.

Színigaz, akárcsak a szomorú hír,
Hogy még ma mind a ketten megdögöltök.
DANKWART (ütemesen ütlegeli a fiúkat)

Nagy baj, ha pont az orvosságos ember
Szenved balesetet... Barátaim,
Ha kaptok egy tisztességes ruhát,
Ki ápol le titeket, hogyha ő nincs?

HAGEN
Gyakran gondoltam: lehetnének barátok;
S türtem, türtem, hogy tátott számba hánytok...

A Gjöl partjáról apámhoz kiáltok:
Sújtson le rátok nibelheimi átok.
(Giselernek) Basztattál, lárvacarcú Giseler?

Mondtam, hogy szárazona nem viszed el.
(Volkernek) Véres kocsonya jó szimatú orrod.
Bekaphatjátok, mint Gernot az ölmet.

(Átveszi Dankwarttól a korbácsot, és még egyszer lecsap a fiúkra)
A botomra tapadtok egyre többen:
Mindenkinek egy saját Ragnaröck!

Wotan képe bennetek sem örök.
Rohadtok majd a hat láb mély gödörben.

A rádióban fölszendül a Ragnaröck-dal

DANKWART
Hajnali ötkor partra lők
Rajnánc: eljött Ragnaröck!

HAGEN
Él-virul haláltenyészet,
Egymás után elenyésznek
Játékmeister pontvadászok
És a tőkepénzes Ázok...

DANKWART
Egy korpuszként megy pocskába
Istenrend és tartozéka...

HAGEN
Romlásban-részvényesek
A Fekete Pénteket
Félik, szívbemarkolóan
Hömpölyög a tiszta szólam.

Jeee,
Radio Nibelung, az FM 9,11-es
Frekvencián. Walhalla, jó a vétel?...
Nos, minden isten álláspontja ismert:
Elég Wotanból. Túlélte magát.
Mint bűnöst a tettei, körbeállják
Worms tornyai, s ő eltéved közöttük.
Unjuk Wotant. Elég az öregúr
Impotens játékából.

DANKWART Elegünk van!
Le vele.

HAGEN ... Megrendült a hit, melyet
Nagy Testvérünk irgalmába vetettünk.
A lelétől nézi fél szemével,
Hogy odalent, a smaragd pázsiton
A kreatúrák hogy koccannak össze...

Egyetlen célja, hogy bukásuk által
Saját magát megsemmisítse. Így van,
Édes egy Dankwart?

DANKWART Tegye le a lantot.
HAGEN

Gyűlölöm, aki megrövidített,
Ki dupla hasznomat zsebébe gyűri;
Egy nibelung csak szolgavér lehet,
Mert képtelen bölcs mértékét megütni!...

A két bűnbak nevét fölolvassom:
Most térünk át a szörnyű vádiratra.
A dús költészet méze átitatta
Minden keményre kalapált sorom.

A kivetítőn megjelenik Siegfried képe
Wotan

Nyakunkra küldte ezt a mórrikáló
Pávát, a szívűglesztő Siegfriedet:
Ő gyűrűt kapott, mi pedig parázsló

Sóvárgásunkból építünk hitet.
 Most mozgolódnak nemes nibelungok,
 És most ugrik – hahó! – Siegfriedre bulldog...
 Halj meg, hím ringyó, pötyyözzön be lepra,
 Csikozza képed svédacél beretva,
 Wotan állatkertjében büszke strucc!
 Tű pukkasszon ki! nézd, luftballon-ember,
 Egész valód eresztem szélnek: egyszer
 Te is kinnél zubogó üstbe jutsz.
 Fölfújt hólyag, késünk alatt hasadsz szét,
 És kintpadon halsz százszoros halált;
 Katyvaszba hullasz Wotan tenyeréről,
 Kiszőröcsölöd a héli ingoványt...
 Virágoskerted lepje dudva máris,
 Kővér tarackok közt nőtt nyurga nárcisz.

A kivetítőn megjelenik Gunther képe

Na, itt a másik lisztesképu pöcs,
 A nyáltól habzó fiúzenekarból...
 Itt dülleszt ez a délceg dülmirigy,
 Vér véremből, de rettentő irigy
 Tehetségemre a káromkodásban:
 „Anyám fia, de itt többé ne lássam!”
 Én eszlek meg: belőlem nem eszel,
 S ha jól megrágtalak, nyilván kiköplek;
 A Hvergelmir-völgyben szolgám leszel,
 S nem terheled tovább a tunya földet.
 Mert kigúnyoltad törpe teremet,
 És szarvaskáimat bárdal lenyested:
 Bosszúm masszája élve eltemet...
 A telibe szart kloákába vetlek.

A kivetítőn megjelenik Hagen képe

Örvendjete, ti mind, a záporzó köpeteknek,
 Melyek az Ősz szakállú pofáján fénylenek;
 S mint senkiházi senkik, vakon dögöljete meg:
 A kőrslomb takarja a sejtett lényeket.
 Mi harcolunk, mert Nidhögg így kívánja,
 S én állok most az őszi intifáda
 Élére, a Rosszindulat-
 Játékok győztese,
 S kismul tenyerem alatt
 A sátán szóttese...
 (A beszéd közben alapos mozdulatokkal szétveri a stúdiót)
 Gyanúm a régi, gyilkos rögeszmém újszülött:
 Fehér s fekete lelket egyformán gyűlölök:
 Wotan polgára, én, ki vadidegen szokásjog
 Igáját nyögve laktam az otthonos világot...
 Izzadt ingként levetné a Nibelung nevet
 Rút szépapám, ha tudná, hogy merre lejtenek
 A viszonyok; ha tudná, hogy visszanyel az ősköd,
 S hogy sorsunk már a bölcsőben megpecsételődött!
 Arcunk, agyunk rokon, de egyenlő polcokon
 Nem ülhetünk: a niblung WotanWorld páriája;
 Űrnépét istenítse törékenyebb fajom,
 S jogát csorbítsa holtig a felvilág hatálya?...
 A vesztesek csoportja, mint aranyláz után,
 Hálót sző, bosszút izzít Worms árnyékoldalán,
 S az aranypartra átkel akárhány ügynököm.
 Vezérük én vagyok, mert zsigerből gyűlölöm
 A vízfejű világot, az egyszatu rendet,
 S kirekesztő urunkat, aki törvényt teremtett!
 (A homlokát törölgeti)
 DANKWART (tönkreteszi a rádióadót)
 Bitang jó voltál.
 HAGEN Igyekszik az ember. –
 Ha nincs meg a Notung-torony: mondjátok, én
 Voltam. Csá. A Szózat hangjaival
 Búcsúznunk el pihenni tétő
 Hallgatóinktól. Pá-pá. Nyugodalmas
 Jó éjszakát. Kezüket csókolom.

Hagen és Dankwart el

Kilencedik jelenet

Sötétedés után. Reflektorok világítják meg a Notung-torony romjait, amelyek között itt-ott még föllobban a tűz. Elsősegélyhely a Bismarckplatz közelében. Most kötözik be Gutrunét. Egy ápolónő takarót terít a vállára

GUTRUNE

Volt: nincs. Most az a neve: a Halom.
 Északra nincs út... Kicsim, hova lettél.
 Engedjenek haza. Kutyaabajom.
 Fölhívtam Gunther – végre van vonal! –,
 Lúdbőrös lettem... Hiszem is, nem is:
 Azt mondja, ezt is az öcsém csinálta.
 Ne legyen igaz. És Brünnhilde tudta...
 Siegfried él, nem volt bent a robbanáskor.
 A város béna, nincsen az a norna,
 Ki kézben tartaná a szálakat...
 Brünnhilde tudta, és ha tudta, mért nem
 Árult el semmit?... Szükségállapot van.
 A polipcápok nyakunkra tapadnak:
 Most már se szeri, se száma a bajnak.
 (Fölpattan, és átrohan a téren)

Tizedik jelenet

Teljes fölfordulás a Rajnaparkban. Vagyonörök és karhatalmisták járőröznek a sziklakert ösvényein. Gunther lakása elbarikádozott végvárra emlékeztet. Siegfried és Gunther a tévét bámulja az alkalomhoz illő megilletődöttséggel, és egymást paráztatja. A tévé a katasztrófa képeit mutatja

SIEGFRIED (leteszi a telefonját)

Riadókészültség. Gelfrat szerint
 Gyanús a környék. Senki sincs az utcán,
 Csak ez a csönd... További intézkedésig
 A Parkot sem hagyhatjuk el.
 GUNTHER Nagyon jó.
 Az ítéletig házi őrizetben?
 SIEGFRIED
 Itt biztonságban vagyunk. Ezt a pajzsot
 Hagen se dőfi át.
 GUNTHER Csak gondolod.
 SIEGFRIED
 Hát akkor? Pattanj gépre, mentsd a bőröd.
 Külön-külön megmenekülhetünk.
 GUNTHER (örjög, és szemmel láthatóan részeg)
 Ha száz élete volna, százszoros
 Halállal kéne –
 SIEGFRIED (a helyzethez képest összeszedett) Akárhol legyen,
 Tökénél fogva rángatják elő.
 GUNTHER
 Késő, barátom. A bajok java
 Hátunk mögött van.
 SIEGFRIED Te meg mit rinyálsz?
 Fiam, az én tornyom dőlt össze, vagy nem?
 GUNTHER
 ... Hányan voltak bent?
 SIEGFRIED Hát, kábé ötezen.
 Az egyik fölmond, mert okos; a másik
 Sokallja már a munkát négy után...
 GUNTHER
 Béküljek meg vele, hogy ez a sátán
 Krimhilde méhében fogat –
 SIEGFRIED Nehéz ügy.
 GUNTHER
 Az én anyám... Nem jutok levegőhöz.
 Az én öcsém az a perverz szibék,
 Aki átdöfte konszerned szívét?
 Aki a világ lelkét lángra gyújtva
 Élvez csak el, s imádja ezt a durva
 Mészárosunkát!... Mély nyomot hagyott
 Ymir testén: holnapra nagybeteg lesz
 A fél föld,

S Hagen csak akkor mondja: jóllakott.

SIEGFRIED
 Hol van hugi?
 GUNTHER Úton hazafelé.
 A taxiból hívtok, hogy eltalálta
 Valami vasszilánk a robbanáskor,
 De semmi komoly. Rosszul lett a füsttől.
 Brünnhilde?
 SIEGFRIED Nem tudom. Woglinde?
 GUNTHER (a tévére pillant) Itthon.
 A lányok is... Megint Wolfart beszél.
 WOLFART (a képernyőn)
 Nem múlik a megdöbbenés. A barbár,
 Példátlanul brutális támadás,
 Amely történelmünkben fordulópont...
 SIEGFRIED
 De komolyan: mint egy siratóasszony.
 GUNTHER (előveszi a laposüvegét)
 Nem szomjaztál meg, barátom?
 SIEGFRIED Mi ez?
 GUNTHER
 Csak egy kis szíverősítő. A Hél snapsz...
 Most jött divatba.
 SIEGFRIED Nem túl biztató
 A neve.
 GUNTHER Ettől biztos fejlődést kapsz.
 SIEGFRIED (beleszagol)
 A klasszikus kerítészsagató?
 GUNTHER
 Húzd meg, Siegfried. Kettőtől esel,
 Háromtól megvakulsz.
 SIEGFRIED Tényleg erős....
 Te ezen élsz?
 GUNTHER A lelket tartja bennem.
 Ez fűt, mikor Hagen rám engedi
 A hideget.
 SIEGFRIED (a kipirosodott arcú Guntherre figyel)
 Nagyon jó huzatod van.
 (Elgondolkozik) A zugpálinkáid rossz emléket ébreszt...
 Ilyesmit ittunk télen, bronzvasárnap
 Egy gány helyen, a Westbahnhof körül
 Brünnhilde és én – nornáim, de rég volt!
 Berúgtam. Taxival mentünk haza,
 S elszórakoztatott útközben egy
 Rossz arcú taxis a vicceivel...
 Azt mondta, ő az ellentélapó:
 A karácsonyt borzalmasan rühelli,
 De annyira, de annyira rühelli,
 Hogy teste-lelke teljesen rühes lett
 Az utalattól... Szerencsétlen ördög.
 Kire hasonlít? Ki a fene ez?...
 Ráismerhettem volna a mobilja
 Csengőhangjából.
 GUNTHER Merthogy?
 SIEGFRIED Föld alatti
 Makacs kopácsolás – micsoda szignál!
 Akkor kezdtem komolyan venni.
 GUNTHER Hagen!
 SIEGFRIED
 Ó volt, igen. December délután
 Nibelheim mattfekete ügynöke
 örült sofőr képében szőlített meg.
 A szívem összevissza kalapált;
 S mint hogyha nem taval, de ötven éve:
 Brünnhilde ébresztett... Álmodtam erről
 A napról, aztán gyorsan elfeledtem.
 GUNTHER (akire ez a reveláció erejével hat)
 Brünnhildével jártál.
 SIEGFRIED Ja, ötven éve.
 Megálmodtam, hogy jön a mi fiunk:
 Bosszút áll rajtunk minden örömünkért,
 Undorra ingerlő szokásainkért:
 A mi fiunk
 A páholyból disznóólat csinál;
 A jólét bársonyát letépi rólunk,

És rosszkedvében arcunkon tapos!
GUNTHER
Mért rajtunk?
SIEGFRIED Mi vagyunk a kirakatban.
GUNTHER *(fölpattan)*
Sebaj. Nem tépem szét magam miatta.
Önérzettől és karmos szesztől újra
Tüzes vagyok... Dehogyan kapitulálunk!
SIEGFRIED
Tudod, testvér, mindig akad elég ok,
Hogy egybefogd a málló maradékot –
GUNTHER
Te be vagy ütve.
SIEGFRIED Dehogyan vagyok.
GUNTHER
Lemegyek levegőzni.
SIEGFRIED *(kedvesen fölemeli a mutatóját)* Csak a partig
Mehetsz el.
GUNTHER Túlbiztosítás...
SIEGFRIED Szerinted.

Gunther el

Tizenegyedik jelenet

A Walsung-ház pincerendszerében. Hagen és Dankwart G & N-formaruhában, nibelung gerillákat terelve maguk előtt kikászálódnak a csatornából, és a karbantartójáratban araszolnak az energiaközpont felé

HAGEN
Welcome home! Megtérek a Rajnaparkba,
Mint szarvas a forrásvízekhez... Annyi
Gazdátlan gép, amennyi lehetőség:
Bevallom, csínytevésre ösztökél
Minden fogantyú, minden gömbölyű gomb...
Dögöljön be a klíma, sűrűsödjön
A kondicionált, szintiszta ózon?
Az áramot oltsam ki, zárjam el
Az éltető víz aranyalagútját,
Patkánymérget pakoljak...
DANKWART Jön a bátyád.

A kázanház ablakából látszik, ahogy Gunther bizonytalan léptekkel kijön a házból, és rágyújt. Hagen kiszurran a személyzeti bejáraton, és hirtelen Gunther elé vetődik

HAGEN *(öngyújtót kínál)*
Segítsek, Gunther? Féloldalasan
Ég a cigid.
GUNTHER *(rohanni kezd)* Ez nem lehet igaz.
Hé, valaki!... A tetves kurva élet.
HAGEN
Varangyot küld a pállott szennycsatorna
A pihe-puha Parkba.
GUNTHER *(a Walsung-ház felé menekül)* Heimdall!
HAGEN *(üldözi)* Állj meg,
Gunther, csak nem rezelsz be az öcsédőtől?
DANKWART *(nyakánál fogva vonszolja Gunthert)*
Zsákutca. Ezt azért tudhatta volna.
Itt is, ott is egy-egy kifent agyar;
S ő, mint a két farkassal szembenéző
Menyét – nyugi! –, egy kétségbeesett
Csellel próbál a csapdából kitörni.
GUNTHER
Ne merj megütni.
DANKWART Mi van, nyálköpő
Bajnok? Megijedtél a bácsitól?
GUNTHER *(letérdel Hagen elé)*
Hagen.
HAGEN *(ököllel az arcába vág)* Ez már tárgyalási alap,
De jobb, ha peren kívül egyezünk meg...
Te, nagyon fölkúrtad az agyamat.
Jókedvűen osztottál és szoroztál,
S úgy döntöttél, hogy nem kellek, fiam?
Cserébe én öklömmel összeadlak,

S a forgalomból ólommal kivonlak.
(Gunther mögé lép, és tarkón lövi)
Pusztulj te is, van hely a Walhallában.

Bevonszolják Gunther holttestét a házba, és a csatorna nyitott kürtőjébe lökik

Munkám dandárja: bejelentkezem
A másik főgenyánál... Édesem,
Heimdallt bevállalod?
DANKWART Be én, de még hogy.

Mindketten el

Tizenkettedik jelenet

Heimdall a Walsung-porta monitorain lépteti előre a képet: egyik képernyő a másik után mondja föl a szolgálatot

DANKWART *(morgás messziről)*
Mit nézel, baszkikám? Se kép, se hang.
HEIMDALL
A túlfeszültség –
DANKWART *(előlép)* Tesztelünk, kopasz.
HEIMDALL *(rálő)*
Emberkedj máshol.
DANKWART *(visszalő)* Célozz pontosabban,
Proteinpocsolya.
HEIMDALL Ütlek, borulsz.
DANKWART
Hegyomlás dőlt az aranyárga útra,
De ösvényem juszt is megtisztítom.
HEIMDALL
Nem, hogyha Eldorádóból kikerget
Az első ajtónálló.
DANKWART *(nuncsakuval támad)* Sok a sóder.
HEIMDALL *(hasba lövi Dankwartot)*
A fasz kivan veled, édes barátom.
DANKWART *(padlóra zuhan, de még egyszer föltápaszkodik)*
A történetek tükrében nem csodálom.
Tűnés az útból.
HEIMDALL *(még háromszor belelő Dankwartba)* Aludj el,
kisember.
DANKWART *(bekap egy nitroglicerin kapszulát)*
Az altatóm: most fogok ráharapni
Legdrágábbik drogomra.

Heimdall reflexszerűen a fülkéje mögé ugrik. A robbanás szétrepesztí Dankwart fejét, és a mellkasát is darabokra szaggatja

HEIMDALL Félreugrom:
Még szemhéjón talál egy csontszilánk,
S képemre ken a parázs pillanat
Egy kagylóízű agyvelődarabkát... –
Pusztulj, és jó példával járj elöl.

Heimdall leköpi a hulla cafatjait. Elindulna, de előlép Hagen, és szíven lövi. Heimdall hátrahanyatlak
HAGEN
Te meg kövesd, babám, a sárga úton. *(El)*

Tizenharmadik jelenet

Siegfried hálószebója. Sötét, csak a DVD ledkijelzőjének fényei világítanak. Siegfried a villanykapcsolót keresi, amikor a robbanás megremegteti az épületet

SIEGFRIED
Elkezdtek itt is. Hát jöjjön a tánc.
HAGEN *(hangja a sötétből)*
Hahó.
SIEGFRIED Hahó.
HAGEN Én öblösen hahózom,
Így: ízesen és n i b e l h e i m i a s s a n .
Lejártsszuk, Sieg?

SIEGFRIED *(pisztolyt kap elő, és vaktában Hagenre lő)*
Lejártsszuk ütközésig.

HAGEN *(visszalő)*
Rég láttalak, barátom.
SIEGFRIED *(megtalálja a villanykapcsolót)* Csók, mocsok.

Hirtelen éles fénypásmák metszik darabokra a szobát, és világítják meg a pisztolypárbaj szereplőit

HAGEN
...Azóta rád szakadt az ég, s te ott állsz
Az égő világ kellős közepén.

Fölvesszük a szálat?
SIEGFRIED Nagyon szeretném,
De összegombolyították a normák.

HAGEN
Mindenre számítottál, egyre nem:
A tartalék csapásra.

SIEGFRIED Mért, mi lesz még?
HAGEN *(jóízű nevetés)*

Mi nem lesz? Rajnapark. A föld színéről
Is eltűnik a Barbie-házatok.

SIEGFRIED
Ha Barbie-ház, akkor miért akartad
Magadról elnevezni?

HAGEN *(a padlóra köp)* Én babáztam
A bentlakókkal... Rózsaszín babák:

Játsszon veletek a bűn. Kellettek
A fasznak.

SIEGFRIED Meg neked. Miféle játék?!
Mít művelsz, vadbarom?

HAGEN Hagen vagyok,
És problémákat oldok –

SIEGFRIED Pofa be.
Agyamat eldobom! – Nem volt fogalmad,

Ha bukom, hány ezren buknak velem?
És ők?

HAGEN A boldogtalan sokaság.

Pisztolypárbajban hátrálnak. A társalgó. Középen egy U alakú tárgyalóasztal

SIEGFRIED *(lő)*
Így nem beszél ember.
HAGEN *(leguggol, aztán fölbukkan, és kiszól az U-ból)*
Nem vagyok ember.

Úgy nézz rám, ember: nibelung vagyok.
Az asztal körül keringenek

SIEGFRIED
De emberből vagy, Hagen.

HAGEN Abból, és?
SIEGFRIED

Mit és?
HAGEN Emberbe zárva lenni nem jó.

Nem tudtad?
SIEGFRIED Nem tudtam.

HAGEN Nem tudsz te semmit.

Barátom, ne feledjük az egyenleg
Passzív oldalára strigulázni,

Hogy elképzelted: hóhérod leszek,
De mégse tudtál, ugye, nagyokos?

A pofonokra gyorsan reagálni,
Akár a tőzsdén: rögtön és rutinból.

SIEGFRIED *(jegesen)*
Mi az, hogy tőzsdé?

HAGEN Mi az, hogy rutin?
SIEGFRIED *(ordít)*

Hogy jön ez ide?!
HAGEN *(széltőlvi a szobát)* Úgy, ahogyan én.

Puhány Siegfried, ahol te vagy az isten,
Ott hadd lehessen én a boldog ördög,

És hadd rendezek házi Ragnaröcköt!
Nesze, nesze, nesze, nesze.

És hadd nézzem, hogy kardotokba dőltek.
SIEGFRIED

Jó nézni?

HAGEN Jó.
SIEGFRIED És nem elég a jóból?
HAGEN
Nem hát.
SIEGFRIED Nem? Kurta farkú törpe, hát!
Adhatsz a nemtörődöm isteneknek,
Hogy bevettek kicsit a jóba.
HAGEN Most már
Nálam pattog a labda.
SIEGFRIED Tizenöt perc
Hírnév mindenkinél jár.
HAGEN A te híred
Fakul.
SIEGFRIED (lő) Kicsit még hadd kozmetikázzam!
Hát azt hiszed, hogy megbetegítesz,
Te undormány fekély, sötét sipoly?
Szemölcs szép Földünk párnás bőrredőjén!
Karmoljon kés, vagy égessen ki lézer,
S hadd hányja el magát a csúfra perzselt
Bőr bűzétől a nagy konzílium,
És gyógyuljunk ki végre pestisedből!
Rutinműtét! Én végzem el saját
Kezűleg, s nyavalyás testünkön újra
Úr lesz a mentaillatú egészséged.
(Ráló Hagenre, de nem találja el)
HAGEN
Berozsdásodtál, saválló acél.

A lakás termeiben cikáznak föl-alá. Hagen beront a nappaliba, ahol egy bekapcsolva felejtett tévéből a Norna Network hírei szólnak. Siegfried utánaló, és követi

VERDANDI (hangja a tévéből) ... A Rajna-vidéki értékpapírpiac továbbra is összeomlással fenyeget. A Ringindex kedden jócskán átlépve a lélektani határnak számító kilencezres értéket háromszáz pontot esett.
HAGEN Az fasza.

VERDANDI ... Zárásig minden szektor zuhan, egyedül az olajszeletor cégei szárnyalnak a hordónkénti árak emelkedésének köszönhetően. A wormsi tőzsdén kedd este óta szünetel a kereskedés, a korábban favoritnak számító Walsung-papírok forgalmát pedig a tengerentúli értéktőzsdéken is beszüntették.

HAGEN
Félisten,
Elkezdődött zuhanórepülésed,
S máris bezárt a Rajna-parti részleg?...
Csoda-Siegfried, meddig sülyednek még a Walsung-papírok?..
SIEGFRIED Olyan mélyre, mint te,
Kedves barátom, sosem sülyedünk.
HAGEN (belelő a képernyőbe)
Nézd: alkonyipir a képernyőn... Na halljam,
Melyikünk játssza el a naplementét?
Mert egyikünknek el kell, hogyha Wormsra
Is teljes napfogyatkozás köszönt,
S kialszanak az izzó szénrudak
Az ép világ lámpáiban... Figyeld,
Küzdelmünket hogyan segíti Loge:
Apáink tartománya lángruhát ölt,
S egymás arcát tűz fényénél figyeljük.

Lövöldözve tovább. Siegfried kitör a teraszra. A háttérben a város látképe néhány égő toronyházal

SIEGFRIED
Kiváglak,
Wotan gyomrában mérges daganat.
HAGEN
Hiába mondogatta százezer
Rajongód, hogy te vagy a non plus ultra,
Hogy nem lehet egy napon emlegetni
Minket, nálad jobban mégis ki tudná:
Az osztásnál csak centiméterekben
Számítva kaptam nálad kevesebbet;
Mert Nibelung és Walsung gancegál:
Kezdetől egyenrangú partnerek.

Válladra állok, s magasabb leszek.
SIEGFRIED
De momentán az államig sem érsz fel.
HAGEN (lő, és megsebesíti Siegfriedet a jobb csuklóján)
Ezért toldom meg termetem az észsel.
Mit tesz a törpe, akit végzetes
Viszontagságok formáltak gonosszá
És gorombává? Mit tehet a törpe?
Hová tart, hogyha zárva minden égtáj?
A passzáztszéllel szépen szembesétál?
Dehogy. Nem... Megbékél a viszonyokkal,
S úgy markol mindenből egy szűk marokkal,
Mint akit régről megillet a minden;
S úgy osztja szét ajándék részeit,
Mint akinek mindenhol helye van.
SIEGFRIED
Csak ossza szét! s egyetlen férges alma
Egész kosár gyümölcsöm megrohasztja.
HAGEN
Siegfried, hallottál a lex Nibelungról?
Úgy szól a törvény: mindig az erősebb
Kutya baszik; mindig, még akkor is, ha
Termetre kisebb hájas partnerénél.
(Hagen Siegfriedet fixirozza)
Mindjárt végzünk, csak benyújtom a számlát...
SIEGFRIED (magasra tartja a sebesült kezét)
A gyűrűm kéne, mi? Hogy kitaláltam.
HAGEN

Ne kelljen már a nyelvemet kidugnom,
Hogy úgy mutassam: tejszagú kamaszként
Lihegek utáná.
SIEGFRIED Kell? Kell, köcsög?
Szenvedj meg érte. Gyere csak, gyere.
Lassú vagy, Hagen.

Két holló száll le a terasz párkányára, Siegfried feje fölött köröznek, majd elrepülnek a Rajna felé

HAGEN Ne feledd szavad.
Kedves hollóink jönnek gyors iramban...
Munin,
Emlékszel, mit ígértem áprilisban?
Hugin,
Gondoltad volna, hogy szavam betartom?
Induljatok Wotanzhoz hírvivőként.
SIEGFRIED
Miért, mi újság?

Míg Siegfried zavarodottan néz a hollók után, Hagen hátba lövi. Siegfried elejti a revolverét, és a padlóra zuhan

HAGEN Bosszút állt a törpe.
(Siegfried mellkasára lép)
Nézd, Siegfried: eltaposlak, mint a csikket.
Erre kellettél, semmi másra.
SIEGFRIED Mocsadék.
HAGEN (Siegfried arcába tapos)
Mocsadék? Miért? Van szerinted az
Enyémnél tisztább arc a Rajnaparkban?
SIEGFRIED
Semmit se fordíthatsz meg. (Meghal)
HAGEN (suttog) Jaj, dehogynem.
Most fordul éppen visszajára minden:
A szín helyén ott virít a fonákja.
Felnőtt a törpe, akire lenéztél,
S az óriások derekát kitörte;
Egyenlők közt is első,
Az anyafölddel lettél most egyenlő.
Nézz szét: a táj is most van változóban,
A szilárd keret híg és cséppfolyós lett,
S ami eldőlt: nem áll.
(Lehúzza Siegfried kezéről a gyűrűt, és főlhúzza a saját ujjára)
Én istenem,
Örölsz neki, hogy ilyen ördögöd van?...
Léket kapott egy őszi zátonyon,
És elsüllyedt Wotan zászlóshajója,
S a csonka flottát én kormányozom

A telebaszott, ótvaros pokolba.

Kézigránátok robbannak a Parkban. Lövöldözés. Nibelung gerillák és kommandósok harcolnak a sziklakertben

Tizennegyedik jelenet

Siegfried előszobája. Brünnhilde lép be

HAGEN
Szép jó napot. Háztűznézőbe jöttél?
BRÜNNHILDE
Jöttem, hogy lássam: ki az úr a házban.
HAGEN
Mit szólsz hozzá, hogy eldőlt a torony?
BRÜNNHILDE
Szívem, ha eldőlt, hát eldőlt. Na bumm.
HAGEN
Fasolt és Fafner műve.
BRÜNNHILDE Üsse kö.
HAGEN
De négyezer-ötszáz ártatlan ember...
BRÜNNHILDE
Több is veszett Versailles-nál.
HAGEN Istenem.
BRÜNNHILDE
Nem érted, senkiházi: leszarom.
Vastagon leszarom a műsorod.
HAGEN (megcírogatja Brünnhilde csupasz karját)
Ilyen lengén, művésznő? Betakarlak.
BRÜNNHILDE
Téged takar be Worms füstfellege.
HAGEN
Mesélhetnék...
BRÜNNHILDE Mi volt a mai program?
HAGEN
Csak rendet vágtam a tömött sorokban.
BRÜNNHILDE
Vetitesz? Mért, előttem senki sem mert
Ipari méreteken ölni embert?
HAGEN
Ilyen szépen?
BRÜNNHILDE Ne produkáld magad.
HAGEN
Elnézést. Főnökasszony, én szeretlek.
BRÜNNHILDE
Én is szeretlek, mint a barnapestist.
HAGEN
Kívánlak, Brünn.
BRÜNNHILDE Jó' van má', nibelung.
Te még a pokol szélén is kanos vagy.
Ez nem a legjobb pillanat.
HAGEN De a
Törpének megtiltani nem lehet...
BRÜNNHILDE
Na és a kis barátóddal mi van?
HAGEN
Nem féltékeny.
BRÜNNHILDE De én órá igen.
Eltévedt ebben a kavarádásban?
HAGEN
Nem. Jókora volt a legjobb helyen.
BRÜNNHILDE
Közel a tűzhöz?
HAGEN Ő gyújtott tüzet.
BRÜNNHILDE
Ezek szerint ne várjuk.
HAGEN (a mennyezetre mutat) Semmi dolga
Nincs több a földön... Lent maradt a Hélben.
BRÜNNHILDE
És nem a kamikáze kisegítő
Hever miszlikbe tépve a verandán?
HAGEN
Cafatjait ügyesen elkevertem
A maradék Heimdallal.
BRÜNNHILDE Kis ügyes.

Hát kid maradt még?
HAGEN Elmagányosodtam.
BRÜNNHILDE (*begörbített mutatóujjal csalogatja*)
Szegény kicsim. Anyuci megvigasztal.
Elfáradtál. Ne félj, kicsim, gyere.
HAGEN
Elovdok.
BRÜNNHILDE Hadd kenjelek kenyérré.
HAGEN
Nagyon jó a hajad.
BRÜNNHILDE Cukipofa.
HAGEN (*Brünnhilde mellére hajtja a fejét*)
Ilyen könnyű téged megkapni?
BRÜNNHILDE Mint a
Maláriát.
HAGEN Soha rosszabb ragályt.

Ölelkezve átmennek a teraszra. Hagen Siegfried holttestére mutat

És ehhez mit szólsz?
BRÜNNHILDE (*elborzadva*) Csillagos ötös.
HAGEN
Worms összes férge rágott Siegfrieden:
Megérdemelt babérjain pihen.
A hóhér idő...
BRÜNNHILDE Osztod itt az észte.
HAGEN
Így nem tetszem?
BRÜNNHILDE Még jobban tetszenél, ha
Legalább most arcodra volna írva
A boldogság.
HAGEN (*magasra tartja a jobb kezét*) Nézd csak, mim van
nekem.
BRÜNNHILDE (*arcon köpi Hagent*)
Fürödj a jóban.
HAGEN (*arcához kap*) Wotan bassza meg.
BRÜNNHILDE (*megint leköpi*)
Wotan nevé hiába föl ne vedd.
HAGEN
A rák rohassza szét a melledet.
Hát nem szeretsz már? Nem élet ez így.
BRÜNNHILDE

A másodperc törtrészeig se hittem,
Hogy élet.
HAGEN De bele kell dögleni.
BRÜNNHILDE
Mi a picsára vársz? Akkor sietted
A döglést.
HAGEN Rajta leszek az ügynön.
BRÜNNHILDE
Wotan kezében boldogtalan eszköz,
Mit hittél? Szabad akarát emel?
Te korcs, te görcs, sátán láncos kutyája!
Vakarcs, tapasztalatlan az örömben...
Sokszor gondolkoztam már, hogy van-e
A gnómpanoptikumnak annyi dísz,
Hogy téged überoljon, torzszülött?...
HAGEN (*elkapja Brünnhilde karját*)
Egy pillanatra, művésznő.
BRÜNNHILDE Ne éríts.
Bepiszkolysz: épp eleget szemeteltél
Egész pocéban párolt életedben,
És volt időd, hogy környékem beszennyezd.
HAGEN
Megtisztulok hajnalra.
BRÜNNHILDE Ezt a szennyest
Maróluggal sem moshatod ki.
HAGEN
Tisztító tűz
Éget le rólam minden vért.
BRÜNNHILDE Az átok
Úgyis rajtad ragadt.
HAGEN Wotanra: nem.
BRÜNNHILDE Kuss.
Ha most látnád magad, te béka...
HAGEN (*más hang*) Sírnék.

Ezerszer elképzelttem már, milyen
Szép volna, hogyha közös otthonunkban
Bámulnánk a kandalló ablakába:
Forró lánggyűrű fogna körbe minket,
Édes kettesben ülnénk ott a jóban...
BRÜNNHILDE
Olyan tüzes vagy.
HAGEN Persze, tűzbe hoztál.
Alád is gyújtának...
BRÜNNHILDE Komoly kihívás.
HAGEN
Égünk benn együtt. Mindjárt dől a ház.
BRÜNNHILDE (*Siegfried holttestére pillant*)
Hozzá jöttem. Te itt fölösleges vagy.
HAGEN (*folemeli a géppisztolyát*)
Az én tüzem.
BRÜNNHILDE De nem az én tüzem.
(*Az asztalról folemelt jégcsákánnyal Hagenre sújt, de csak a kulcsontját találja el*)
HAGEN (*elővi Brünnhildét*)
Minden tűz: tűz.
BRÜNNHILDE Ez csak a bőrömön fog.
HAGEN
Nem fájt? Most nézz a kongó ég felé.
Nézd, ott lakik az irtalmatlan Isten. –
Úgy szól a régi nóta: körben áll egy
Kislányka. Őt kell égbe menteni.
Segítettem Wotannak.
BRÜNNHILDE És levetted
Apám válláról ezt a ritka terhet.

Meghal. Két holló száll le ismét a terasz párkányára, majd Hagen hessentésére gyorsan eltűnnek a háttérben

HAGEN
Elöttem észak, és hátam mögött dél.
Mi van még hátra? Északot kerülni,
És okosan előremenekülni.

El. Újabb detonáció. Lángnyelvek csapnak föl a lakásban, míg az egész Walsung-ház lángba nem borul

Tizenötödik jelenet

Szökőkút a Rajnál. A sebesült, vérző Hagen a mellkasát pólyáztatja

HAGEN
Mi az a nibelung? Most már se jog,
Se törvény: egyedül a fölszakadt hús;
Csak póre test, méghozzá nyomorult.
Csak horgas orr, hajlott hát, girbegurba
Gerinc: ez mind a nyirkos nibelung!
S mi ez a rögeszme? Minek alapján
Cinkelnek cigányt, zsúfolnak zsidót
Az elme nagy műgonddal számozott
Barakkjaiba? – Szaguk van vajon?
Termetre törpe, nagyság a piac
Parkettjén – akkor is csak nibelung!
Kiválasztódik, aztán elvegyül.
Nézd, elárulja hamuszürke arca;
Moshatja lúggal, sikálhatja savval:
Hiába, hamuszín és nibelung!
S ha nagyra nő, s ha nem szögezi földhöz
A gravitáció, még óriás lesz,
Felnő, fel ő! felhőben ringatózó
Üzletfeléhez, és fel nő a célhoz:
Wotan szakállát megcibálni egyszer!...
Megálljt parancsolj, ez csak nibelung.
Tályog, pokolvar ütközik ki bőrén,
A hátát kiütések portyózik:
Ne hívd az orvost, ez csak nibelung.
Igaz, hogy ő húzta a rövidebbet
Az osztásnál? Igaz, hogy nem perelhet?
Hol van az irtalmatlan valaki,
Ki nagyságából vetkőztette ki,
S gnómnak rajzolva alacsonyra vontá?

Milyen szabály milyen együttthatója
Formálta testét, szabta át az arcát?
Gének játéka vagy sima pimaszság?
GUTRUNE (*jön*)
Amennyi teremtés, annyi hiba.
HAGEN (*a fegyverét keresi*)
Kis kurva, ilyen jó a szimatod?
GUTRUNE
Rám nem számítottál, öcskös?
HAGEN Terád nem.

Gutrune kétszer rálő Hagenre, aki a szökőkút peremére zuhan. Gutrune lenyomja Hagen fejét a víz alá. Hagen még egyszer, utoljára fölbukik, és nevet

Az alvilág köszönti őszi hősét:
Körülvesz ismerősöm, a sötétség,
De ínyemen
A bosszú tiszta íze megmarad...
Megfulladok Wotan ege alatt. (*Meghal*)
GUTRUNE
Ahová löktek, most már ott rohadj.
Ne juss az égbe, és ne juss a földig.
Vészes normák sodorták sorsodat:
Nem lesz utódod időtlen idődig.

Jön Woglinda. Nehézkés mozdulatokkal lesodorja Hagen ujjáról a gyűrűt, és a retiküljébe dugja

GUTRUNE
Hoppá! Hoppá. Mi az, Woglinda? Einstand?
WAGLINDE
Miféle einstand? Kallódó tulajdon
Tér vissza hozzánk.
GUTRUNE A helyszínelők
Lefoglalják majd: főbűnünk jele.
WAGLINDE
Kérlek, Gutrune...
GUTRUNE (*megsemmisítően legyint*) Játsszatok vele.

Lövések zaja. A partot ellepik az állig fölfegyverzett, éjjellátó készülékekkel felszerelt kommandósok. Gutrune el, Woglinda utána

Tizenhatodik jelenet

A Norma Network stúdiójában. Fölcsendül a Gyászinduló. A képernyőn a belváros romjai. Verdandi, Urd és Skuld a nap kommentárjait olvassák föl. Később kerekasztal-konferencia kezdődik, és megérkezik a stúdióba Wolfart és Gelfrat

VERDANDI
Ősz van. Sorsfordító időket élünk,
S míg Wormsban alkonyul,
Az egy tekintet Niederland egén csüng,
Majd elhomályosul;
Ősz van... Mostantól új
Időt számítunk itt, a fölmosatlan,
Gyászfátylas tethelyen,
Hol véget ért egy hosszú pillanatban
A túl vidám jelen.
URD
Alattvalói voltunk
Délelőtt,
S a nádszálkarcsu Notung
Földre dőlt;
Láttuk mind égve nőni:
Szemünk láttára szétszakadt!
Állunk az üres őszi
Ég alatt.

A kivetítőn megjelenik Siegfried képe

SKULD
Istenülése elmaradt,
De ür tátong utána...
Emlékezzünk Wotanra,

Akit szolgált az élcspat.

A kivetítón Worms

VERDANDI

Szokatlan aranyalkony
A láng nyaldosta parton:
A Rajna csíkját vérpatak
Színezte át, s a milliós Worms
– Mert így ítelt a rendhagyó sors –
Urától mentes és szabad.

SKULD

Függetlenség napja, vagy
Csuklónkra kattán új lakat?
Emlékezzünk Wotanra,
Pásztázva most az árva
Szemhatárt.
Szíven üt-e hiánya?...
Egy törpe hágtá át a
Szent szabályt.

A kivetítón megjelenik Hagen képe

URD

Az aljasság napján tükrébe ásit,
És vérfürdőt vesz Alberich fia.
A holt betű is kiabálni látszik:
Rajnai Ipar Nincs Garancia.

Kerekasztal-konferencia

WOLFART (jön)

Worms törhetetlen?! Állóvíz a Rajna?
Kik hirdették ezt? Mi, mindannyian.
A Mittét hájas füstfelleg takarja,
Szennyáramtól barnállik a folyam:
Szeptember mocskátoól. Alakulóban
A tartomány... Hős helytartója hol van?
Elhagyta a bepiszkolt szent helyet,
Hogy idelent fél tucat kancsal ördög

Megírja s elpróbálja Ragnaröcköt,
Pernyével, porral permetezve meg
A Rajna színarany vizét, mely üszkös
Terhétől fölfortyanva hömpölyög
A kacsaringós rakpartok között
– Maga mögött hagyva a hullabűzös
Várost – Rotterdam dokkjai felé...
S Worms már egy ismeretlen istené.

URD

Betűzünk híreket, míg egymásba ér az éj s nap,
S eszünkbe jut nemegyszer a gleccsermélyi korszak,
A zúzmarás idő, mikor a magas Észak
Jégpáncéljára Dél szikrái záporoztak...

Mert atlétáinak legjobbibát
Is elvesztette Észak, és engedett a rossznak:
Eldólt Wotan előtt a végső barikád;
Mi behunytuk szemünket,
És megtörtént a büntett:
Már nem olyan, mint volt azelőtt, a világ.

VERDANDI

Worms! Salátástál élénk fűszerekkel:
Minden növénynek jut kítüntetett hely,
Jellegzetes minden külön zamat;
Saját helyén saját helyére nem lel,
S a rész törekszik: akkor boldogabb,
Ha egészének saját nevet ad.

SKULD

Rész és rész násza, boldog szorzatösszeg:
Össztáncuk szédület;
S mi megteesszük gyümölcsöző jövőnek
Testvériségüket!

URD

Részek, mint rétegek, külön hazákban:
Fölül, középen és alul.
Különbségük üdvös egyformaságban
Oldódik föl nyomtalanul.

WOLFART

Worms: olvasztótégely! gyűjtőmedence!
Itt minden őznek magas polca van;
És itt az égtáj mindegyik lelence

Az úr torkának ugrik szomjasan:
Küzd, hogy vérét más vérével keverje,
Elsőségéért váltig verekedve...

VERDANDI

Hol húzódnak a törésvonalak,
Melyek mentén megroppan a világrend?
URD

A láng tulajdon országába kap:
Wotan mondott a villongásra áment.

GELFRAT (jön)

Két fél küzdött, egyetlen part szakadt...
A lélekvesztő! ő mozgósította
A védelmet s a bosszú osztagát;
Gyöngéinket vitorlájába fogta:
Remény sürget, hátráltat gyávaság.
Hazárd isten dönt: földre hull a tornya,
És játékasztala a Nulla Zóna.

EGYÜTT

Döfje ki szemét újabb kőriság!

GELFRAT

Wotan World – örök rend! Félistenek
Göggel berendezett köztársasága!
Örök jog? Fürgén oszlat balhítt
Egy hálátlan vendég, a Rajna árnya...
Kik állították: nem zavar vizet
A terrortörpe, csöpp sátnápalánta?
A kétkedőket helyszínelni várja
A Nemzetbiztonsági Kabinet.

WOLFART

Hallgatunk, míg egy világ omlik össze,
De számba vesszük élő részeit;
Ha már a három norma így kötözte
A Végzettszálát: Wotan vért veszít,
S a város megváltatlan mindörökre,
Mert fényesebb Siegfried nem érkezik.

URD

Végünk van, hogyha puhul a pöröly,
Amely Nidhogg méregfogát kitorzte;
Ha níbelungok napja tündököl,
S történelmet csinálhat bárki törpe.

Függöny

FINIS